

القَوْلُ الْعَدْلُ الْعَظِيمُ

الْأَمِيرُ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الْوَهَّابِ

(١١١٥ - ١٢٠٦ هـ)

ثاماده کردنی

ماموستا نيسماعيل سوسهيا

القول في الصلاة

الإمام محمد بن عبد الوهاب

(١١١٥ - ١٢٠٦ هـ)

ثاماده کردنی

ماموستا نيسما عيل سوسهيا

پيشهكى

بسم الله الرحمن الرحيم

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن يضل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران آية : 102)

واته : نهى نهوانهى پرواتان هیناوه ، له خوا بترسن و پاریزکارین ، به شیوهیهکی وا که شایستهی نهو زاتهیه ، هه میسه و بهردهوام پابه ند و دامه زراوین له سه ر نیسلامه تی ، هه ول بدمن بو نه وهی هه ر کاتیك مردن له سه ر نیمان و نیسلامه تی نه بیت نه مرن .

أما بعد؛ فإن أصدق الحديث كتاب الله وخير الهدي هدي محمد - صلى الله عليه وسلم -، وشر الأمور محدثاتها، وكلّ محدثة بدعة، وكلّ بدعة ضلالة، وكلّ ضلالة في النار

نهم نامیلکهیهی له بهردهسته بریتیه له شهرح و لیكدانه وهی نامیلکهی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ، كه له لایهن به ریز ماموستا (نیسماعیل سوسه یی) وه (خوای گه وره بیپاریزی) شهرح كراوه ، جا به هو ی گرینگی بابه ته كه نیمه ش هه نساین به نووسینه وهی ، به نومیدی نه وهی سوودیكي هه بی بو خومان و پاشان بو مسولمانانیش به گشتی ، شهرحی نهم نامیلکهیه به دهنگ تومار كراوه كه پیکهاتووه له پيشه كیهك و دوانزده وانه ، جا نیمه به گشتی هه موو وتاره دهنگیه كانمان وهكو خوی نووسیوه ته وه ته نها چه ند ریککاریهك كراوه له پاش و پیشی هه ندی له وشه كان تاكو ناسنر بیت بو تیگه یشتن ، جا كه نامیلکهكه خوی به ناوی چوار بنه مایه نیمه ش مه تی هه ر بنه مایه كمان به جیا له پیش شهرحه كه داناوه نیجا دووباره به ش به شی مه تنه كه مان داناوه ته وه له گه ن شهرحه كه ی ، وه داوا له خوای په روه ردگار ده كه یین پاداشتی به خیری ماموستا بداته وه بو نهم كاره ی ، وه داوا له خوای په روه ردگار ده كه یین كه له نیمه ش هه بول بكات و بیکاته تونشوهك بو دواوژمان .

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

2017/11/5

نه ندازیار عبدالله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشهکی

الحمد لله رب العالمين وصلّى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين ، اللهم طهر قلوبنا من الشبهات والشهوات وأعمالنا من الرياء يارب العالمين .

خوایه بو خاتری ناوه جوانه کانت و سیفه ته به رزه کانت بو خاتری نیسی نه عزمهت پاداشتی نه و زانیانهت دابیته وه که نه پیش نیمه هاتوونه و نه هلی سوننه و جه ماعه بوون و نه وانهی وه فاتیان کردووه لییان خوشبوی نه گونا هو تاوانه کانیان، پلهت به رز کرد بنه وه نه وانهی ماون جیگیریان بکهی یارب العالمین نه سهر بیروباوهریک که خوت پنی رازی که هی پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) بووه هاوه نه به ریزه کان نه سهری رۆشتوون، وه نیمه ش وا لیبکهی نه سهر نه و ریگه یه برۆین به رده وام بین نه سهر نه و بابه ته عه قیده و بیروپروایه ی، به تاییهت (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) پاداشتی بدهیته وه نه سهر نه و هه مووه ناخوشییه و زه حمه تییه ی بینی نه پیناو بلاو کردنه وه ی عه قیده و بیروپروای نه هلی سوننه و جه ماعه نه سهرده می خوی و نه هیشتنی بیدعه و که م و کورتی و شیرکیات که زور بوو نه سهرده می نه و.

دهمانه وی به پشتیوانی خوی گه وره نه زنجیره یه کدا په رتووک و نامیلکه کانی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه وانه ی که پیمان وایه زور گرنگ و پیویسته بو نه و سهرده مه ی قوتاییان سوودی لیوهر بگرن و برواداران و مسولمانان ته و او لی تیگه ن شرح و راقه یان بکهین، جا ناوی لیده نیین زنجیره ی (بیروپروا نه دیدگای قورنان وفه رمووده) که ههر نه نامیلکه کان که راقه یان ده کهین ناوی تاییه تی خوی بو دهینین بو نموونه نه م جاره ده مانه وی شرح و راقه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) که نووسیویه تی که چوار بنه ماكه راقه ده کهین به وه ی که دهیکهینه کوردی نه و جا هه لوهسته ی نه سهر ده کهین نه و شوینانه ی که هه لوهسته ی پیویست بی پاشان پرسیارو وه لام نه سهری داده نیین که (القواعد الاربع) بریتیه نه پیشه کیه کی زور به پیتو به رده کت پاشان چوار بنه ماكه که سهرتا باسی شیرک و هاوبه شی و هوکاره کان دهکات و نه کوتاییه که ش بنه مایه کانی کوتایی به تاییهت بنه مای چوارم باسی نه تیجه و دهر نه نجامی نه و شیرک و هاوبه شیانه دهکات که چیان به سهر هاتیوه سهرده می نیمه نه گه ل سهرده می پیغه مبه ری پیشه و (عليه الصلاة والسلام) چونه، جا نایهت و به لگه کان دهینینه وه نه روانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه و رایه په سه نده کانی نه وان، به پشتیوانی خوی گه وره بو تان روون ده کهینه وه.

جا نه و پیشه کیه ی ده مانه وی به کورتی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) تان پی بناسینین، (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) کیبووه، (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه و پیاو به رزو به ریزه بووه که ناوی (أبو الحسن) بووه که کونیه که ی بووه، وه ناوی خوی (محمدی كوری عبدالوهاب کوری سوله یمانی کوری عه لی کوری محمدی كوری نه حمه دی کوری راشیدی وهیپی ته میمی بووه)، وه نسبه ته که ی بو قه بیله ی ته میم به ناویانگه که قه بیله ی ته میم به ناویانگه ناوی هاتیوه که نه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) هاتووه نه صحیحی بوخاری و مسلم نه بوخاری به ژماره (2405) وه نه مسلم به ژماره ی (2525) نه بو هوپریره (رضي الله عنه) گیرایتیه وه ده فره مووی ((أَنَّهُ قَالَ لَا

أَزَالَ أَحَبُّ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ ثَلَاثٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ يَقُولُ هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ قَالَ وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ فَقَالَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا، وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ (رضي الله عنها) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ)) واته: (نه بو هورهيره ده فهرمووى من بهردهوام تا نيستاش به نو ته ميم خوشدهوى له بهر سى شتان گوييستي پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) بوومه فهرمووى به نو ته ميم له هه موو تيرهو خه كه كانى تر توندو تيزترن به سهر ده جال، وه ده گات و خيرو سه ده فه شيان هات فهرمووى نه وه سه ده فقات و خيرو چاكه ي فه ومه كه ي خومه كه به نو ته ميمى مه به ست بوو. جا ده لى جاريه كى بچووكيش لاي دايكه عائيشه (رضي الله عنها) بوو پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى نازادى بكه نه و كويله يه ي كه له لاته له نه وه ي نيسماعيل پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام).

جا نه و به نو ته ميمه كه (شيخ محمد) يش له و به نو ته ميمه يه كه پيغه مبهر (عليه الصلاة والسلام) وای له سهر فهرمووه كه نه بو هورهيره (رضي الله عنه) ده لى منيش له بهر نه و سى خاله خوشم ده وين (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له سالى (1115) ي كزچى له دايك بووه له (عويه ينه) ي كه شويئيكه نزيك شارى (رياز) ي نيستاي سعودي، (شيخ عبدالوهاب) ي باوكى زاناو شهرع زان بووه وه قازى بووه وه له سهره تادا كوره كه ي خوى (محمدى كورى عبدالوهاب) ي داناوه كه قورناني پى له بهر كردوو پيش نه وه ي ته مه نى بگاته (ده) سالى هه موو قورناني ته واو كردوو وه (فقه الحنبلى) له خزمه تى باوكى خونددوو وه ته فسيرو فهرمووده و عه قيدى خونددوو له پاشان دلى چوته سهر په رتو كه كانى (شيخ الاسلام ابن تيميه) و (ابن القيم الجوزي) خونددوو له بهر ي كردوو وه زور پيئانه وه سه رسام بووه، له پاشان جه جى مالى خواى گه وره ي كردوو له شارى مه ككه و مه دينه به خزمه تى زانايانى سه رده مى خوى ده گات له وانه (عبدالله ي كورى نبيراهيم آل سيف) وه (شيخ المحدث محمد حيات سندي) پيئان ده گات و سوودى زوريان ليده بينى، بو خونددن و زانست به ده سته ينان هاتوته ولا تى (عيراق) يش وه سوودى زورى له (به سره) كردوو له لاي (شيخ محمد مجموعي) له سه رده مى خوى، وه دوايى ويستى بچيته (شام) يش به لام بوى ناسان نه بووه ويسته كه ي نه هاتوته جى كه بچيته (شام) زانست به ده ست بينى.

(شيخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) لى ده گيرنه وه كه سيكى ژير و ناقل بووه زور پيداگرى كردوو له سهر به ده سته ينانى زانست، وه زور نارام گريووه له سه رده موو بانگه وازه كه ي، وه كه سيكى به راستى نازابوو له گوتنى حق و راستى و په تكرر نه وه و پوچه تكرر نه وه ي شيرك و هاويه شى و خراپه له سه رده مى خويده نه وه ي بيدعه و خورافيات بوو هه مووى خسته بوو و دريان وه ستا به بى نه وه ي دوودلى ليبيكات. هه ر له سه رده تاي چووو شارى (به سره) بو به ده ست هينانى زانست له و كاته دا بينى خه تكانيك گور ده په رستن كه نه وه شيرك و هاويه شيبه ليبيان به وه لام هاتوو نه و كاته نازارى زورى پيگه يشت به ده ستى (الرافضة) و شيعه كان كه نه وان گوريان ده په رست كه شيركيان نه نجام ده دا، به تاييه تى له شارى (به سره) وه (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) نارامى گرت و گوئى پينه دا له پيئانو خواى گه وره بهردهوام بوو.

له پاشان (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌گاته (عوسمانی كوری موعه ممبر) كه نه‌وكات نه‌و به‌رپرس بووه له‌سهر خه‌لكی (عوینه‌ینه)، داوای لیكردووه بۆچی شه‌ریعه‌تی نیسلام په‌یره‌و ناكه‌ی وه كارو نیشی پیناكه‌ی، وه خوای به‌یه‌ك بگری و شريك وهاوبه‌شی و بیدعه بۆخوت مه‌يكه‌و مه‌شه‌یله بكریت نه‌وكاته خوايگه‌وره سهرت ده‌خات و پشتگیریت ده‌كات. چونكه خوای په‌رومردگار یارمه‌تی دهره بۆ كه‌سی پروادارو بۆ كه‌سیك كه نه‌و كارهی نه‌ نجام بدات ، جا نه‌و كارو نیشه‌ی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) كه‌نه‌وه‌ی داواكرد نه‌ (عوسمانی كوری موعه ممبر) نه‌و هه‌واله بلاو بووه‌وه تاوه‌كو وای لیها‌ت نه‌و هه‌واله گه‌یشته حاكمی نه‌و سهرده‌می شوینی (نه‌حسا) كه ناوی (سوله‌یمانی كوری محمدی كوری عوره‌یر) بووه نه‌ویش له‌(به‌نی خالید) بووه نه‌ویش بۆ (ابن معمر عوسمانی) نووسی كه نه‌ویش نه‌میری (عوینه‌ینه) بووه، ووتی فه‌رمانت پینه‌كه‌م (محمدی كوری عبدالوهاب) بكوژه جا نه‌و نامه‌یه كه گه‌یشت به‌ (عوسمان) كه‌بینی فه‌رمانی كوشتنی (محمدی كوری عبدالوهاب) ی پینكراوه . جا هه‌وال گه‌یشته (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نه‌و كاته (عوسمان) ترسا له حاكمی (نه‌حساء) ووتی ناتوانم چیدی به‌رگریت لیكهم نه‌گهر سهرپینچی نه‌و بكهم ره‌نگه نه‌وه‌ی ده‌ماتنی سالانه نیم بپریت وه شه‌رمان تووش ده‌بی، نه‌وه‌بوو په‌نا به‌ خوا له‌سهر وه‌عدی خو‌ی نه‌بوو پشتی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ی به‌ردا نه‌پیاراست ووتی من ناتوانم بتپاریزم له‌ده‌ستی نه‌و.

نه‌وه بوو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌چیتته (درعییه) ی كه نه‌و كاته‌ی (محمدی كوری سعود) نه‌میری (درعییه) ی بوو. له‌وی ده‌مینیتته‌وه له‌لای یه‌كێك له قوتابییه‌كانی كه‌ناوی (عه‌لی كوری عبدالرحمن سویلیم) بووه نه‌ویش ریزی لیده‌گریت به‌نو سویلیم دین و لیی كو‌ده‌بنه‌وه قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌كات تاوه‌كو هه‌واله‌كه ده‌گاته (محمدی كوری سعود) نه‌ویش دیت و له‌گه‌ل (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) یه‌كتر ده‌بینن (شیخ محمد) داوای لیده‌كات كه حوكمی نیسلام په‌یره‌و بكات تاوه‌كو ببنه نه‌هلی ته‌وحید، وه وای لی‌دیت كه له كو‌تاییه‌كه‌ی له سالی (1158) ی كوچی بۆ یه‌كه‌مجار حوكمی ده‌وله‌تی شه‌رعی دامه‌زرا له‌و شوینه، وه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) بووه هو‌كار بۆ نه‌هیشتنی نه‌و بیدعه و كه‌م و كورپانه‌و نه‌هیشتنی شريك و هاوبه‌شیانه له‌وی نه‌مینیت . خوای گه‌وره سهركه‌وتووی كردن وه جه‌نگ و جیهادیان كرد له پیناو بلاو كردنه‌وه‌ی خوا به‌یه‌كگرتن و نه‌هیشتنی شريك و هاوبه‌شی نه‌وه‌بوو (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌كو‌تایی سالی (1206) ی كوچی له‌ته‌مه‌نی (91) سالی كوچی دوا‌ی كرد گه‌رايه‌وه لای خوای گه‌وره، به‌لام دلی به‌وه داكه‌ت خوای گه‌وره پادا‌شتی بداته‌وه شريك و هاوبه‌شی نه‌هیشت.

وه په‌رتوو‌کی زۆری هه‌یه له‌وانه (كتاب التوحید- ثلاثة الاصول- كشف الشبهات - والمسائل الجاهلية- مختصر سيرة النبي (عليه الصلاة والسلام)- مختصر زاد المعاد - الاصول الستة- مجموع الحديث على الابواب الفقه- القواعد الاربع - الواجبات المتحتمات -) زۆریك له نامیلکه‌و نووسراوی تر، وه نامه‌ی گو‌رینه‌وه كه سوودو كه‌لكی زۆریان تی‌دایه نه‌وه‌ی به‌وردییه‌وه بیخوینیته‌وه ده‌زانی (شیخ محمد) پابه‌ند بووه به په‌یره‌وی نه‌هلی سوتنه‌و جه‌ماعه له‌سهر رنیا‌زه‌كه‌ی زانایانی پش خو‌ی وه‌كو (ابن تیمیه- وابن قیم الجوزي- وئیمامی نه‌حمه‌د) وه پشینه‌انی چاك (شافیعی و ماك) و هه‌تا ده‌گاته پیغه‌مبه‌ر(عليه الصلاة والسلام). له عه‌قیده‌و بیرو پروا وابوو له‌وه‌ی ئۆمه‌كاران كاری تی‌نه‌كردووه. خوا پادا‌شتی دابیته‌وه به‌و په‌ری پادا‌شت وه پله‌ی به‌رز گردیته‌وه له‌به‌هه‌شته‌كان.

وانه ی یه كهه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مُبَارَكًا أَيْنَمَا كُنْتَ، وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ، وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ، وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ، فَإِنَّ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثَ عِنَاوُنُ السَّعَادَةِ.

له شهر و رافه ی نامیلکه ی (القواعد الاربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له وانه ی یه كهه
له سه ره تاوه ده ست پیډه كه یڼ له ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) به ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ نامیلکه كه ی ده ست پیکردوه وهك شوینکه وته بوونی قورنای پیروز كه سه ره تاي قورنای به ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ ده ست پیکراوه، له پاشان وهك شوینکه وته بوونی پیغه مبه ری دلسوز (عليه الصلاة والسلام) كه له هه موو نامه كانی سه ره تا به ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ ده ستی پیکردووه، جا ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ زور به كورتی و پوختی مانای نه وه ده گه یه نی كه داوای كومه کی و یارمه تی ده كه یڼ له ﴿الله﴾ له و نیش و كاره ی كه ده یكه ی و ﴿بسم الله﴾ ی بو ده خوینی بو نموونه نه گهر خویندنه وه یه (فعل) و كاری خویندنه وه ی بو نه ندازه كه ی و اتا داوای كومه کی و یارمه تی له ﴿الله﴾ ده كهه بو خویندنه وه كهه یان بو درس و وانه و تنه وه كهه یان بو رویشتنم یان بو دانیشتنم بو هه ر كار و نیشتیكه كه مبه سته ﴿بسم الله﴾ ی نی ده كه ی، نه وه رای په سندی زانایانی زمانه وانیه وه رای زانایانی نحو و به لاغه یه.

جا له پاشان ﴿بسم الله﴾ به ناوی ﴿الله﴾، ﴿الله﴾ نه عرف و له عاریفه وهك (سیبه وه یی) فهرموویه تی له هه موو ناوان ناسراوترو زانراوتره وه (معلوم) تره بو خه لکه كه ی، وه ناوی كوكه ره وه ی هه موو ناوه زور جوانه كانی خوای گه وریه هه مووی له خو ده گریت و هه موو سیفه ته به رزه كانی خوای گه وریه، كه ﴿الله﴾ به مانای په رستراوی شایسته ی په رستنی راسته قینه دیت ﴿الرحمن﴾ یش هه ر ناوی خوای گه وریه له سه ر وه زنی (فعلان) له كه (سیغه ی موباله غه) یه و اتا په حمیكه فراوان هه موو شتیكه له خو بگری ﴿الرحيم﴾ یش هه ر ناوی خوای گه وریه له سه ر وه زنی (فعیل) به مانای (فاعل) له و اتا خوا خاوه ن په حم و به زه ییه كه ده توانی بیكاته (فعل) كار بیگه یه نیټ به هه ر كهس و شتیكه له هه ر كات و شوینیكه.

كه واته كورته ی قسان ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ و اتا داوای یارمه تی و كومه کی له ﴿الله﴾ له و نیش و كاره ی كه ده یكه یڼ، بو نموونه هی من وانه و تنه وه یه له وانه و تنه وه كهه مده له و ﴿الله﴾ یه یارمه تی و كومه كیم بكات له و ﴿الله﴾ یه ی كه ﴿الرحمن﴾ له خاوه ن په حم و به زه ییه کی فراوانه هه موو شتیكه له خو ده گریت ﴿الرحيم﴾ یش نه و په حمه شی ده توانی بیگه یه نی به هه ر كهس و شتیكه له هه ر كات و شوینیكه.

جا (شيخ محمدي كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) پيشه كيه كهى له (الوابل الصيب) ي پيشهوا (ابن قيم) (رحمه الله) وه رگرتووه كه وهكووى دهئى ﴿**أَسْأَلُ اللَّهَ الْكَرِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ**﴾ داوا ده كه له دهئى ﴿**اللَّهُ**﴾ ي (كريم) ي بهرزو بهريزو مهزنى به خشر كه خاوهنى باره گاي مهزنى نيش و كاره كاني دونياو دواپوژت پشتگيرى بكات و بوټ ناسان بكات، ﴿**وَأَنْ يَجْعَلَكَ مَبْرُوكًا أَيْنَمَا كُنْتَ**﴾ وه تو بكاته خاوهن پيت و بهر كهت و خاوهن چاكه و باشه له هه شوينيكى هه، ﴿**وَأَنْ يَجْعَلَكَ مِمَّنْ إِذَا أُعْطِيَ شَكَرَ**﴾ وه وات لييكات له وانه بى كه پيت به خشرا سوپاس گوزارى له سههركه بهرامبهه به خشينه كان، ﴿**وَإِذَا ابْتُلِيَ صَبَرَ**﴾ وه نه گهر تافيكرايه وه له بهرامبهه تافيكردنه وه كه نارامبگري، ﴿**وَإِذَا أَذْنَبَ اسْتَغْفَرَ**﴾ نه گهر تاوان و گوناهيكت لى رويدا داواي ليخوش بوون و داپوشيني بكه له خواي گه وه به گهرييه وه و تهويه بكه، ﴿**فَإِنْ هَؤُلَاءِ الثَّلَاثُ عَنَوَانُ السَّعَادَةِ**﴾ جا نه و سيانه نه گهر پيت به خشرا سوپاسگوزارى له سههركه و نه گهر تافيكرايه وه نارامتگرت و نه گهر گوناخت كرد تهويه و داواي ليخوشبونت كرد له خواي گه وه نه وانه ناو نيشاني به خته وه رين بو مروقه كان.

جا دينه وه سههريهك له و خالنه هه نه وهسته يان له سههركه يان يه كه ميان كه دهئى ﴿**رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ**﴾ عه رش و باره گاي خواي گه وه له قورناني پيرزو له فه رمووده ي پيغه مبهري دلسوز (عليه الصلاة والسلام) وه سفى كراوه به چهند وه سفيك جار وايه به (عظيم) واته گه وه باره گاي گه وه و مهزن، وه جارش هه به به (كريم) واته بهريز و سهنگين، جارش هه به له سههريهكي له قيرانه ته كان كه ده خويندريته وه له سوپه تي (البروج) به كه سههري زير (المجيد) له نايه تي (ذو العرش المجيد) نه و كاتيش وا وه سف كراوه.

جا له پاشان (شيخ محمدي كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ده فه رمووى ﴿**أَنْ يَتَوَلَّكَ**﴾ هه نه ويسته ي له سههركه يان خوداي پهروه رديگار پشتگيريت بكات نه و پشتگيريه دوو جوړه پشتگيريهكي گشتي كه هه موو مروقه و كه سههركان خواي گه وه دهيكات، به برواداران به گشتي وه پشتگيري تاييه تيش كه هه پيغه مبهرانه (عليهم الصلاة والسلام) نه وانه ي زور له خوا ترسن و دوستي خوانه و له خوا نزيكن پشتگيري تاييه تي كردوونه و دهيكات خواي گه وه له دونياو دواپوژ، وه وشه ي ﴿**مَبْرُوكًا**﴾ دهئى و دهگونجى بو مروقه كان ويه ديهيئراوه كان بگوتري به لام وشه ي (تبارك) هه له سههركاي په سههندي له هلى سوننه و جه ماعه ته نها بو خواي گه وه دهوتري و تاييه ته به و له بهه نه وه ي چونكه (تبارك) له نه وه ي ليپوره ديگري واته خواي گه وه پيت و بهر كهت دهريزي به سههركه س و شتيكي، هيج كه سي تر نه وه ي له توانادا نييه پيت و بهر كهت كه ي ببه خشي، جا ﴿**مَبْرُوكًا**﴾ واته نه وه ي خاوهن پيت و بهر كهت ته پي به خشراوه نه و مروقيش دهئى و دهگونجى له لاي خواي گه وه پيت و بهر كهت ي پي به خشراي و وه نه و دوعايه كه نه و زانايه بهريزه دهيكاي بو كه ساني كه نه و ناميلكه يه ده خويننه وه، ده زاني دوعاي له جيبه نيشانه ي دلسوزييه خواي گه وه پاداشتي دايته وه.

له پاشان وشه ي ﴿**شَكَرَ**﴾ نه گهر بيينه سههري وهك (ابن القيم) (رحمه الله) هه له كتيبه نايابه كه ي له (الوابل الصيب) له ويذا به راستي جوان ده فه رمووى ﴿**شَكَرَ**﴾ بزاني به چي به دهست ديټ ﴿**شَكَرَ**﴾ به وه ي به دهست ديټ له سههركي روكن وه ستاوه، يه كه له تو دان بني به و نازو نيمه ته ي كه خوا پي داوي له ناخي دته وه وه پاشان به زمان بيليتته وه كه خودا چ نازو نيمه تيكي پي به خشيوي وه پاشان به كاري به نييت له پيناو رهامه ندي خواي پهروه رديگار كه نه و به تو ي به خشيوه، جا نه وه ي وا بكات و نه و سي روكنه ي به نييتته جي له بهرامبهه نازو نيمه ته كان، نه وه شوكرانه بريزي

خوای پهروهردگاری کردووه جا ﴿صبر﴾ و نارامیش له بهرامبهرد تاقیکردنه وهکان که مرقهکان تاقیده کړینه وه نه ویش بهوهی ده بیټ که (ابن القيم) (رحمه الله) ده فهرمووی که سه که نه فسی خوئی بگری نهوهی که به سه ری دی پیی رازی بی و لیی تووره نه بی و پیی دلته نگ نه بی وه زمانی بگری له سهر سکالا کردن له سهر نه و ناخوئی و تاقیکردنه وانهی خوای گه وره، وه نه ندانه کانی بگری له گونا و تاوان بهوهی که و نه خوئی نه دا و پوښاکي خوئی نه درینئ و مووی قزبان دهر نه هینن وهك نافرته تان له کاتی ناخوئیدا دهیکه نه بهرامبهرد نه و تاقیکردنه وانهی که به سه ری دی که سینکیان لی دهری، جا له پاشان نه وه شمان بو دهر ده کوئی هه موو مرقهکان جگه له پیغه مبهردان (عليهم الصلاة والسلام) نه گه ری نهوهی هه یه توئی گونا و تاوان بن، به لام نه گه ر توئی گونا و تاوان بوون و داوای لیخو شوبونیان کردووه و ته و به یان کردووه نا نه و کاتی پله یان بهرز ده بیته وه، چونکه قسه یه کی زور جوان هه یه هی پیشینانی چاک هه ر و مکو (ابن القيم) (رحمه الله) له کتیه که ی (الوابل الصیب) گیرایته وه ده لی هه ندی له سه نه ف گو توویانه (إِنَّ الْعَبْدَ لَيَعْمَلُ الذَّنْبَ يَدْخُلُ بِهِ الْجَنَّةَ وَيَعْمَلُ الْحَسَنَةَ يَدْخُلُ بِهَا النَّارَ)، جا به درینئ له په رتوکه که ی باسی ده کات ده لی هه ندی له پیشینانی چاک فهرموویانه به نده کارو کرده و به یه کی ده کات که گونا و تاوانه نه نجای ددهات پییوه ده چیت به هه شت وه چاکه یه کیش ده کات پیی ده چیت دوزخ. له بهر نهوهی که گونا هه که ی کردیه یه کسر پیی ده شکیتته وه و په شیمان ده بیته وه چاوی فرمیسکی لی دی دلی هه رده قرحی نه و جا شهرم ده کات له خوای گه وره سهر داده نوینی هه رده م دوعا ده کات که خوا لیی خوئی تا نه و گونا هه وای لی ده کات ده بیته توبه کاریکی چاو به فرمیسکی هه رده م ده ست به پارانه وه له خوای پهروهردگاری لی دهر ده چی تا ده چیت به هه شت، نه ویتیش که کرده و به یه کی چاک ده کات هه نده خوئی پیی مه زن و گه وره ده بی پیی وایه نه و کات پیی جیاده بیته وه له خه لکی تر خوئی له لا گه وره ده بیټ به خوئی دهنازی و شانازی به خوئی ده کات، نا نه و کاته ی هه م وا ده لیته وه تا به هیلاک ده چیت جا ده بیاته ناو ناگری دوزخ په نا به خوای گه وره. جا نه وه وامن لی ده کات بهرامبهرد نیعمه ته کان شوکرانه بریر بین وه بهرامبهرد تاقیکردنه وه کانیش نارامگر بین پاشان نه گه ر تاوانمان نه نجامدا داوای لیخو شوبون له خوای گه وره بکهین نه گه ر مرقه نهوهی کرد نه و به راستی به خته وهر ده بی. بهر نه و فهرمووده یه ده که وی که پیغه مبهرد (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمووی که له صحیح مسلم به ژماره (2999) که (سوهه یب) ی رومی (رضي الله عنه) ریوایه تی کردووه پیغه مبهرد (عليه الصلاة والسلام) فهرموویه تی ((عَجَباً لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ وَلَيْسَ ذَاكَ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْراً لَهُ وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْراً لَهُ)) واته : سهر سویمان بو کاروباری برودار به راستی کاروباری برودار هه مووی چاکه یه نه وه ته نها بو بروداره بو که سی تر نییه نه گه ر به رفراوانی و ژبان خوشی تووش بوو ناز و نیعمه تی به سه رداباری سوپاس گوزاری ده کات بو خوای پهروهردگار نه وه چاکه یه بوئی، وه نه گه ر توئی ناخوئی و بهر ته نگی و ته نگه شه ی تووش بوو نارامی له سهر ده گری نه وه شیان چاکه یه، بو با و بر دار ژبانی هه موو چاکه یه نه گه ر به م شیو دیه له نیسلام گه یشتی.

وانهى دووهم

اعلم أرشدك الله لطاعته أن الخيفية ملة إبراهيم أن تعبد الله وحده مخلصاً له الدين ، كما قال تعالى: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} (الذاريات آية: 56).

فإذا عرفت أن الله خلقك لعبادته، فأعلم أن العبادة لا تسمى عبادة إلا مع التوحيد، كما أن الصلاة لا تسمى صلاة إلا مع الطهارة؛ فإذا دخل الشرك في العبادة فسدت، كالحديث إذا دخل في الطهارة.

فإذا عرفت أن الشرك إذا خالط العبادة أفسدها وأحبط العمل وصار صاحبه من الخالدين في النار، عرفت أن أهم ما عليك معرفة ذلك، لعل الله أن يخلصك من هذه الشبكة، وهي الشرك بالله، الذي قال الله تعالى فيه: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ} (النساء آية: 48). وذلك بمعرفة أربع قواعد ذكرها الله تعالى في كتابه:

ههريه پيشه كيه كهين ته واو كهري وانهى يه كهه (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له دواى نه وهى پيشه كيه كهى به ﴿أسأل الله الكريم رب العرش العظيم﴾ دهستى پيكره تاوه كو له وانهى پيشتر گه يشتي نه ﴿فإن هؤلاء الثلاث عنوان السعادة﴾ لهو وانهى هى گه يشتي نه سه ﴿اعلم﴾ (شيخ محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ههروه كو پيشه هه ميشه يى خوى نه ناميلكه و نوسراوه كاني وشهى ﴿اعلم﴾ و دوعاو پارانه وه له دواى ﴿اعلم﴾ وه زورى به كار هينا وه نه وهش نيشانه هه لبراردنى شيوازي جوانى وانه وتنه وهيه وه نوسراو و ناميلكه كانيه تى به ﴿اعلم﴾ دهست پيكره وه. له سه ره تا فه رمانت پيده كات ﴿اعلم﴾ بو كاريكى گرینگ له دواى خوى ديت به كارده هيندر يت له ماناو واتاي فه رمانه فه رمانيش به ﴿اعلم﴾ واته بزانه (علم) زانستيت هه بى پهي داي بكه، زانست به ماناي نه وه ديت نه وهى نه ميشك دايه نه گه ن واقع تيك بكاته وه له سه رپاي هه نديك له زانايان، به نگه شت بوى هه بيت نه وه راي په سه ندو ته واوتره.

جا بزانه ﴿أرشدك الله لطاعته﴾ چونكه فه رمانت پيده كات قورسه له سه ر شان و نه ستوى كه سه كان كه فه رمانيان پيده كرى يه كه سه ر دوعا و پارانه وه شت بو ده كات هه ونده دات تيتبگه يه نييت كه نه وه فه رمانه ي من بو شكانه وه و بار قورسى نيبه، به لكو بو نه وهيه كه دلسوزم بو تو، كار كه پيويسته و پيويسته تو بيزانيت جا نه وه پياوه به ريزه دوعاى خيرت بو ده كات و ده فه رموى ﴿أرشدك الله لطاعته﴾ خودا سه ر راستت بكات بو جييه جى كردنى فه رمانه كاني ﴿أرشد﴾ له زمانى عه ره بى به ماناي نه وه ديت كه خوا هيدا يه ت و ريتمونيت بكات وه سه رت بخات و پشتگيريت بكات بو (رشد)، وه (رشد) يش له زمانه وانيدا له لايه ن زاناكاني نه هلى سونته و جه ماعه له زارا وهى قورنانش هه ر به ماناي (العلم نافع وعمل الصالح) واته زانستى به سوودو به كه لك وه كاروكرده وهى چاك ديت، هه نديك مفسرين واين ته فسير كردوه وه

له ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة آية: 256). نهو (رشد) له سه ره تاي نايه ته كه هاتووه به ماناي رښايى پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) و (غدى) ش رښايى (نه بو جهل) له، واته (رشد) علم وزانستى سوود به خش وبه كه لكيش له سه روى هه موويانه وه له هه موويان به سوودتر (التوحيد) و خوا به يه كگرتنه وه رښايه كهى پيغه مبه ره (عليه الصلاة والسلام) نه وهى له خو گرتووه و چاكيشه، وه ﴿لِطَاعَتِهِ﴾ له زمانه وانيدا له لايهن زانايان بو نه وه به كاردى بو جيبه جيكردنى فرمانه كانى خوى گه وړه، واته خدا سه رپاستت بكات و رښمونيت بكات بو جيبه جيكردنى فرمانه كانى.

جا له پاشان ده فهرمووى ﴿أَنْ الْحَنِيفِيَّةَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾ جا به راستى رښى پاكي به دهر له شريك و هاوبه شى و لادراو له شريك و هاوبه شى كه رښايى (ابراهيم) له (عليه الصلاة والسلام) بريتيه له وهى ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ به ته نها (الله) بپه رستى وه شريك و هاوبه شى بو نه نجام نه ده يت وه نيخلاص و به كلاكه رموهت هه بيت دووربيت له رپا و هاوبه شى كه رښايى دینه كه ناوايه خوى گه وړه ناردوويتى كه پښى رازييه نهو خوايه نهه رښايى بو تو ناردووه وهكو خوى گه وړه ده فهرمووى ﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ * وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الزمر آية: 11-12) واته: پښان بلى من فرمانم پيكر اووه خدا بپه رستم به نيخلاص و دووربم له شريك و هاوبه شى و رپا، نه وه رښايى خوا په رستن وبه يه كگرتنه، فرمانم پيكر اووه كه من بېم به يه كهه له مسولمانه كان. پاشان ده فهرمووى ﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (الزمر آية: 14) واته: بلى من نهو (الله) يه ده په رستم به نيخلاص و دوور له شريك و هاوبه شى و رپا كه دين و رښايى بو هه لېزار دووم كه مبه ستى رښايى پيغه مبه رښايى (عليه الصلاة والسلام).

جا خوى گه وړه ده فهرمويت نهو رښايى بريتيه له چ ﴿أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ﴾ خوى گه وړه ده فهرمويت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (الأعراف آية: 65) واته: نيوه خوا بپه رستن به تاكو ته نهاى هيچ په رستراونكى راسته قينه نيه جگه له (الله). يان ده فهرمويت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (النحل آية: 36) واته: نيوه ته نها خوا بپه رستن و دووربكه ونه وه له تاغوته كان (تاغوت) نهو كه سه يه كه ده په رستى بيجگه له خوى گه وړه وه رازييه به په رسته كهى.

جا كه واته بومان به دياركهوت كه رښايى ته واوى دوور له شريك و هاوبه شى كه رښايى پيغه مبه رښايى (عليه الصلاة والسلام) وه رښايى پيغه مبه رمانه محمد (عليه الصلاة والسلام) كه بريتيه له په رستنى خوى گه وړه به نيخلاص وه دوور له شريك و هاوبه شى و رپا، ﴿كَمَا قَالَ تَعَالَى﴾ هه روهكو خوى گه وړه فهرمويه تى ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاريات آية: 56) واته: خدا فهرمويه تى من جنو كه و مرقم به دينه هي ناوه مگه ر بو په رستش نه بى واته بو په رستنى خوم به دينه هي ناون بو نه وهم به دينه هي ناون كه شريك و هاوبه شى و گوناوه تاوان نه نجام بدمن.

﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَكَ لِعِبَادَتِهِ﴾ جا نه گهر تۆ زانیت نهی کهسی بر وادار نهی مروق که خوی په رومردگار توی به دپهیناوه له پیناو په رستی خوی، ﴿فَاعْلَمْ﴾ بشزانه ﴿أَنَّ الْعِبَادَةَ لَا تَسْمَى عِبَادَةً إِلَّا مَعَ التَّوْحِيدِ﴾ عیبادهت و په رستش پینی ناگوتری عیبادهت و په رستش مه گهر نه گهل خوا به یه کگرتن و ته وحید نه نجای بدهیت، جا نه گهر شيرک و هاوبه شی نه گهل نه نجاما نهوا کاره چاکه کهت و عیبادهت کهت هه لده و شیت هه هه روه کو خوی گه وره ده فهرموویت ﴿لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾ (الزمر آیه: 65) واته: نه گهر شيرک و هاوبه شی نه نجام بدهی نهوه کاری چاک و عیبادهت هه لده و شیت هه وه. وه خوی گه وره ده فهرمووی ﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعمَلُونَ﴾ (الأنعام آیه: 88) واته: نه گهر شيرک و هاوبه شی نه نجام بدهن نهوا هه موو نهو کارو کرده وه چاک و عیبادهتانهی نه نجامتان داوه لیلتان وهر ناگیریت و هه لده و شیت هه وه.

له پاشان ده فهرمووی ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ نهوه نمونه یه بومان ده هیئت هه شیوازیکی جوانه له دوی نهوهی تینی گه یان دین (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) خوا پاداشتی بداته وه به به لکه هیئایه وه که ریازی پیغه مبه رنیراهیم (عليه الصلاة والسلام) بریتیه له په رستی خوی گه وره به بی شيرک و هاوبه شی، خوی گه وره له پیناو په رستی خوی نیمه ی به دپهیناوه، جا مادم عیبادهت نه وهنده گرینگه ده بیت بشزانی عیبادهت و په رستی خوی گه وره نیلا ده بیت ته وحیدی نه گهل دابیت دوور بیت له شيرک و هاوبه شی نه گهرنا لیلت وهر ناگیریت، هه ر وه کو ده فهرموویت ﴿كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ لَا تَسْمَى صَلَاةً إِلَّا مَعَ الطَّهَارَةِ﴾ هه روه کو نویژ به راستی پینی ناگوتریت نویژ و لیلت وهر ناگیریت نیلا ده بیت ده ستویژت هه بیت وه به پاکی بیکهیت و دوور بیت له بیده ست نویژی ویه ده ستویژت هه بیکهیت، ﴿فَإِذَا دَخَلَ الشِّرْكَ فِي الْعِبَادَةِ فَسَدَتْ﴾ جا نه گهر شيرک و هاوبه شی بچیته ناو عیبادهت و په رستش نهوه به راستی بوگه نی ده کات و گه نده لی ده کات و تیکی دمدات، ﴿كَالْحَدَثِ إِذَا دَخَلَ فِي الطَّهَارَةِ﴾ هه ر وه کو بی ده ستویژت نه گهر بچیته ناو ده ستویژت هه، که سیک نه گهر ده ستویژت هه بیت توشی بیده ست نویژییه کی بیی نه وکاته ی چوو دانیشت خوی به تال کرده وه بو وونکر دنده ی شهرعی و وانه و تنه وه شهرم نه دیندا نییه نه وکاته که قه زای حاجدی کرد بیده ستویژت ده بیت نهوا ده ستویژت که ی له دمدت دمدات و ده شکیت، نا نهوا نه گهر عیبادهت شيرک و هاوبه شی که وته ناوی نهوا ده شکیت و به تالی ده کاته وه وهر ناگیریت و لیلت قبول ناگیریت.

له پاشان ده فهرموویت ﴿فَإِذَا عَرَفْتَ أَنَّ الشِّرْكَ إِذَا خَالَطَ الْعِبَادَةَ﴾ جا نه گهر زانیت شيرک و هاوبه شی هاتوته ناو عیبادهت کهت ﴿أَفْسَدَهَا﴾ گه ندهن و بوگه نی دهکا و تیکیده داو نایه لیلت ﴿وَأَحْبَطَ الْعَمَلَ﴾ وه عه مه له کهت ته و او هه لده و شیت هه ره شی ده کاته وه، ﴿وَصَارَ صَاحِبَهُ مِنَ الْخَالِدِينَ فِي النَّارِ﴾ وه خاوه نی نهو شيرک و هاوبه شیبیه که نه گهل عیبادهت که تیکه لی کرده وه ده کاته هه میشه یی له ناگری دوزه خ په نا به خوی گه وره،

﴿عَرَفْتَ أَنَّ أَهْمَ مَا عَلَيْكَ هُوَ مَعْرِفَةُ ذَلِكَ﴾ که زانیت گرینگترین شت له نه ستوی تۆ بیت و نه سهرت بیت شاره زابوون و فیربوونی نه وه یه، واته شاره زابوون و فیربوونی خوا به یه کگرتن و شيرک و هاوبه شیبیه تا شيرک و هاوبه شی نه کهیت لیلی دوور بیت و توشی نه بیت ﴿لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَخْلُصَكَ مِنْ هَذِهِ الشَّبَكَةِ﴾ به لکو به نومیدی نهوهی خوی په رومردگار پرگارت بکات نهو توره ی که بریتیه له ﴿وَهِيَ الشِّرْكَ بِاللَّهِ﴾ شيرک و هاوبه شی دانان بو خوی په رومردگار، ﴿الَّذِي قَالَ

الله تعالى فيه ﴿ نهو شيركهى كه خوى گهوره له بارهيه وه فهرموويه تى ﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴿ (النساء آية: 48) واته: بهراستى (الله) خوى پهروهردگار خوش نابيت له شيرك وهاويهشى بهلام جگه له شيرك وهاويهشى ههر گوناوه تاوانيكى تر نه گهرى ههيه خوى گهوره لييت خوشبىيت بهبى تهويه وه گهرايه وه بولاى خوى پهروهردگار .

جا لييه بومان دهر كهوت شيرك وهاويهشى مهترسيداره دهبيت لىي هوشيار بين ناگاداربين شيرك دابهش دهبيت بو دوو جوړى سهرهكى . يه كهه شيركى گهوره خاوه نه كهى دهباته دهر وه له نيسلام وه نه گهر له سهرى بهريت پهنا به (الله) بو هه ميشه يى له ناگرى دوزه ده مينيتته وه وه خوى گهوره لىي خوشنابيت كرده وه كانى هه لده وه شينيتته وه، وه دووهم شيركى بچووك به وه مانايه يى له هه موو تاوانه كانى تر گهوره تره بهلام له نيسلام و نيمان نايياته دهر وه . خوى گهوره نايه تى زورى دابه زانده وه دهر بارى شيرك و باسيان دهكات ده فهرموويت ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ (النساء آية: 48) وه له جيگايه كى تر ده فهرموويت ﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ﴾ (المائدة آية: 72) واته: بهراستى نه وهى شيرك وهاويهشى بو (الله) پهيدا بكات نهوا بيگوان بهراستى خوى پهروهردگار به هه شتى له سهر جهرام دهكات . يان ده فهرموويت ﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴾ (البقرة آية: 6) واته: بهراستى نهوانه كاهرن له خاوه نامه وه په رتووك و كتابه كان وه مو شيرك وهاويهش پهيداكاران هه ميشه بين له ناگرى دوزه نا نهوانه خراپترينى به ديهيتر اوانن .

يان ده فهرموويت ﴿ وَلَقَدْ أَجَى إِلَيْكَ وَالِىَ الدِّينِ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الزمر آية: 65) يان ده فهرموويت ﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (الأنعام آية: 88) .

جا لييه زانيمان شيرك وهاويهشى خه ترناكه دهبيت زور لىي هوشيار بين و ناگاداربين وه نه مانگر يته وه وه نه هلى سونته و جهماعهش له سهر نه وهى ناي نه گهر تهويه بكهين له سهر شيرك وهاويهشى نهوا نهو گوناوه مان په شده بيتته وه، به لى به تهويه كردن هه موو گوناهيك به شيرك وهاويه شيشه وه پهش دهبيتته وه، بهلام نه گهر مه رجده كانى لى بيتته جى، بهلام بهبى تهويه بهرى له سهر شيركى گهوره بهيه كه دهنگى له لاي نه هلى سونته و جهماعه لىي خوش نابى، بهلام شيركى بچووك نيختلافى له سهره كومه نيك ده لىن نه گهرى ههيه خوى گهوره لىي خوشبىيت بهلام هه نديكى تر ده لىن شيركى بچووكيش بهبى تهويه خوى گهوره لىي خوش نابى، بهلام گوناوه كانى تر جگه له شيرك وهاويهشى نه گهر كه سه كه بهبى تهويهش له سهرى بهرى خوى پهروهردگار به مه شينهت ويستى خو نه گهر بيهوى ههيه لىي خوشبىي .

جا (شيخ محمدي كورى عبدالوهاب) ده فهرموويت ﴿ وَذَلِكَ بِمَعْرِفَةِ أَرْبَعِ قَوَاعِدَ ذَكَرَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ ﴾ نهو شيرك وهاويه شيهش به چوار بنه ماكهى دهناسريت كه خوى گهوره له په رتووكه كهى خوى باسيكرد وه .

وانهى سنيهم

له سهر نهو پيشه كيهى (شيخ محمدي كوري عبدالوهاب) كه له دوو وانهى رابردوودا راقه و شهرچى كورت و پوختمان كرد چهند پرسيارى كمان داناوه تهنها له سهر پيشه كيهى كه (25) پرسياره به وه لاهوه نهوه داواكراوه له قوتابيه به ريزه كان كهوا پرسياره كان جوان تينگهن و وه لاهه كانى به جوانى له ميشك و دليان جينگر بگهن، نهو پرسيارانه كه هاته پيشيان نهو وه لاهه مانهى بو بنووسن و بو ديارى بگهن پوزانهش سوود و كه لكى لى ببينن.

پرسيار و وه لاهه كان

يه كهه: مانای ﴿بسم الله الرحمن الرحيم﴾ به كورتى و پوختى چيهه؟

وه لام: به يارمه تى ناوى ﴿الله﴾ نهه كاره ده كهه جا ههه كارىك بكهيت نهوه مه به ست دهبىت، ﴿الله﴾ ناوى كو كه ره وهى هه موو ناوه زور جوانه كان و سيفه ته كانى خودايه واته په رستراوى شايسته ي پهرستن، ﴿الرحمن﴾ له سهر وه زنى (فعلان به سيفه موباله غهيه واته به زه يى فراوان كه هه موو شتىك له خوى ده گريت، ﴿الرحيم﴾ له سهر وه زنى (فعل به به ماناي (فاعل) ديت واته خواى خاوم به زه يى و كه يينه ره به وهى شايسته ي به زه ييه له ههه ركات و شويئىكى ههه كه سىكى كه بيه وىت پى بگه يه نيت پييده گه يه نيت.

دووهه: مانای ﴿أَنْ يَتَوَلَّكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ چيهه؟

وه لام: واته له دونيا و دواړو كارو نيشه كانى ههردووكيان خواى په رومردگار پشتگيرى كارو يارمه تى دهرت بىت.

سنيهم: پشتگيرى و يارمه تى دانى خوا بو به نده كانى چهنده و چهند جوړه؟

وه لام: پشتگيرى خوا بو به نده كانى دوو جوړه :

1- پشتگيرى تاييه ت بو نهو بروادارانه ي كه برواى ته واويان به خوداي په رومردگار ههيه له خوا ترسانيان ههيه و پاريزكارن ههه وهه خواى كه ووهه فهرموويه تى ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ * الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (يوس ايه: 62-63) واته: ناگدارين به راستى دوست و وهليانى خوا ترسيان له سهر نيهيه و غه مگينيش نين نه وانه ي بروايان هيناوهو پاريزكارى ده كهه .

2- پشتگيرى و يارمه تى گشتى بو هه موو برواداريكه چهندي گوناوه كاريش بىت مادام له بروادارى دهرنه چووييت و كافر نه بووييت، خواى په رومردگار فهرموويه تى كه دوعاو پارانه وه ده كهه ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة ايه: 286) واته: نهه خواى په رومردگار تو دوست و پشتگيرى كارى نيمهيت جا سه رمان بغه به سهر كومه نهه ييناوه راندا.

چوارهه: مانای ﴿مباركاً﴾ چيهه؟

وه لام: پيت و به ره كهه ت و چاكه ت بو خودى خوت و جگه له خوت ده گه يه نيت واته كه سى كه پى ده گوتري ﴿مباركاً﴾ له خودى خويدا چاكه ي ههيه و خاوم پيت و به ره كهه ته، وه نهو چاكه و پيت و به ره كهه ته ي ده توانيت بگه يه نيت به كه سىكى ترش و خه لكى ترش سوودى لى ببينيت.

پينجه م: نايا دروسته وشهى ﴿تبارك﴾ يش بۇ مروّف به كار بىت ههروكو ﴿مباركا﴾ به كار دىت؟

وهلام: نه خير چونكه كهس نهوهى له توانا دا نيهه ﴿تبارك﴾ واته بىت و بهر كهت و خير بخاته ناو شته كان و پىيان بيه خشىت نهوه تهنها له تواناى (الله) به تهنها بۇ نهوه دىت. بهلام ﴿مباركا﴾ بۇ مروّفه كان و به ديه پىندراوه كانىش ده بىت واته نهوهى پىت و بهر كهتى پىبه خىراوه له لايه ن خوداى پهرومردگار، ههروكو خواى پهرومردگار دهفه رموى ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان آية: 1). واته: گه وره بى و مهزنى بۇ نهوه خودا پهرومردگارى كهوا (فرقان) واته قورنان جياكه رهوى نيوان رهوايه تى و نار هوايه تى دابه زاندووه به سهر بهنده كهى تا بىته ترسىنه ربۇ جيهانيان

شه شه م: مه به ست له ﴿شكر﴾ چيه؟

وهلام: هه نسان به جيه جيكردنى مافه كانى و نازو نيعمه ت و به خشينه كانى خوداى پهرومردگار نه وىش بهو خالانه دهكرى؛
1- داننان بهوهى كه هه موويان له خواوهيه نهوه به خشيشه به دل داني پىدا بىيىن كه خواى پهرومردگار پى به خشيوه.
2- باسكردنى نازو نيعمه ته كان و پال داني بۇ لاي خواى پهرومردگار ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الضحى آية: 11).
3- به كار هينانى نازو نيعمه ته كان له پىناو رهزامه ندى خواى پهرومردگار.
كه واته ﴿شكر﴾ سو پاسگوزارى به دلوه هه به زمانيشه و هه به كردارىشه.

حه وه م: مه به ست له ﴿صبر﴾ چيه؟ وه جوړه كانى چه نده؟

وهلام: ﴿صبر﴾ نارامگرتن و خوړاگرى وه سى جوړه:

- 1- نارامگرتن و خوړاگرى له سهر فهرمانه كانى خواى پهرومردگار وه بانگه وازى كردن بۇ لاي خواى پهرومردگار.
- 2- نارامگرتن و خوړاگرى له سهر گوناوه و تاوانه كان.
- 3- نارامگرتن و خوړاگرى له سهر تافى كردنه وهوه قه دهره كانى خواى پهرومردگار كه به سهرت دىت له ناخوشى و ژان كه تىايدا ههيه.

هه شته م: بر وادار چون ده توانى ﴿صبر﴾ بكرى له ناخوشى و تافى كردنه وه كان؟

وهلام: به سى خال ده توانى نارامگر بىت:

- 1- نارامى و صبر گرته كهى له پىناو خوا بىت و هيج مه به سى تى تى تى نه بىت، خواى پهرومردگار دهفه رموى ﴿وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾ (المدثر آية: 7). واته: له پىناو پهرومردگار كهت نارامگر به.
- 3- رازى بىت به تافى كردنه وهكه و پى ناخوش نه بىت كه خوا نهوهى به سهر هيناوه.
- 4- نارامگرته كهى له كاتى سهره تافى تافى كردنه وهكه بىت، وهكو پىغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فهرموى به كه له صحيحى بوخارى به ژماره (1302) وه له صحيحى مسليم به ژماره (926) تومار گراوه ((الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى)) واته: صبرو نارامى له كاتى توشه بوونى سهره تافى به لاو ناخوشى و موسىبه ته كهيه.

نویهم: مەبەست ئە **﴿استغفار﴾** چییە؟

وەلام: **﴿استغفار﴾** داواکردنی دا پۆشینی گوناھ و تاوانە و سڕینەوهی شوینە واره کانیەتی .

دەیهەم: ئایا برۆدار گوناھ دەکات یان نا؟ نەگەر گوناھی کردو ئی گەرایە وەش ئەوا حوکمی چییە؟

وەلام: بەئێ هەموو برۆدارێک نەگەری هەیه تاوان بکات، وە خۆی پەرۆردگار تەنها پیغەمبەرانی **(عليهم الصلاة والسلام)** پاراستوو وەکو پیغەمبەرمان **(عليه الصلاة والسلام)** فەرموویەتی **((الْمَعْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهَ))** صحیح بوخاری بە ژمارە (1302). واتە: پارێزراو ئە گەناھو تاوانەکان تەنها ئەوانەن کە خۆدا ئەوانی پاراستوو کە پیغەمبەرانی **(عليهم الصلاة والسلام)**، وە بە تەوێبە رەش دەبیته وە گوناھ و تاوانەکانی، وە برۆدار خاوەن دەبیته وە ئەگوناھ و تاوانەکانی گەر بەر دەوام بێت ئە سەر تەوێبە کە و پاداشتی دەست دەکەوی ئە لای خوا پەرۆردگار.

یازدەم: مانای **﴿فإن هؤلاء الثلاث عنوان السعادة﴾** چییە؟

وەلام: بەراستی ئەو سییانه **﴿شکر﴾** و **﴿صبر﴾** و **﴿استغفار﴾** ناوێشان بە خەتەرین و پەژارە لابەر و غەم رەوێن.

دوازدەم: مەبەست ئە وشە **﴿اعلم﴾** چییە؟

وەلام: فەرمان کردنە بە فێربوون و زانستی بە دەست هێنان.

سێزدەم: پێناسەی عیلم و زانست چییە؟

وەلام: **﴿العلم﴾** زانست بریتیه ئە ناسین و فێربوونی شتێک بە تەواوی و راستیه کە ئەو شتە هەیهتی و ئە واقیعدا ئە سەر یەتی جا بە سی خاڵ ئە لای زۆرینهی زانایان (علم) پێی دەگوترێ (علم) و زانست:

1- یە کلابوونەوهی برۆایە و کە سە کەش شتە کە ئە لا دُنیا بێت شک و گومانی تیا ئە بێت جا ئەوهی خاوەن شک و گومانه ئە شتێکی دا پێی ناگوترێ خاوەن زانست پێی دەگوترێ گومانەر.

2- زانراوە کە دەبێت ئە گەن حال و باڵ و راستی تێک بکات وە ئە واقیعدا بوونی هەبێت و ئە گەن تێک بکات وە ئە گەر ئە گەن تێکی نە کرد وە پێی ناگوترێ زانست.

3- ئەوه بە پێی بیرو بۆچونی هەندی ئە زانایان وایە دەبێت بە لگە ئە سەر هەبێت، کە ئەوه رای هەموو زانایان نیە . کەواتە هەر خاڵ و شتێک ئە زانیاری و زانسته کان ئە گەر بێتو ئە گەن واقیع تێکی کرد وە کە سە کە لێی دُنیا بوو و بە لگەشی ئە سەر هەبوو ئەوه پێی دەگوتریت زانست.

چوار دەم: مانای **﴿أرشدك الله لطاعته﴾** چییە؟

وەلام: خۆدا سەر راست و پێی راست بکات و پێگاکانی جێبە جێکردنی فرمانەکانی بۆ ناسان بکات و پشتگیری کارت بێت ئە کردنیاندا .

پاز دەم: مەبەست ئە وشە **﴿الطاعة﴾** چییە؟

وەلام: جێبە جێکردنی فرمانەکان و دوور کەوتنەوه ئە قەدەغە کراوە کان دەگە یە نیت.

شازدهم: مانای ﴿الحنيفية ملة إبراهيم﴾ چیه؟

وهلام: ﴿الحنيفية﴾ لادان له هاوبهشی و شیرکه وه بهرمو خودا بهیه کگرتن و تهو حید وه ﴿ملة إبراهيم﴾ واته ناین وړیازی پیغه مبه ر ئیبراهیم (عليه الصلاة والسلام) ههروه کو خوی په رومردگار فهرموویه تی ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ * شَاكِرًا لِّأَنْعَمِهِ﴾ (النحل آیه: 120-121). جا عیبادت و پرستیش به وهی ده کړیت که که سه که خوی ملکه چ و گهردن که چ بی له جیه جیکردنی فرمانه کانی خوی په رومردگار، وه خوشه ویستیش له گهلدا بیت ، واتا هه خوی به که م بزانی و گهردن که چ و ملکه چ بی بوی و هه خوشیش بویت و خوشه ویستی له گهل بیت.

حه قدم: به چی جیه جیکردنی فرمانه کانی خوا ده بیته (پرستش)؟

وهلام: به چوار خال:

- 1- خو به که م گرتن و دل که چی و ملکه چی بوون.
- 2- ترسان له وهی خودا توله ی لیستی بی به نه نجام نه دانی فرمانه کانی و به کړنی قه دهغه کراوه کانی ﴿وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران آیه: 175).

3- نومید بوون و ده جا بوون به پاداشته کانی خودا ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة آیه: 218)

4- خوشه ویستی خوا و فرمانه کانی خوی خوش بوویت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ (البقرة آیه: 165).

هه رده م: مدهرجه کانی پرستش و هرگرتن و قه بول بوونی له لای خودای په رومردگار چهنده و چین؟

وهلام: دوو مدهرجه:

- 1- یه کلا بوونه وه و (الاخلاص) بوون
- 2- (الصواب) شوینکه و ته بوونی رپیازی خوداو سونه تی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) و له گهل شریعه ته که ی تیک بکاته وه.

نوردهم: مانای ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات آیه: 56). چیه؟

وهلام: وات: خودا فهرموویه تی جنوکه و مروقم به دینه هیناوه مه گهر بو پرستن و پرستش خوم نه بی که ده بیت به تهو حید و خوا بهیه کگرتنه وه نه م پرستشه نه نجام بدریت دوور بیت له شهریک و هاوبهشی و ریا.

بیستم: نایا پرستش به بی تهو حید و خودا بهیه کگرتن ده بیته پرستش؟

وهلام: نه خیر هه موو پرستشیک ده بی خودا بهیه کگرتنی تیابیت له گهل بیت، خوا بهیه کگرتنیش به بی کوفر به تاغوت جیگیر نابیت هه ر وهك خودای گه وره فهرموویه تی ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾ (البقرة آیه: 256). واته: بیگومان نه وهی کافر بی به تاغوت و بروابیتیت به (الله) نه وه دهستی گرتووه به

قولپ و دهستگری پته و به هیز.

بیست و یهك: پیناسه ی ﴿تاغوت﴾ به کورتی چیه؟

وهلام: هه رکه س و شتیك بیه رستریت جگه له خوی په رومردگار یان له گهل خوی په رومردگار وه نه و که س و شته رازی بیت به و پرستشه که بوی نه نجام دمدریت نه وه تاغوته.

بیست و دوو: نایا نوښت دروسته بهی دهنست نوښت نه نجام بدریت؟

وهلام: نه خیر نه گهر دهنست نوښت نه بیت نوښت که ت لیوهر ناگیري وه دروست نابیت و پیی ناگوتري نوښت، جا په رستشیش به هه مان شیوه نه گهر خوا به یه کگرتن و ته وحیدی له گه ن نه بی وه دوور نه بیت له شيرك و هاوبه شی پیی ناگوتري په رستش و عیبادهت.

بیست و سی: ههر په رستش و کارینکی چاک نه گهر له گه ن شيرك و هاوبه شی نه نجام بدری چی لیدیت به نمونه و به لگه وه وهلام بده وه؟

وهلام: تیکه لکردنی شيرك و هاوبه شی به کاری چاک و په رستش نه و کاته به تالی ده کاته وه هه روه کو دهنست نوښت شکان نوښت که ت لی ناهیلیت و به تالی ده کاته وه، بویه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) ده فهرمویت ((قَالَ اللَّهُ تَعَالَى أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءِ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرْكَهُ)) صحیح مسلم به ژماره (2985) واته: له و فده مووده قودسیه خدای په رومردگار فده موویه تی من ده ولعه ندرینی هاوبه شان و شيركه کانم له شيرك و هاوبه شی، نه ووی که کارو کرده موویه کی کرد که سیکي تر جگه له من له گه ن بکاته شيرك و هاوبه ش خوی و شيرك و هاوبه شیه که ی واز لیدینم نامه وی و وهری ناگرم.

بیست و چوار: نه گهر زانیت هاوبه شی و شيرك په رستش ناهیلیت و تیکي ددهات و کارو کرده موه کانت پوچه ن ده کاته وه و خاوه نه که ی هه میله یی ده کات له دوزه خ که واته پیوسته چی بکهین و بیزانین؟

وهلام: گرینگترین شت نه ویه له شيرك و هاوبه شی شاره زابیت و بیناسی تاگو لیی قوتار بیت و تی نه که ویت، هه روه کو خدای په رومردگار ده فهرمویت ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء آیه: 48)

بیست و پینج و کوتایي: نایا خدای په رومردگار له شيرك و هاوبه شی دهبوریت؟

وهلام: نه ووی ته ویه بکات و وازیننی له هاوبه شی چ هاوبه شی گه وره بیت یان هاوبه شی بچووک نه وه به یه ک دهنگی زانایان به دتنبیاییه وه خوی په رومردگار لیی دهبوریت و ته ویه که ی لیوهر ده گری له سهری رهش ده کاته وه، به لام گوناوه کانی تر جگه له هاوبه شی به دتنبیاییه وه له لای نه هلی سوننه و جه ماعه یه ک دهنکن له سهر نه ووی ده که ویت به ر مه شیندت و ویستی خدای په رومردگار، خودا بیه وی به بی ته ویه ش له خاوه نه که ی دهبوری و خوش دهبی وه نه گهر نه شیه وی لیی نابوری، جا ته نه ها جیاوازی له سهر شيرك و هاوبه شی بچووک هیه نایا به بی ته ویه خدای په رومردگار لیی خوشده بی یان نا زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه دوو بوچوونیان هیه کومه لیکیان ده لین خوی په رومردگار لیی خوش نابی کومه لیکیشیان ده لین خوی په رومردگار لیی خوش ده بیت.

وانهى چوارهم

القاعدة الأولى: أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقَرَّرُونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ} (يونس)

آية: 56).

گه یشتینه بنه مای یه کهم نهو چوار بنه مایه ی (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی به وانه وه شارمزی شیرک و هاو به شی ده بین بو نه وهی خومانى نى دوور بگرین، بو نه وهی تهو حید و خوا به یه کگرتنمان راست و دروست دهر بچیتنه وه چوار بنه ماكهى.

﴿القاعدة الأولى﴾ بنه مای یه کهم **﴿أَنْ تَعْلَمَ أَنَّ الْكُفَّارَ الَّذِينَ قَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقَرَّرُونَ بِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى هُوَ الْخَالِقُ الْمُدَبِّرُ، وَأَنَّ ذَلِكَ لَمْ يَدْخِلْهُمْ فِي الْإِسْلَامِ﴾** ده فهرموویت بزائن و شارمزا بن به راستی کافرو بیبرواکان نه وانه ی پیغه مبه ری خوا (عليه الصلاة والسلام) کوشتار و جهنگی له گه ن کردن دانیان نابوو به وهی به راستی (الله) خوی بهرز هدر نه وه **﴿الخالق﴾** به دیهینه ره وه **﴿المدبر﴾** به ریوه بهر، جا نهو پریاردان و دانپیدانه یان نه وانی نه خسته ناو نیسلام وه به مسولمان و پروادار له قه له م نه دران، **﴿والدليل قوله تعالى﴾** وه به لگهش له سهر نه وه فهرمووده ی خوی بهرزه **﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾** (يونس آية: 56) واته: پییان بلی نه ی محمد (عليه الصلاة والسلام) کییه نهو زات و کهسه ی رزق و رزیتان ده دات له ناسمان و لهزه وی نه وهی که بیستن و بینینی نیوهی به دهسته و خاوه نیه تی نه وهی که زیندوو له مردوو دهرده هیئت و مردوو له زیندوو دهرده هیئت وه نه وهی بیربکاته وهو وردیته وه له کاره کان ده زانیت کییه، که نه وهی کاروباره کان به ریوه ده بات له وه لامدا نه وان ده بین **﴿فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ﴾** ده بین نه وه خودایه.

که واته پروایان هیه به وهی که رزق و رزى له ناسمان و زهوی و به دیهینانی مرقه کان و به دیهیندراوه کان وه له نه بوونه وه هیتانه بوون و له بوونه وه هیتایه نه بوون وه به ریوه بردنی هه موو کاره کان هه مووی نه وه (الله) خاوه نییتی له دهستی نهو دایه، توش نه ی محمد (عليه الصلاة والسلام) پییان بلی **﴿فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾** پییان بلی نه ی بو نیوه لهو (الله) یه ناترسن پاریزکار نابن بچی نابن به خاوه نی تهو حید و خوا به یه کگرتن ماده م نه وهی ده زانن.

که واته نه‌وه نه‌وه‌مان بۆ پرونده‌کاته‌وه به‌ته‌نیا بروابوون به‌په‌رومردگاریه‌تی خوی په‌رومردگار به‌وه‌ی که بۆزیدمه‌وه خوی په‌رومردگار ده‌مرینی و ده‌ژینی و خوی په‌رومردگار هه‌موو بوونه‌ومری به‌دییه‌ناوه و هه‌موو به‌دییه‌ندراوه‌کانی به‌دییه‌ناوه و خاوه‌نیانه هه‌ر خدایه هه‌موو کاروباره‌کانی به‌ده‌سته و باران داده‌به‌زینیت له‌ئاسمان و خوی په‌رومردگار ده‌غل و دان شین ده‌کات له‌سه‌ر زه‌وی هه‌موو نه‌و کارانه‌ی په‌رومردگار نه‌گه‌ر که‌سه‌که دانی پیدابینیت به‌وه‌ی ته‌نیا نابینته مسوئمان و بروادار، نه‌وه ناهینیتته بازنه‌ی ئیسلام و مسوئمانان و بروادارییه‌تی، له‌به‌ر نه‌وه‌ی موشریک و کافره‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه‌الصلاة والسلام) کاتیگ که‌وا نه‌و برواییه‌یان هه‌بوو و ناوا دانیان پیداده‌نا چونکه نه‌وه خوی له‌سروشتی مروقه‌گانه‌وه هه‌لقولاوه و سه‌رچاوه‌ی گرتوو، هه‌روه‌کو پیغه‌مبه‌ر (علیه‌الصلاة والسلام) ده‌فه‌رموویت ((كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يَنْصَرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ)) صحیح بوخاری به‌ژماره (1385) و له‌صحیح مسلم به‌ژماره (2658) هاتوو. واته: هه‌موو مندالیک که له‌دایک ده‌بیت له‌سه‌ر فیطره‌ت و ته‌وحید و خوا به‌یه‌گرتن له‌دایک ده‌بیت له‌دواییدا دایک و باوکیته‌ی ده‌یکه‌نه جوله‌که یان ده‌یکه‌نه نه‌صرانی (گاور) یان ده‌یکه‌نه ناگر په‌رست.

وه نه‌و سه‌رده‌مه‌ی خۆمان ده‌یکه‌نه نه‌هلی بیدینی و رییازو رێچکه‌کانی سه‌رده‌م یان له‌به‌رچاوی خۆمان ده‌یکه‌نه لایه‌نه‌که‌ی خوی یان ده‌یکه‌نه عه‌لانی، که‌واته نه‌و بیرو برواییه که خوی په‌رومردگار تاک و ته‌نهایه به‌کرداره‌کانی که (ته‌وحیدی رېوبیه‌ت) ی پی ده‌گوتری، که پیناسه‌ی ته‌وحیدی رېوبیه‌ت ناوا ده‌کریت (إفراذُ اللهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى بِأَفْعَالِهِ) واته: به‌تاک دانانی خوی په‌رومردگار له‌کار و کرداره‌کانی، نه‌وه نه‌و که‌سه‌ی ناهینیتته ناو بازنه‌ی ئیسلام و مسوئمان و بروادار که خوی پاریزراوبیت، یان پیناسه‌یه‌کی تر بۆ توحید رېوبیه‌ت (إفراذُ اللهِ بِالْخَلْقِ وَالْمُلْكِ وَالتَّدْبِيرِ) واته: بروابوون به‌وه‌ی که خودا تاک و ته‌نهایه له‌به‌دییه‌نان که شتی له‌نه‌بوونه‌وه هیناوه‌ته بوون له‌پاشان نه‌و خاوه‌نیانه و نه‌و ده‌سه‌لاتی هیه به‌سه‌ریان و نه‌ویش به‌رێوه‌یان ده‌بات به‌و په‌ری ریک و پیک به‌رێوه‌بردن، نا نه‌واته خه‌که‌که‌ی نه‌کرده مسوئمان و بروادار له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری (علیه‌الصلاة والسلام)، یان وایان لییکات که پیغه‌مبه‌ر (علیه‌الصلاة والسلام) کوشتاریان له‌گه‌ن نه‌کات به‌کافرو موشریک ناویان نه‌بات، به‌ئکو خوی گه‌وره له‌قورنانی پیروز توامی کردوو هه‌ر به‌کافر ناوی بردوون و به‌موشریکیش ناوی بردوون و ده‌فه‌رموویت ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (یوسف ایه: 106). واته: له‌گه‌ن نه‌وه‌ی نه‌وان هه‌موو ده‌ئین خوی په‌رومردگار ئیمه‌ی به‌دییه‌ناوه و رزق و رۆزیمان ده‌دات و وه بیستن و بینین و ژیان و مردنمان هه‌مووی به‌دمستی (الله) یه، له‌گه‌ن نه‌وه‌ی خوی په‌رومردگار وتی زۆری هه‌ره زۆریان برواییان ته‌هیناوه، و برواییان نیه به‌ (الله) که تاک و ته‌نهایه له‌ته‌وحید و خوا به‌یه‌گرتن به‌تاییه‌تی له‌په‌رستش و عیبادت نیلا نه‌وان زۆربه‌یان موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکارن، مه‌به‌ستی پنی نه‌وه‌یه که له‌ئیمان و بیروبرواییان به‌په‌رومردگاریته‌ی په‌رومردگار نه‌واته برواییان هه‌بووه به‌لام له‌بیروبرواییان نه‌وه‌ی که خوی په‌رومردگار به‌تاک و ته‌نهایه‌ی شایسته‌ی په‌رستنه نابیت شریک و هاوبه‌شی بۆ نه‌نجام به‌دیت نه‌وه‌یه‌وه شریک و هاوبه‌شیان نه‌نجام ده‌داو نه‌وه‌وه به‌بروادار له‌قه‌نهم نه‌دراون، ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ واته له‌عیبادت و په‌رستشی خوی په‌رومردگار شیرکیان نه‌نجام ده‌دا، هه‌ر وه‌کو ابن عباس (رضی الله عنهما) له‌ته‌فسیری نه‌و نایه‌ته‌ی له‌سورته‌ی یوسف فه‌رموویه‌تی نه‌وه له‌بیروبرواییاندا هه‌بووه که پینان ده‌وترا (مَنْ

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ كَيْفَهُ نَهْوَى نَاسَمَانَه كَانِي بَه دِيهِنَاوَه (وَمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ) وَه كَيْفَهُ نَهْوَى زَهْوَى بَه دِيهِنَاوَه (وَمَنْ خَلَقَ الْجِبَالَ) كَيْفَهُ نَهْوَى شَاخَه كَان وَچِيَا كَانِي بَه دِيهِنَاوَه (قَالُوا اللَّهُ) نَهْوَان لَهْوَه لَام دِهِيَان گوت نَهْوَه (اللَّهُ) يَه ، (وَهُمْ مُشْرِكُونَ بِهِ) لَه گَهَلْ نَهْوَه شَدَا نَهْوَان شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان بُو خَوای پَه روه رَدگار بَرِيَار دَهْدَا، وَه (لَات وَ مَهْنَات وَ عَوْزَا) يَان لَه گَهَلْ خَوای گَهْوَرَه دَه پَه رست بُو نَهْوَى لَه خَوای گَهْوَرَه يَان نَزِيك بَكَا تَهْوَه، يَان بِيَنه تَكَاكار بُو يَان لای خَوای گَهْوَرَه كَه شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان لَه نَجَام دَهْدَا لَه پَه رستشدا.

نَه گَه ر تَه مَاشای حَالُو بَالِي كَافِرُو مَوْشَرِيكَه كَانِي سَه رَدَه مِي پِنَغَه مَبَهَر (عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) يَان لَه پِنَش هَاتَنِي پِنَغَه مَبَهَر (عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بَكَه يِن، نَهْوَه مَان بُو دَه رَدَه كَهْوِي وَه كُو خَه لَكِيكِي زُورِي نِيَسْتَاش دَان بَهْوَى دَا دَه نِيَن وَه دَانِيَان بَهْوَه دَا دَه نَا كَه خَوای گَهْوَرَه بُوون وَ وَجُودِي هَه يَه، وَه خَوای گَهْوَرَه خَاوَه نِي هَه مَوُو بَه دِيهِنْدَرَاوَه كَانَه، وَه ژِيَان وَ مَرْدَن بَه دَه سْتِي خَوای پَه روه رَدگارَه، وَه بَزَق وَ بُو زِي بَه دَه سْتِي نَهْوَه، وَه خَوای پَه روه رَدگار بَارَان دَه بَارِيَنِي هَه ر نَهْوَه لَه زَهْوَى دَه غُلْ وَ دَان شِيَن دَه كَات، بَه لَام لَه پَه رستش وَ عِيْبَادَه ت شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان بُو خَا لَه نَجَام دَهْدَا، هَه روه كُو خَوای گَهْوَرَه دَه فَه ر مَوُو ﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (الأعراف آية: 191) وَاتَه: نَايَا نَهْوَانَه دَه كَه نَه شِيرِك وَ هَاوِيه ش بُو خَوای پَه روه رَدگار كَهْوَا هِيَج بَه دِي نَاهِيَتِن نَهْوَه يَان لَه دَه سْت نِيَه هِيَج شَتِيك بَتَانِي لَه نَه بُوونَه وَه بَه يِنَنَه بُوون وَ دَرُوسْتِي بَكَه بَه لَكُو نَهْوَان بَه دِيهِنْدَرَاون لَه نَه بُوونَه وَه لَه لايَهَن خَوای پَه روه رَدگار.

جَا لَه پَاشَان دَه رَدَه كَه وَنِيَت بَه وَ بُوون كَرْدَنَه وَانَه كَه وَاتَه تَه وَحِيْدِي رِبُوبِيَه نَه گَه ر بَرُوات پِي هَه بِيَت هِيَج شَه رِيك وَ هَاوِيه شِي بَرِيَار نَه دَه ي لَه تَه وَحِيْدِي رِبُوبِيَه ت نَهْوَه نَاتَكَا تَه مَسْوَئِمَان وَ بَرُوادَار هَه تَا لَه پَه رستش وَ عِيْبَادَه ت يَه كَلَانَه بِيَه وَه هِيَج شَه رِيك وَ هَاوِيه شِي بَرِيَار نَه دَات، وَه پِنَت وَابِيَت كَه زَه روه رُو قَا زَانِج بَه دَه سْت هِيَج كَه س وَ شَتِيك نِيِيَه جَكَه لَه (اللَّهُ).

بَه رَاسْتِي لَه وَ بَنَه مَايَه نَهْوَه مَان تِيَدَه گَه يَه نِيَت (شَيْخُ مُحَمَّدِي كُورِي عَبْدِالْوَهَابِ) (رَحِمَهُ اللَّهُ) كَه عَه رَه بَه كَان وَ مَوْشَرِيكَه كَان لَه مَانَاو وَاتَاي (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ي چَا كَر تِي گَه يَشْتَبُوون لَه خَه لَكِي نَهْوَه سَه رَدَه مَه ي خُوْمَان، لَه بَه ر نَهْوَى چُوْنَكَه نَهْوَان بَرُويَان وَابُو بَه تَه وَحِيْدِي رِبُوبِيَه ت، شِيرِك وَ هَاوِيه شِيَان لَه بُوَارِي رِبُوبِيَه ت ي پَه روه رَدگار پَه يِدَا نَه كَرْدَبُو، بَه لَام كَه دَه گُوتَرَا (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بَه دَنِيِيَا بِيَه وَه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) تِيَدَه گَه يَشْتَن لَهْوَى كَه بَه مَانَاي نَهْوَه دِيَت (لَا مَعْبُودَ بَحَق إِلَّا اللَّهُ) لَه بَه ر نَهْوَه رَا زِي نَه دَه بُوون كَه دَه يَانُووت نِيَمَه (لَات وَ عَوْزَا مَهْنَات) يَش دَه پَه رستِي دَه يَانَكَه يَنه نِيُوَان لَه نِيُوَان خُوْمَان وَ خَوای گَهْوَرَه دَه يَانَكَه يَنه تَكَاكار بُوْمَان لَه بَه ر نَهْوَه يَه كَهْوَا بَرِيَارِي پَه رستِي نَهْوَه بَتَانَه يَان دَابُو دِهِيَان پَه رستن، جَا مَانَاي (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يَان قَه بُول نَه دَه كَرْد بَه تَه وَاوَه تِي تِي گَه يَشْتَبُوون كَه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يَه عَنِي (لَا مَعْبُودَ بَحَق إِلَّا اللَّهُ) هِيَج پَه رستراوِيكِي هَه ق وَ رَهْوَا نِيِيَه جَكَه لَه (اللَّهُ)، نَه ك وَه ك تَا قَه م وَ كُوْمَه لِيكِي تَر جَكَه لَه نَه هَلِي سُوْنَنَه وَ جَه مَاعَه كَه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پِيَنَاسَه دَه كَهَن شَه رَح وَ رَافَه ي دَه كَهَن وَ دَه نِيَن مَانَاي وَاتَا (لَا خَالِقَ وَلَا مَدْبُرَ إِلَّا اللَّهُ)، نَه خَيْر نَهْوَه نَهْوَه ش دَه گَه يَه نِيَت بَه لَام مَانَاي زِيَا تَر وَ تَه وَاوَتَر نَهْوَه يَه (لَا مَعْبُودَ بَحَق إِلَّا اللَّهُ) هِيَج پَه رستراوِيكِي هَه ق وَ رَهْوَا نِيَه جَكَه لَه (اللَّهُ)، لَه بَه ر نَهْوَه لَه وَ نَايَه تَه دَه رَدَه كَهْوِي كَه خَوای گَهْوَرَه فَه ر مَوُو يَه تِي نَهْوَان چِيَان دَه گُوت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا﴾ (ص آية: 5) نَايَا مُحَمَّد (عَلِيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هَاتُووه نَهْوَه هَه مَوُو پَه رستراوَانَه ي نِيَمَه بَه يَه ك پَه رستراو رَا زِي مَان دَه كَات دَه يَانَكَا تَه يَه ك وَ نِيَمَه هَه مَوُو نَه وَانِي تَرَاوَا زِي يِيَنِي .

كهواته نهوان بر وایان وابوو كه خوى په روهردگار (الله) له په روهردگار یتیدا تاك و ته نهایی به لام بو تكاردن و نیوانیک له نیوان نهوان و خوى په روهردگار نه و بتانه یان ده په رست له ته وحیدی نولوهیه ت تیکه و تبوون وه شریك و هاویه شیان دمکرد له بهرنه و دیه بهم نایه تانه دمردمه کویت كه مشریك و كافر هكانی سهرده می پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) قهر داری گردونه ته وه پابه ندی گردوونه به (ته وحیدی ربوبیه ت) كه (ته وحیدی نولوهیه ت) بیننه جی کاتی نه هم هموو پر سیارانه یان لیده کات وه کو نه و نایه ته ی كه (شیخ محمدی كوری عبد الوهاب) (رحمه الله) هیناویه ته وه ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56).

یان له شونښکی تر ده فهرموویت ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آیه: 87). كه خوى گه وره پییان ده نی مادهم نیوه بر و اتان به وه هیه كه خوى گه وره تاك و ته نهایی له به دیهینانی ناسمان و زهوی وه بزق و پژی دانتان وه مردنتان و ژیا تان وه باران بارین همووی به دهستی (الله) یه. مادهم بوچی نایین بیپه رستن وه بته کان و ازلیبینن چونكه همووی به دهستی (الله) یه ههر نه و شایسته ی په رستنه بی شریك و هاویه شی بیپه رستیت وه کاتیک نهوان دهیان وت ﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾ (ص آیه: 5). جا دمردمه کویت مشریك و كافرانی سهرده می پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) ناوا به بی بر و و مشریك له قه لاهم دهران وه پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) ههر شهرو کوشتاری له گهل کردن وه ته وحیدی ربوبیه ت نهوانی نه هی نایه ناو باز نه ی نیسلام و پیغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) دهستیان لی هه لگریت و به كافر و مشریك له قه لاهم میان نه دا وه کوشتار و جهنگیان له گهل نه کات.

وانه‌ی پینجهم

مسوئلمانانی بهرینزو سه‌تگین قوتابیانی خوشه‌ویست گه‌یشتینه سهر وانه‌ی پینجهم نه شهرح و راقه‌ی (قواعد الأربع) چوار بنه ماكهی (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله) جا نه‌و وانه‌یه سهره‌تاکه‌ی به پرسیارو وه‌لامه‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م ده‌ستپنده‌کهن .

پرسیارو وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: نایا نه‌وه‌ی دانبنی به پهرومردگاریه‌تی خواو بر‌وای هه‌بی خوا به‌دیهینه‌رمو خاوه‌نده‌و به‌ر‌یویه‌رمو تاک و ته‌نهایه نه کار و کرده‌وه‌کانی واته بر‌وا بوون به (التوحيد الربوبية) خوا به‌یه‌کگرتن نه پهرومردگاریدا نایا نه‌و که‌سه ده‌بینه بر‌واداری خوین پاریزراو؟یان نا؟

وه‌لام: تاکو مروف بر‌وا به پهرومردگاری خواو پهرستراوه‌تی ده‌وای خوا ناوه زور جوانه‌کان و سیفه‌ته به‌رزه‌کانی خوا نه‌هینی وه واز نه‌هینی نه هاویه‌شی و شیرک، کوفر نه‌کا به (تاغوت) نابینه بر‌وادای خوین پاریزراو، هه‌روه‌ک هاویه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) بر‌وایان وابوو خوا پهرومردگارمو خاوه‌نده‌و به‌دیهینه‌ره و رزق و ر‌و‌زی به‌ده‌ستی نه‌وه‌و به‌ر‌یویه‌ری ته‌واوی هه‌موو بونه‌وه‌رانه، به‌لام نه پهرستشدا شیرک و هاویه‌شیان بو خوا بر‌یار ده‌دا، نه‌گه‌ن خوا (بت و صه‌نهم) ه‌کانیان ده‌پهرست، وه‌کو (لات و عوززا و مه‌نات و... هتد) که ده‌یا‌ت‌کردنه نیوان نه نیوان خوین و خ‌وای گه‌وره، وه ده‌یا‌نگوت تکامان بو ده‌که‌ن نه‌لای خ‌وای گه‌وره، نانه‌و کاته‌ی نه‌وان هه‌ر به هاویه‌ش په‌یداکار ناوبران و به‌کافر ناویان ده‌ر‌کردووه، وه پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) کوشتاری نه‌گه‌ن نه‌نجام دان، نه‌وه‌ش به‌به‌لگه‌ی نه‌و نایه‌تانه‌ی که نه وانه‌ی ر‌ا‌بر‌دوو وتمان ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدْبِرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (يونس آية: 56) وه نایه‌ته‌کانی تریش که خ‌وای پهرومردگار ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ﴾ (الزخرف آية: 87) واته: نه‌گه‌ر لییان پرسی کی نیوه‌ی به‌دیهینه‌واوه ده‌لین (الله). که‌واته نه‌وانه به‌لگه‌ن نه‌سهر نه‌وه که موشریک و کافرانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) هه‌ر به موشریک و هاویه‌ش په‌یداکار ناوده‌بران، نه‌گه‌ن دانپینانیان به خوا به‌یه‌کگرتن نه پهرومردگاریدا وه خوینیان پاریزراو نه‌بوو کوشتاریان نه‌گه‌ن کرا.

دووهم: به‌لگه چیه نه‌سهر نه‌وه‌ی کافران و هاویه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) وابوون و خوینیان پاریزراو نه‌بوو؟

وه‌لام: به‌لگه‌مان نه‌و نایه‌تانه‌ی ر‌ا‌بر‌دوووه، وه نه‌پاشان به‌لگه‌مان نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر ژیا‌ننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) بخویند‌ریته‌وه و نه‌فه‌رمووده‌کانیشی ده‌رده‌که‌وی که پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جه‌نگ و کوشتاری نه‌گه‌لیان به‌ر‌پا کردووه خوینیان پاریزراو نه‌کردن وه‌ریه‌ک نه‌و کافرو هاویه‌ش په‌یداکارانه کوژان به‌ده‌ستی بر‌واداران که‌وا نه‌هاتن وازینن نه (لات و عوززا و بت و صه‌نهم‌کان) و (کوفریان نه‌کرد به‌تاغوت)، وه داننیان نه‌نا به خ‌وایه‌تی خوا نه‌بووی پهرستشدا که‌هه‌ر نه‌وته‌نها شایسته‌ی پهرستنه .

سییه‌م: چهند په‌ندو وانه نه‌و نایه‌ته وه‌رده‌گیری به‌کورتی بیژمیره؟

وه‌لام: چهند فهرمان و په‌ند و وانه‌یه‌کی لیوهرده‌گیری، نه‌وانه نه‌و نایه‌ته‌ی خوی گه‌وره فهرموویه‌تی ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس آیه: 56) یه‌که‌م نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری داننان به‌خوا به‌یه‌کگرتن له‌په‌روه‌ردگاریه‌ت به‌س نییه‌ بو‌بروادار بوون، دووهم نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری که‌ داننان به‌ په‌روه‌ردگاریه‌ت به‌بی داننان به‌ ته‌نهایی په‌رستراوه‌تی خوا (التوحید الالهیه) خوا به‌یه‌کگرتن له‌ په‌رستندا و خویه‌تی دا خاوه‌نه‌که‌ی له‌ هاویه‌شی و کوفر رزگاری نابیت، وه‌ خوینی پاریزراو نابیت، سییه‌م خوا به‌یه‌کگرتن له‌ په‌روه‌ردگاریه‌ت نه‌وه‌ ده‌سه‌لینی که‌ خوا تاکه و به‌یه‌ک‌گیری له‌ په‌رستن نه‌وه‌ پیویست و واجبه، چوارهم راقه‌ی (لااله الا الله) نه‌وه‌یه که‌ هیچ په‌رستراویکی ره‌وا نیه‌ جگه‌ له‌ (الله)، نه‌ک نه‌وه‌یه که‌ هیچ به‌دیهینه‌رو به‌رئویه‌ریک نیه‌ جگه‌ له‌ (الله)، چونکه‌ موشریک و بی‌پروایان ناوا بروایان هه‌بوو که‌ پیشیان ده‌وترا بلین (لااله الا الله) و مریان نه‌ده‌گرت ره‌تیا‌ن ده‌کرده‌وه‌ پی‌ی رازی نه‌بوون، پینجه‌م نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری هاویه‌شپه‌یداکردن له‌ په‌روه‌ردگاری خوا زور که‌م و ده‌گمهن بووه‌ له‌ کونه‌وه‌ وله‌ نویش، زوره‌ی هاویه‌ش په‌یداکاران له‌ په‌رستن و خویه‌تی خوا هاویه‌شیان بو‌خوا په‌یدا کردووه‌ جا نه‌وه‌ پرسیاره‌کانی بنه‌مای یه‌که‌م بوو دینه‌ سهر بنه‌مای دووهم .

بنه ماى دووهم

القاعدة الثانية: أَنَّهُمْ يَقُولُونَ: مَا دَعَوْنَاهُمْ وَتَوَجَّهْنَا إِلَيْهِمْ إِلَّا لَطَلَبِ الْقُرْبَةِ وَالشَّفَاعَةِ. **فَالدَّلِيلُ الْقُرْبَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ}** (الزمر آية: 3).
وَالدَّلِيلُ الشَّفَاعَةُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ} (يونس آية: 18).

وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ: شَفَاعَةُ مَنْفِيَّةٍ، وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ.
فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَّةُ مَا كَانَتْ تُطْلَبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ.
وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَفْقَهُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ} (البقرة آية: 254).
وَالشَّفَاعَةُ الْمُثَبَّتَةُ هِيَ الَّتِي تُطْلَبُ مِنَ اللَّهِ، وَالشَّافِعُ مُكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ، وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مَنْ رَضِيَ اللَّهُ قَوْلُهُ وَعَمَلُهُ بَعْدَ الْإِذْنِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: **{مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ}** (البقرة آية: 255).

﴿القاعدة الثانية﴾ بنه ماى دووهم له وانهى پينجهم كه (شيخ محمدى كور عبدالوهاب) (رحمه الله) بهوى دهست پندهكا و دهفهرمووى **﴿أنهم يقولون: ما دعوناهم وتوجهنا إليهم إلا لطلب القرية والشفاعة﴾** واته : نهو كافر موشريكانه ديان وت نيمه هاناو پارانهوى نه بهر نهو (بت و صه نه مانه) ناكهين و پرويان تيناكهين نيلا مه به ستمان پي نزيك بوونه وديه نه خواى كه وره و تكاردنه، كه تكامان بو بكن نه لاي خواى كه وره، **﴿فدليل القرية قوله تعالى﴾** جا به لگه نزيك بوونه وه كه واين گوتوه فهرموودهى خواى بهرزه **﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾** (الزمر آية: 3). واته : دهفهرمووى نه وانهى كه بيچكه نه خواى پهرومردگار دوست و هاويه شيان پهيدا كردوه و بريارداه دهيان وت نيمه ناين په رستين مه گهر بو نه وى نه خوامان نزيك بكنه وه، جا به راستى خوا دهفهرمووى (الله) حوكم و بريار ددها نه نيوانيان كهوا نه وان تييدا جياوازيبون جا به راستى (الله) كه سيك هيدايت و رينموونى ناكات كه درون بي، كافرو بي بروايى. **﴿ودليل الشفاعة قوله تعالى﴾** وه به لگهش نه سهر نه وى نه وان دهيان گوت بو نه وديه كه تكامان بو بكن نه لاي خواى كه وره نهو (بت و صه نه مانه) ده په رستين فهرموودهى خواى بهرزه دهفهرمووى **﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾** (يونس آية: 18).

واته: كافر هكان نهو (بت و صه نه مانه) یان ده په رستن بېنجه له خوی په رومردگار كه هیج زهره رو زیانیکیان نه ده ست دانییه وه هیج سوودو كه لکیکیشیان پیناگه ینیت. وه ده یان گوت نیمه تهنه بؤ نه وه مانه بېنه تكاكار بؤمان له لای خوی خوی گه وړه.

له پاشان (شیخ محمد) (رحمه الله) ده فخر موی ﴿وَالشَّفَاعَةُ شَفَاعَتَانِ﴾ تكا و شفاعه تیش دوو جوړه ﴿شَفَاعَةُ مَنْفِيَةٍ وَشَفَاعَةُ مُثَبَّتَةٍ﴾ یه كه م: شفاعه تی په تكاروه، دووهم: شفاعه تی جیگیر. ﴿فَالشَّفَاعَةُ الْمَنْفِيَةُ﴾ تكا په تكاروه ﴿مَا كَانَتْ تَطْلُبُ مِنْ غَيْرِ اللَّهِ فِيمَا لَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ إِلَّا اللَّهُ﴾ شفاعه تی و تكا په تكاروه بریتیه لهو شفاعه تی و تكا په ی كه بخوازی و داوا بکریت له غهیری خوی گه وړه كه خوی له خویدا ده بی هره له خوی داوا بکری له بهر نه وهی شتیک داوا د مکریت كه له توانای غهیری خوی دانییه نه وه پی د مکریت تكا په تكاروه. واته: بی كه لکه تكا و شفاعه ته كه چونكه نهو كه سهی داوا لیده کری جكه خوی په رومردگار توانای نه وهی نیه به لكو تهنه له توانای (الله) خویدا یه هیه ﴿وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ وه به لگهش فخر مودهی خوی به رزه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقِفُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بِنِعْ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آیه: 254) واته: نهی گه لی باومرداران نهوانه ی پرواتان هیناوه ببه خشن لهو بزق و پوزیهی خوا پیتانی داوه پیش نه وهی پوزیکتان به سهردا بیت کرین و فروشتنی تیدا نه بی وه دوستایه تی ونزیکایه تی تیدا نه بی وه تكا تیدا نه بی، جا کافر و بی پروایه کان سته مکارن و زولم ده کهن.

﴿وَالشَّفَاعَةُ الْمَثَبَةُ﴾ تكا جیگیریش ﴿هِيَ الَّتِي تَطْلُبُ مِنَ اللَّهِ﴾ بریتیه لهو شفاعه تی و تکا په ی كه له خوا داوا ده کری، ﴿وَالشَّافِعُ مَكْرَمٌ بِالشَّفَاعَةِ﴾ تكا کار ریزی لیگیراوه به شفاعه تی و تکا په ی كه دهیكا ﴿وَالْمَشْفُوعُ لَهُ مِنْ رَضَى اللَّهُ قَوْلَهُ وَعَمَلَهُ بَعْدَ الْإِذْنِ﴾ نه وهی تكا بؤ ده کری بریتیه لهو كه سهی كه خودای گه وړه له قسه و کرداری پازیه دواي نه وه مؤله تی دمدات تاو موکو شفاعه تی بکات ﴿كَمَا قَالَ تَعَالَى﴾ هه رو دکو خوی گه وړه فخر مویه تی ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آیه: 255). واته: کی هیه له توانیدا ه بی تكا بکات له لای خوی گه وړه مه گهر نه وهی خوا مؤله تی بدات.

كه واته لیږه بؤمان دمرده كه ویت نه وهی تكا لی ده کری و نه وهی تكا دمکات و نه وهی تكا بؤ ده کری سئ نه. پوکنه کانی تكا جیگیر نه ویش یه كه م: نه وهی تكا لیده کری (الله). وه دووهم: نه وهی تكا دمکات بریتین له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و فریشته کان و باقی پرواداران. سییه م: نه وهی تكا بؤ ده کری كه سیك بی ده بی موشریك و کافر نه بی له باز نهی نیسلام و نیمان و باور بی، به لام سئیه م نه وکاته تكا بؤ ده کریت له دواي نه وهی خوی گه وړه مؤله تی دمدات.

جا له پاشان دینییه سهر نه وهی كهوا هه لوښته بکهین له سهر نهو بنه مایه ی به لام هه لوښته کان زوری دهوی زور به کورتی نه وهیه یه كه م ده بی نیمه بزاین نهو (قاعیده) و بنه مایه زور زور گرینگه، له بهر نه وهی نیستا له نیو خوشماندا هه له سهر دمه كهی نیمهش به راستی زور خه لک هه د سستیان به وه گرتیه ده لپن کاکه خو نیمه نایپه رستین نیوه پیتان وایه فلان گوړو فلان به رد و فلان به رنامه و ریبار ده په رستین نیمهش مسولمانین و پروادارین، پیمان وایه خوا بوونی هیه خوی په رومردگار نیمه ده رتینی وه کو نیوه، نیمهش ده لپن (الله اکبر) ده کین و پروامان وایه مردن و زیان و

بۇق و بۇزى به دهست (الله) يه ، جا بۇچى ئىمه برودار نين ؟ بۇچى موشريك و هاوبهش پيداكارين ؟ نه گه ل نه و شدا و هكو موشريك و هاوبهش پيدا كهرانى سهردهمى پيغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) ههريه كه به ديه ها شيرك و هاوبهش دى دى دهكات وه به ديه ها (بت و صندم) بۇخوى داناره ده پيهرستى نه هه واو هه وهسى خوى را بگره تاوه كو ده گاته به رنامه و رنيازو هكره و ده گاته زور جارويه مردووه كان و گورو گورستانيش ده پهرستى (پهنا به الله) جا نه وه دهرده كه وى ده ئين فلان كه س پياوى باش بووه نه لاي خوا ريزى هه يه دى كه ينه نيوه ندگير نه نيوان خومان و خوى پهرودر دگار (پهنا به الله) خومان پى نه خوى نريك ده كه ينه وه با بينه تكاركارمان نه لاي خوى پهرودر دگار قه سه كه يان هه روهك و قسه كانى هاوبهش پيدا كهرانى سهردهمى پيغه مبهره (عليه الصلاة والسلام) ده ئين خو ئىمه مه به ستمان نييه نه و گوره نه و مردووه نه و شيخه نه و به رنامه يه نه و فلان شته نه و داره نه و به رده نه و مهرقه ده نه وانه پهرسترون و كرنوشيان بۇ بييه ين و پيان پهرستين و سهر به خون به لكو پيمان وايه نه وانه نيوه ندگرن نه نيوان ئىمه و خوى پهرودر دگار بۇ نه وهى پى نه نه خوى نريك بينه وه و بينه تكاركارمان .

وانه‌ی شه‌شهم

گه‌یشتینه وانه‌ی شه‌شهم له شهر وراقه‌و لیكدانه‌وه‌ی (القواعد الأربع) چوار بنه‌ماكه‌ی (شیخ محمدي كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) وه‌كو ته‌واوكه‌ر بۆ وانه‌ی پینجه‌می رابردوو هه‌ر له‌سه‌ر بنه‌مای دووهم ده‌مینینه‌وه نه‌ویش وتمان چه‌ند هه‌له‌سته‌یه‌كی له‌سه‌ر ده‌كه‌ین به‌شهر وراقه‌ی زیاتره‌وه، لیڤه‌وه ده‌ستی پینده‌كه‌ینه‌وه گوتمان موشريك و كافر هه‌كانی سه‌رده‌می پینجه‌مه‌ر (عليه الصلاة والسلام) كه (لات و عوززا و مه‌نات) و ده‌یه‌ها شتیان ده‌په‌رست وه‌ك (بت و سه‌نهم) ده‌یانوت نیمه‌ خو نایانپه‌رستین پیمان وانیه نه‌وانه خوای سه‌ربه‌خون كرنوشیان بۆ به‌رین ته‌نها پیمان وایه نه‌وانه له‌خوامان نزیک ده‌خه‌نه‌وه، نه‌وانه نیوه‌ندگین له‌ نیوان نیمه‌و خوادا نه‌وانه تكاو شه‌قاعه‌تمان بۆ ده‌كه‌ن گوتمان هه‌روه‌كو له‌ناییه‌ته‌كه‌ی ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: آیه: 3). واته: نه‌وان پینان وابوو ده‌یان گوت نه‌وانه ته‌نها له‌خوامان نزیک ده‌خه‌نه‌وه له‌به‌ر نه‌وه‌یه نیمه نه‌و كارو شتانه‌یان بۆ نه‌ نجام ده‌ده‌ین كه‌ په‌رستن بووه وه‌ به‌دوستی خو‌مانیان ده‌گړین و خو‌مانیان لی نزیک ده‌خه‌ینه‌وه.

جا له‌ پاشان باسی نه‌وه‌مان كرد با بزانی و هه‌له‌سته‌ی له‌سه‌ر نه‌وه بكه‌ین نه‌صل و و بنه‌مای شريك و هاوبه‌شی له‌ جیهاندا له‌سه‌ر چیه‌وه سه‌ری هه‌لداوه، جو‌ره‌كانی چۆنه‌و چۆن په‌یدا بووه، كورته میژووویه‌كی كورت و پوخت زۆر گړینگه ده‌رباره‌ی بزانی.

له‌صلی شريك و هاوبه‌شی له‌ جیهاندا ده‌توانین بلیین له‌ دوو بووه‌وه دروست بووه و به‌دیها‌توووه، یه‌كه‌میان شريك له‌وه‌وه هات له‌سه‌رده‌می ئیبراهیم پینجه‌مه‌ر (عليه الصلاة والسلام) كه له‌ نایه‌ته‌كان ده‌رباره‌ی ئیبراهیم پینجه‌مه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌رده‌كه‌ویت نه‌وان بر‌وایان وابوو كه‌وا نه‌ستیره‌كان گیان و رۆحیانه‌تیان هه‌یه نه‌و گیان و رۆحیانه‌ته‌ی نه‌ستیره‌كان دیته به‌رشته‌كان جا (جنۆكه‌ی شه‌یتانی) ده‌هات له‌جینی نه‌وه‌ی كه‌ نه‌وان پینان وابوو رۆحیانه‌ته‌ قسه‌و گفتوگو و جار و به‌وو نیش و كارو جو‌له‌ی بۆ ده‌كردن، نه‌وان هه‌نده‌ی دی له‌سه‌ر شريك و هاوبه‌شیه‌كه‌یان به‌رده‌وام ده‌بوون ده‌یان گووت ها نه‌وه‌یه كه‌ نه‌و (بت و سه‌نه‌مانه‌ی) ده‌یانپه‌رستن ده‌یان ووت رۆحیانه‌تی نه‌ستیره‌كانه ئانه‌وه نیه نیش و كارمان بۆ ده‌كه‌ن و وه‌لامان ده‌ده‌نه‌وه، نه‌وه‌ته نییه‌ فلان شته‌مان بۆ ده‌كه‌ن هه‌روه‌كو خوای گه‌وره ده‌رباره‌ی ئیبراهیم پینجه‌مه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌فه‌رموویت ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ * فَلَمَّا حَزَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ الْآفِلِينَ﴾ (الأنعام: آیه: 75-76).

76) جا ئیبراهیم له‌و سه‌رده‌میه‌وه له‌سه‌ر پای په‌سندی زانیان كه‌ جیاوازی له‌سه‌ره ئیبراهیم پینجه‌مه‌ر (عليه الصلاة والسلام) مه‌به‌ستی نه‌وه نه‌بوو به‌خوی (په‌نا به‌خوا) موشريك و كافر بووی بر‌وای وانه‌بووی كه‌ (الله) تاك و ته‌نهایه خوایه به‌دیینه‌ره‌و نه‌و شایسته‌ی په‌رستنه به‌بی شريك و هاوبه‌شی به‌ئكو ته‌نها وه‌كو نه‌وونه هینانه‌وه‌یه بۆ نه‌وه‌ی به‌رچاویان بوونترېكاته‌وه چاكتر بچیته ناو دل و میشکیان وه گفتوگوویه‌كه‌ی ده‌ستپېكاته هه‌ر له‌و پیناوه‌ی بوو كاتیك كه‌ گووتی: نیوه پیتان وایه ئانه‌وه په‌رومردگارو خواتانه كاتیك كه‌وا نه‌ستیره‌كه‌ی بیانی نه‌ك بوخوی نه‌وها بیروباومری وایی نه‌وه پای په‌سه‌ندتیه (والله اعلم).

جا له‌لایه‌كی تره‌وه شريك و هاوبه‌شی قه‌ومی نوح (عليه الصلاة والسلام) هه‌ندی له‌زانیان ده‌لین له‌ پینش نه‌و بووه شريك و هاوبه‌شی بووه له‌ بووی بیروباومرپوون به‌ رۆحانیه‌تی، به‌ حساب پیاوچاكان كه‌ رۆحانیه‌تی پیاوچاكان له‌توانایدا

هه‌یه دیته‌وه بهر بته‌کان و یان خویانن و نه‌و نیش و کاره‌ی داویان لیده‌کری بۆیان ده‌که‌ن و یارمه‌تیا‌ن دده‌ن ده‌بنه نیوه‌ندگه‌ر له‌نیوان خویان و خوا‌دا یان تکایان بۆ ده‌که‌ن، نه‌وه‌تا خوی گه‌وره له‌قورن‌اندا ده‌فرمووی ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آیه: 23). واته: ده‌یانووت وازمه‌هینن له‌په‌رستراوه‌کانتان نیوه وازمه‌هینن له (ودد و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر) جا نه‌وه جیگیر بووه نه‌و ناوانه و نه‌و وشانه به‌مانای چی دی، له‌صحیح بوخاری نه‌و ده‌رمووده‌یه‌ی که (عطاء) نه‌ویش له (عبدالله ی کوری عباس) (رضی الله عنهم) گه‌یرایتی‌وه نه‌ویش ده‌رموویه‌تی ((هَذِهِ أَسْمَاءُ رَجُلٍ صَالِحٍ كَانَ فِي قَوْمِ نُوحٍ وَوَقَعَ الشَّرْكُ بِهِؤُلَاءِ الرِّجَالِ لِأَنَّهُمْ صَالِحُونَ)) جا نه‌وه له‌صحیح بوخاری له‌باس و بابه‌تی (تفسیر القرآن) له‌ته‌فسیری ده‌رمووده‌ی خوی ﴿وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح آیه: 23) به‌ژماره (4920) هاتووه. جا ده‌رموویه‌تی (ابن عباس) (رضی الله عنهما) نا نه‌وانه ناوان واته (ودد و سواع و یه‌غووث و یه‌عوق و نه‌سر) نه‌وانه ناوی پیاوانی چاکی قه‌وم و گه‌لی نوح بوون، که‌شیرک و هاویه‌شی هاته ناویان به‌هوی نه‌و ناوانه‌وه، چونکه نه‌وان پیاوچاک بوون له‌پاش نه‌وه‌ی که‌مردن هه‌یکه‌لیان بۆ داتاشین نه‌وجا قه‌برو گۆره‌کانیان بۆ رازانده‌وه نه‌وجا ده‌چوون له‌کو‌تایی چه‌ند ماوه‌یه‌ک له‌نه‌وه‌کانیان گه‌یشتنه‌ سهر نه‌وه‌ی کورنوشیان بۆ به‌رن بیانی‌په‌رستن وه‌ شیوازی (بت و سه‌نهم) له‌سهر وینه‌کانیان دروست بکه‌ن.

جا شیرک و هاویه‌شی له‌و دوو بوویه‌وه دونیای داگرت و هه‌یه‌وه هه‌بووه نیستاش ههر به‌رده‌ماوه جا عه‌ره‌به‌کانیش شیرک و هاویه‌شی زیاتر به‌حساب روحیانه‌تی پیاوچاکه‌کان و به‌ده‌ردی قه‌ومی نوح (عليه الصلاة والسلام) چوون وه‌ هی نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان کردییان (بت و سه‌نهمه‌کانیان) دارشت کاتی که‌ نه‌وانیش هاتن بۆ ناو قه‌ومی عه‌ره‌به‌کان که‌وا (بت و سه‌نهمیان) هاته ناو و نه‌وانه (لات و عوززا و مه‌نات ... هتد) ده‌په‌رسترا، بۆ نموونه (لات) نه‌و بته‌ بووه که‌ په‌رستراوه هه‌ندی‌ک ده‌لین پیاو چاکی‌ک بووه که‌ (ابن عباس) (رضی الله عنهما) یه‌کی‌ک بووه نه‌وان ده‌لینت (لات) پیاو چاکی‌ک بووه کاتی‌ک که‌وا نیش و کاره‌که‌ی بریتی بوو نه‌وه‌ی که‌ گه‌نمی ده‌هینا و ده‌یه‌پاری و یان ناردی که‌ په‌کی لی دروست ده‌کرد و نه‌وجا له‌گه‌ل ناوی تیکه‌ل یه‌کی ده‌کردو پاشان به‌سهر به‌ردیکی که‌ نه‌وه‌په‌رینه‌ی ده‌کرد به‌کاری ده‌هینا، نه‌و خه‌لکه‌ی که‌وا بۆ هه‌ج ده‌هاتن پنی ده‌به‌خشین و پنی دمدان، کاتی‌ک که‌ نه‌و که‌سه‌ مرد که‌به‌رده‌که‌ نه‌و شونینه‌ی دا مابووه به‌گه‌وره‌یان گرت و ریزیان لیگرت وتیان نه‌و به‌رده‌ هی نه‌و که‌سه‌ بووه که‌وا وای بۆمان ده‌کردو گه‌ نه‌مه‌کانی ده‌هاری و یارمه‌تی نه‌وانه‌ی دما که‌ ده‌هاتن هه‌جی مالی خوی په‌روه‌ردگاریان ده‌کرد، نه‌وه‌بوو نه‌و پیاوه (سه‌قه‌یه‌کان) نه‌و به‌رده‌یان په‌رست و وه‌ نه‌و پیاوه‌ش وا ماوه که‌ په‌رستری جا پنیان وابوو پیاویکی باشه جا له‌کو‌تاییه‌که‌یدا په‌رسترا.

وه (عوززا) ش نه‌و بته‌ بوو هاته ناو عه‌ره‌به‌کانی نه‌هلی مه‌که‌که‌ پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) به‌روایان وابوو (په‌نا به‌الله) که‌نه‌وه کچی خوایه (په‌نا به‌خوا) ده‌یان‌په‌رست و عیباده‌تیا‌ن بۆ ده‌کرد، وه پنیان وابوو ژور به‌توانایه‌ نه‌شه‌رو جه‌نگه‌کان نه‌و بته‌ی (عوززا) یان ده‌بردو به‌کاریان ده‌هینا و ده‌یانگووت سه‌رمان ده‌خات وه نیمه (عوززا) مان هه‌یه، نه‌وه بوو کاتی‌ک (نه‌بو سوفیان) له‌جه‌نگی (نوحود) وای کردوو هاواری کرد نیمه (عوززا) مان هه‌یه نیوه نیتانه نه‌وه (عوززا) بزانه چی به‌سهر هینان، پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌رمووی نه‌ی هاوه‌لان وه‌لامی بده‌نه‌وه پنی بلین نیمه‌ش خوامان هه‌یه پشتگیری کارمانه و دۆستمانه نیوه نیتانه له‌گه‌ل نیوه‌دا نییه، نه‌وه‌بوو جا

(خالیدی كوری وهلید) (رضی الله عنه) له گه ن مه فرزهیه کی (سی) كه سی رۆیشت به رهو نه وهی كه فه تحی مه ككه ی كرا له پنگاكه ی (عوززا) ی له ناو ببات، و نه وه بوو كافرو موشریكه كان كۆبوونه وه وتیان نه كه ی (خالید) وات به سه ردی و وات له گه ن دهكات (عوززا) زۆر به توانایه، (خالیدی كوری وهلید) یش (رضی الله عنه) پاله وانانه كه خوی به یهك دهزانی وه نه هلی ته وحید بوو، به نه مری پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) چوو له دهو ربه ری سوپاوه و وه كو نه و شیعو هوندراوه یه ی هه یه گوئی (یا عوززا كُفْرَانِكَ لَا سُبْحَانَكَ إِنِّي رَأَيْتُ اللَّهَ قَدْ أَهَانَكَ) واته: نه ی (عوززا) من به تۆوه كافر م به پاك و بیگهر دت نازانم، به لكو من خوام بینى تۆی بی ریز كرد و ریسوای كردی جا (خالیدی كوری وهلید) (رضی الله عنه) بینى وای له (عوززا) كرد نافرته تیکى پرچ به گروازه ی كه پرچی زۆر بوو كه نه و جنۆكه شه ی تانییه بووه خوی له ناو نه و به ته ی نایه هه موو جار وه لای نه وانی ده داوه له ناو به ته كه هاته ده رو خالیدی كوری وهلید (رضی الله عنه) كوشتی، كه نه وه ی بو پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) گێڕایه وه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) فه رمووی نه وه (عوززا) بوو له دهستیان رۆیشت و نه ما، (عوززا) جاریکی تر بۆیان ناگه ریتته وه له (البداية والنهاية ابن كثير) له به رگی چواره م له لاپه ره (362) نه و رپوایه ته گێردرایته وه كه ئیمه به كورتی باس مان كرد نه وه له سالی (8) ی كۆچی له (25) ی رهمه زان كاتیك پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) خالیدی نارد له ناوی برد.

وه (مه ناته) یان هه بوو ده یان په رست (په نا به خوا) كه هه ندیک ده ئین له ناوی خوی گه وه (المنان) وه ریانگرتبوو، ده یانگوت نه وه مه ناته هه ندیک یان ده یان وت نه وه نه ده خو ئین یان بو دمرشت به سه ریاندا ده كرد له و قوربانیا نه ی كه بو نه و به تیان سه رده بری ده یان وت نه و به پیت وه ره كه ته، له وه یه وه ناوی (مه ناته) ی ئیندرا بوو چونكه له عه ره بی كه دهوتری (يُمْنًا عَلَيْهَا مِنَ الدَّمَاءِ) كه خو ئینی زۆریان به سه ر ریشته بوو كه هه ندیک ده ئین پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) (نه بو سو فیان) (رضی الله عنه) ی نارد له دوا ی نه وه ی كه فه تحی مه ككه ی كرد نه و (مه ناته) ی له ناو برد و تیکى شكاندوو هه ندیکیش ده ئین (هه لی كوری نه بو طایب) (رضی الله عنه) بوو له سیره ی (ابن هشام) نه مه باسكراوه، گرینگ نه وه یه ناوا بت په رستی هاته ناو عه ره به كانیش (په نا به خوا) بت په رستیه كه په ره ی سه ندو تا نیستاش له نیو ئیمه دا دووباره زیندوو بو ته وه بت په رستیه کی یه كجار زۆر هه یه و له سه رده می (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) یش (رحمه الله) هه ر وابوو هه ر بۆیه نه و نامیلكه و نوسراوانه ی نووسی وه لای پی دانه وه هه ئوسته یه کی تر نه وه یه كه وا له سه ر شه فاعه ت و تكا بیکه یین له و بنه مای دووم كه (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) هینایتی كه بزانی شه فاعه ت و تكا كردن چه نده گرینگه نه و جا پیناسه كانیان بکه یین وه به لگه كانیان بو به یینی نه وه (ان شاء الله) له وانه ی داهاتوو به پشتیوانی (الله) یاسی ده كه یین.

وانهى جهوتهم

گه‌یشتینه سهر دهرس و وانهى جهوتهم كه هه‌ئوسه دهكه‌ین له‌سهر بنه‌ماى دووهم (القاعدة الثانية) كه دیننه سهر باسى تكا و شه‌فاعه‌ت له‌ قورنان و فهرمووده، با بزانی جوره‌كانى چين وه‌ تۆزىك له‌سهرى دهرۆین وه‌ ږوونكرندنه‌وى له‌سهرده‌هین، چونكه‌ له‌سهرده‌مى خوشمان تكا و شه‌فاعه‌ت بۆته بیانوونك (په‌نا به‌ الله) جار هه‌یه‌ شىرك و هاوبه‌شى لى ږووده‌ات جار هه‌یه‌ گونا و تاوانى پنده‌كریت يان خه‌لكانىك هه‌ن لى كه‌مته‌ر خه‌من و كه‌م و كورتن تىیدا وه‌ ږروایان به‌هه‌ندىك له‌به‌شه‌كان نبیه كه‌ جیگیره له‌ قورنانى ږووزو سوننه‌تى پیغه‌مبه‌رى دلسوز(عليه الصلاة والسلام). وه‌ هه‌شیانه تپه‌ږى ده‌كات و شه‌فاعه‌ت و تكاى ده‌داته ده‌ست كه‌سان و خه‌لكان و بت و سه‌نه‌مىكى بۆ ږریار ده‌دات كه‌ هېج شه‌فاعه‌ت و تكایان بۆ نبیه.

جا له‌ و پیناومى ده‌ئین شه‌فاعه‌ت و تكا بزانی ماناكه‌ى چیه له‌سهره‌تا له‌ زمانه‌وانیه‌وه‌ پیناسه‌ى ده‌كه‌ین، وه‌ له‌ پاشان ده‌چینه سهر نه‌وه‌ى كه‌ به‌لگه‌كان له‌سهرى ده‌هیتینه‌وه‌ به‌نايه‌ته‌كانى قورنان و جوړو به‌شه‌كانى، پاشان نه‌و مه‌رجانه‌ى كه‌ شه‌فاعه‌ت و تكاى له‌لایه‌ن نه‌هلى سوننه‌و جه‌ماعه‌ بۆ خه‌لكانىك له‌ پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و هریشته‌كان و له‌ پیاو چاكان داناوه‌ نایا چیه له‌و كات بۆمان ږوون ده‌هیتینه‌وه‌ به‌ته‌واوه‌تى.

سهره‌تا ده‌ئین (الشفاعة) شه‌فاعه‌ت به‌كوردیبه‌كه‌ى به‌ مانای نه‌وه‌ى دیت ږسیارو داواكردن بۆ لىخوشبوون و بوورین له‌تاوان و گونا، كه‌ كه‌سبك بۆ كه‌سبك بېكات له‌لای ده‌سه‌لات داریك، له‌و ده‌سه‌لاتداره‌ش سه‌بارت به‌ قیامت بېت مه‌به‌ست پى(الله‌یه)، سه‌بارت به‌ دنیا جار وه‌یه مه‌به‌ست پى ده‌سه‌لاتدارى دنیا و حاكم و ده‌سه‌لاتداریشه، وشه‌كه له‌(شَفَعَ بِشَفْعٍ شَفَاعَةً) هاتوو واته تكاى كرد وه‌ تكاده‌كات وه‌ تكاكارى (شَفَعَ) به‌و كه‌سه‌ى ده‌گوترى كه‌ تكاكاره (شَفِيع) یش به‌و كه‌سه ده‌گوترى دیسان تكاكاره له‌سهر وه‌زنى(فعل) به‌مانای (فاعل) وه‌ (مُشَفِّع) به‌و كه‌سه ده‌گوترى واته تكاوهرگر مه‌به‌ست پى (الله‌یه) بۆ شه‌فاعه‌ت و تكاكانى تاییه‌ت به‌ خوى، وه‌ (مُشَفِّع) مه‌به‌ست پى نه‌وه‌یه له‌و كه‌سه‌ى كه‌وا تكاى لىوهرده‌گى وه‌ كویه‌كه‌ى(جمع)كه‌ى (الشُّفَعَاء) وه‌له‌ نه‌سهره‌فهرمووده هاتوو وه‌م وشه‌ هه‌م له‌ قورنانى ږووزو یه‌ك له‌ نه‌سهره‌كان وه‌ له‌ جه‌دیه‌كان كه‌ كۆمه‌لىك له‌ موچه‌دیسین ده‌ئین مه‌وقوفه له‌سهر زویه‌یرى كورى عه‌وام(رضي الله عنه)كه‌ گوتویه‌تى (إِذَا بَلَغَ الْأَخْدُ السُّلْطَانَ فَلَعَنَ اللَّهُ الشَّافِعَ وَالْمُشَفِّعَ) واته: نه‌گهر هاتوو سنوره شه‌رعیبه‌كان به‌زیندران جه‌ددىكى شه‌رى جیگیر بوو له‌سهر كه‌سىكى گه‌یشته ده‌سه‌لاتدارى واته گه‌یشته حاكمى شه‌رى له‌و كه‌سه كه‌سبك بچى تكاى بۆ بكات تاوه‌كو جه‌دده شه‌رعیبه‌كه‌ى له‌سهر جیگیر نه‌بیت (شافع)كه‌ تكاكاره وه‌ (مشفع) كه‌ نه‌وه‌ى تكاى بۆ ده‌كات تكا وهرده‌گریت له‌لای نه‌و كه‌سانه‌وه‌ نه‌وانه هه‌ردووکیان نه‌و كه‌سانه به‌ر نه‌عه‌لى خوى گه‌وره ده‌كه‌ویت وه‌ نه‌فرین و نه‌عه‌لى خوى ده‌یگریته‌وه، دوعاى نه‌وه‌ى لىكراوه كه‌وا مه‌به‌ستمان نه‌وه بوو وشه‌ى (الشَّافِعَ، وَالْمُشَفِّعَ) هاتوو له‌ نه‌سهره‌كانیش.

له‌ پاشان (ابن مسعود) (رضي الله عنه) ږیوايه‌تىك دهریاره‌ى قورنان نه‌ویش مه‌وقوفه له‌سهر(ابن مسعود) (رضي الله عنه) هه‌ندیكىش ده‌ئین له‌ ږنگاى (جابر) (رضي الله عنه) مه‌رفوعه كه‌ و تراوه (الْقُرْآنَ شَافِعَ مُشَفِّعَ وَمَاحِلَ مُصَدِّقَ) واته: قورنان هه‌م تكاكاره وه‌هه‌م تكاوهرگریشه وه‌ (ماحل یشه واته دیفاع كارو و به‌رگری كارو وه به‌راست دانراویشه وه بۆ كه‌سیكىش قورنان بخوینیت لى تیگات و نیشیشی پىبكات، كه‌واته بۆمان ږوون بۆوه كه‌ شه‌فاعه‌ت

وتكا به مانای نیوه ندو تكا كردن دیت به چهند مەرجیکه وه ئینجا شهرعی ده بیئت له پروانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه كه كه سیک تکای بو بکریت له لای خوای په رومردگار گونا هبار بیئت یان بو پله ی بهرز بییته وه نه و تکا کارانه ش له عه قیده ی سوننه و جه ماعه بریتین له پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) و هریشته کان وه تیگرای پرواداران له وانه پیاو چاکان له پیشتن و شه هیده کان نه وانه ی له جهنگ و درایه تی کافره کان ده کوژین خودا به شه هید قبولیان بکات، جا هیه مانگی رهمه زان و پوزی و عیباده ته کان یان قورنای نه وانه ش ده بنه تکا کار.

جا نیستا بین نایه ته کان بخوینینه وه له سه ر نه وه ی چونکه تکا له لای نه هلی سوننه و جه ماعه دوو به شی سه ره کییه وه کو (شیخ محمدي كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) له بنه مای دووم هی نایتیه وه ﴿الشفاعۃ المنفیة﴾ واته: تکای ره تکراره، ﴿الشفاعۃ المثبتة﴾ واته: تکای جیگر، ﴿الشفاعۃ المنفیة﴾ خوادای گه وره له قورنای هه ندیک له شه فاعه تکاران هه ندیک له شه فاعه ته کانی ره تکرده وه نه و نایه تانه ده یگریته وه وه کو خوادای گه وره ده فهرموویت ﴿وَأَتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (البقرة آیه: 48) واته: له و پوزی پاریزکار بن و له خوا بترسن كه هیج كه سیک بو كه سیک شتیکی بینا کریت وه شه فاعه ت و تکیه که ی و مرنا گریت، وه هیج كه سیک له بری كه سیکی تر فیدی له جیاتی نه و وه رنا گریت كه نه و عه زاب نه دریت شیک له جیاتی نه و عه زاب نه دانه و مرنا گریت وه نه وان سه رکه وتوو نابن سه رنا خرین، كه واته لی ره خوادای گه وره تکای ره تکرده وه چونکه نه و شه فاعه ت و تکیه له قیامه تی به وه یه كه مەرجه شه رعیه کانی لینه هاتوته جی، یان ده فهرموویت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آیه: 254) واته: نه ی گه لی باوه رداران ببه خشن نه وه ی كه خوادای گه وره به رزق و پوزی به نیوه ی داوه پشی نه وه ی پوزیکتان به سه ر دابی كه له و پوزهیدا نه کرین و فروشتن هیه نه دۆست و براده رایه تی هیه ونه تکا و شه فاعه ت هیه وه کافران بینگومان زالم و سته مکارن. له پاشان خوادای په رومردگار فهرموویه تی ﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُقْدُونَ﴾ (یس آیه: 23) نه و نایه تانه هه مووی نه وه ی گه یاند كه شه فاعه ت و تکا نه گه ر مەرجه شه رعیه کانی لینه هاتبیته جی نه وه ره تکراره یه خوادای په رومردگار قبولی نییه نه وه به لگن له سه ر نه وه ی كه جار هیه شه فاعه ت (المنفیة) ره تکراره یه وهك (شیخ محمد بن عبدالوهاب) (رحمه الله) فهرمووی.

تکا کاران جار هیه حسابیان بو نا کری چونکه تکا که یان له جینی خوی نییه هه روه کو خوادای په رومردگار فهرموویه تی ﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ (الأنعام آیه: 51). واته: نانه وانه کافر یان بی پروان یان گونا هکارن بیان تر سیننه كه نه وانه حساب ده کهن كه پنیان وایه تکا کاریان هه بی له قیامه ت كه خوادای گه وره ده فهرمویت نه دۆست و پشتگیری کاریان هیه نه تکا کاریان هیه جا له نیستاه له خوا بترسن و پاریزکار بن وه بگه رینه وه بو لای خوا یان خوادای گه وره ده فهرموویت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: 18). نه وانه موشریک و کافرو هاوبه ش پهیدا که ران بیجگه له خوادای ده په رستن نانه وانه ی ده ییه رستن له بت هیج زمره رو سوودیکیان ناتوانن پنیان بگه یه نیئت یان له سه ریان لادهن ویان هیج سوودو که تکیان یان لییان قه دهغه بکه ن جا نه وانه به نومییدی نه وه ی ده لین نه وانه

تكاكارمانن له لای خوی گه وړه . وه خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (یونس آیه: 18). نایا نیوه نهی کافرو موشریکه کان شتیکی ده لاین که خوی گه وړه نه یزانیبت (په نا به خوی گه وړه) وه خوی گه وړه پوونی کردوته وه وزانیبتی وه ناتوانن شتیکی بکهن خوی گه وړه بلین ناگادارنیه پی ناگادار نابیت به لکو خوی په رومردگار به هه مووی ناگاداره به ووی له ناسمان و له زموییه پاک و بیگهردی و به رزی بو نه و خوییه له و شیرک و هاویه شیه بوی بریار دهن به نیازو نومیدی نه ووی تکایان بو بکهن له لای خوی په رومردگار.

جا هاتوو له وانه پیښه وا (ابن جریر) له ته فسیری نه و نایه ته یدا فهرمووییه تی نه وه مانای نه ووییه نیوه نه وانه له ناسمانه کان و له زموییه نه و په رستراوانه ی ده پیهرستن پیتان وایه که دهیکه نه شهریک و هاویه ش له گهل خوی په رومردگار له ناسمانه کان و له زموی دهستیان هیه و توانایان هیه سبه ی له مهیدانی هه شرو حساب له لای خوی گه وړه تکاتان بو بکات که نیوه وا دهمانن نه وانه تکاکارن جا خوی په رومردگار به پیغه مبهری (علیه الصلاة والسلام) فهرمووه تو هه وانیان پیبده که به هه نه دا چوونه وه بیرویاوه پرکه یان پوچه نه وه نه وانه نه ده توانن زهره رو زیانیان پی بکه یه نن نه ده توانن سوودو قازانجیان پیبکه یه نن نه به دنیاییه وه هیچیان له ده ست نییه که نه وان ده پیهرستن ته نه ها بیروبو چونیکي پوچه نه به لکو ریزیکیان له لای خوی گه وړه نییه وه خوی گه وړه شه فاعه ت و تکایان لی وهرناگیری.

له پاشان خوی گه وړه له نایه تی تر فهرمووییه تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (السجدة آیه: 4). واته نه و (الله) یه ی که وا ناسمانه کان و زموی به ده ست هیناوه وه نه ووی له نیوانیاندا یه له ماووی شش روژ له پاشان به رز بو یه وه بو سهر (عرش) که ی باره گاکه ی جا نیوه جگه له خوی گه وړه هیج که سیکی تر نییه بتوانیت پشگیری کارتان بیت و هه سهرتان بخه ن یان تکاکارتان بیت وه تکاتان وهریگریت، نه و جا له پاشان بوچی بیرناکه نه وه ناگادارانین جا له پاشان خوی گه وړه نه و نایه تانه تکای تکاکاران که مهرجه شهرعییه کانی تییدا نییه هه ره مووی رت کرده وه.

له به رامبه ریشدا خودای گه وړه تکای جیگیر که (شیخ محمدي كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گوئی که رجوری دووهم له روانگه ی نه هلی سوننه و جه ماعه جیگیره نه و نایه تانه به لگه نه خوی گه وړه ده فهرمویت ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آیه: 255). کی هیه له لای خوی گه وړه تکاکارتان بیت مه گهر به مؤله تی خوی واته به مؤله تی خوا تکاکار هیه نه و نه و جیگیر ده کات، وه خوی په رومردگار فهرمووییه تی ﴿مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ نَعْدِ إِذْنِهِ﴾ (یونس آیه: 3). هیج که س تکاکار نیه له مهیدانی هه شرو حساب له لای خوی په رومردگار نیلا له دوی مؤله تی خوی ده بیتته تکاکار، وه یان خوی گه وړه فهرمووییه تی ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ﴾ (الأنبياء آیه: 26). واته نه وان ده لاین خوی (رحمان) مندالی گرتوو بو خوی هیه تی پاک و بیگهردی بو خوی گه وړه بو نه و قسانه ی نه وان دهیکه ن به لکو نه وان به نده ی به ریزو ریزلیگیراون له لای خوا گه وړه که فریشته کانن .

﴿لَا يَسْقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾ (الأنبياء آية: 27). واته: نهوان پیش نه مروّ فەرمانی خوای گه وره ناکه ون نهوان جینه جیکارن و کارده کهن به فەرمان و نه مرهکانی پینان دهکریت له لای خوای گه وره. ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (الأنبياء آية: 28) واته: مه به ست پی نه وهیه نهوانه‌ی خوای گه وره پینی عالم وزانایه نه وه له پیش و پاش دیت وه نهوان تکا ناکه ن و تکاکارنن نیلا نهوانه تکاکارن که خوای گه وره لیان رازییه. نهوان زور له خوای په روه ردگار ده ترسن جا که وابی بومان ده رکهوت له نایه تانه که سینک ده توانی تکابکات که خوای گه وره مؤته تی پیدات، که واته مهرجی یه کهم له لای نه هلی سوننه و جه ماعه نه وهیه که وا که که سه تکاکاره که ده بیت توانای تکاگردنه‌ی هه بیت له پاشان ده بیت مسولمان بیت نه وهی تکای بو دهکریت وه پاشان ده بیت تکاکاره که مؤتی و مرگرتبیت له لای خوای گه وره نینجا خوای گه وره پینی رازییت له وه که سه‌ی که تکای بو دهکریت وه کو ده فەرمویت ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ (النجم آية: 26) یان ده فەرمووی ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَى﴾ (الأنبياء آية: 28). نه وه نهو مهرجانه ده سه لیانی و ده گه یه نی که خوای په روه ردگار ده بی رازی بی له وه که سه‌ی که تکای بو دهکری وه ده بی مؤته ت بدا بو نه وه که سه‌ش که وا تکاکاره و نیی رازی بی وه پاشان ده بی نه وه که سه‌ی تکای بو دهکری ده بی مسولمان بی وه نه وه که سه‌ی که تکاش ده کا ده بی له ده سه لاتی دابی خوای په روه ردگار نه و توانایه‌ی پینه خشیبی.

وانه‌ی هه‌شته‌م

له وانه‌ی هه‌شته‌م نه شهره كړدنی چوار بنه ماكه‌ی (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله) گه‌یشتینه سهر نه‌وه‌ی كوتا وانه له قاعیده و بنه‌مای دووهم، له‌م وانه‌یان له‌گه‌ل پرسپاره‌كانی به پشټیوانی خوی په‌روه‌ردگار ده‌خه‌ینه به‌رده‌متان، جا لیږدا نیمه له‌وانه و دهرسی رابردو و پیناسه‌ی شه‌فاعت و تكامان كړد وه گوتمان دوو جوړه له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه شه‌فاعه‌ی (منقیة) په‌تكراوه كه نایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بو هیناوه، وه شه‌فاعه‌ی (مثبتة) جیگیر نه‌ویش كه نایه‌ته‌كانمان به به‌لگه بو هیناوه، گوتمان تكاكاریش نه‌وه‌ی تكاكه‌ی ده‌كا چهند مدرجیكي بو داندراوه و هه‌لینجراوه له نایه‌ته‌كان و فهرمووده‌كانی پیغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام)، كه مهرجی نه‌وه‌ی نه‌و له توانای دابی تكاكه بكا وه له پاشان كه مؤله‌تی وهرگرتی نه‌لای خودا، خودا مؤله‌تی پی دابی كه تكاكه بكا له خوشی رازی بی وه له پاشاندا نه‌وه‌ی تكاكه‌ی بو ده‌كری موسولمان بی وه خودا لینی رازی بی، ته‌نها لیږدا نیستنا هه‌ن په‌لگه بگوتی نه‌دی بوچی تكا كرا بو (نه‌بو تالیب) مامی پیغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) تكاكه‌ش وهرگیرا، نیمه ده‌لین نه‌وه نیستنا نه‌ خودای په‌روه‌ردگار ته‌نها نه‌وه‌ی قه‌بون كړدیه نه‌ویش كه (نه‌بو تالیب) چهند چاكه‌ی دونیه‌وی هه‌بوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام)، كه پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) تكاكه‌ی كړد خودای په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی لی وهرگرت عه‌زابه‌كه‌ی پی خه‌فیتر كړد به‌س پی نه‌هاته ده‌ری له ناگری دوزه‌خ، كه‌واته نه‌وه نیستینایه و حاله‌تیكي دیاری كراوه و یه‌كجار پویدایه و جاریكي تر بو كافر و بی‌بروایان تكا له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه‌ی وهرناگری و قه‌بون نیه.

نه‌وانی تكاكارن گوتمان جار ویهه فریشته‌نه و كو به نایه‌ت و به‌لگه گوتمان وه جار ویهه پیغه‌مبه‌رانن (عليهم الصلاة والسلام) وه جاریش وایه پیاوچاكانن و شه‌هیده‌كانن وه جار وایه قورنان تكاكاره وه جار وایه پوژی و عیباده‌ته‌كانه، نه‌وانه هه‌ر هه‌موویان له عه‌قیده‌ی نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه ده‌توانن تكا بكه‌ن بو كه‌سیكي یان پله‌ی به‌رتر بیته‌وه له به‌هشت یان له ناگری دوزه‌خ دهریچي یان عه‌زابه‌كه‌ی پی كه‌م بیته‌وه به‌و مهرجانه‌ی رابردو كه گوتمان.

جا له پاشان با بزاین پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) چهند شه‌فاعت و تكای هه‌یه زور به كورتی و پوختی پیغه‌مبه‌ری خوا (عليه الصلاة والسلام) به‌لگه له‌سهر نه‌وه‌ی شه‌فاعت بو وی جیگیره یه‌ك له‌وان نه‌و به‌لگه‌یه كه (شفاعة العظمی) ی بو هه‌یه، پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) له فهرمووده‌ی صه‌حیح دا هاتووه و اتا (تكای مه‌رن) ی بو هه‌یه له مه‌یدانی هه‌شر و حیساب كه خه‌لگه‌كه راده‌گری، پیغه‌مبه‌ری پیشه‌وا (عليه الصلاة والسلام) نه‌و پله و پایه‌ی پی ده‌به‌خشی كه له صه‌حیحی بوخاریدا هاتووه كه نه‌بو هوریه‌ره (رضي الله عنه) ده‌گیریته‌وه ده‌لی پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) كاتیك كه‌وا فهرموویه‌تی ((أَنَا سَيِّدُ النَّاسِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) من گه‌وره و مه‌رنی خه‌لك و مه‌ردووهم له پوژی دواپی ((وَهَلْ تَذَرُونَ مِمَّ دَلِكُ؟)) فهرمووی نایا ده‌زان نه‌وش چونه و چیه ((يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ الْأُولَىٰ وَالْآخِرَىٰ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، يُسْمِعُهُمُ الدَّاعِيَ وَيَنْفَعُهُمُ الْبَصَرَ، وَتَدْنُوا الشَّمْسُ، فَيَبْلُغُ النَّاسَ مِنَ الْغَمِّ وَالْكَرْبِ مَا لَا يُطِيقُونَ وَلَا يَحْتَمِلُونَ، فَيَقُولُ النَّاسُ: أَلَا تَرَوْنَ مَا قَدْ بَلَغَكُمْ، أَلَا تَنْظُرُونَ مَنْ يَشْفَعُ لَكُمْ إِلَىٰ رَبِّكُمْ؟ فَيَقُولُ بَعْضُ النَّاسِ لِبَعْضٍ: عَلَيْكُمْ بِآدَمَ، فَيَأْتُونَ آدَمَ فَيَقُولُونَ لَهُ: أَنْتَ أَبُو الْبَشَرِ، خَلَقَكَ اللَّهُ بِإِيدِهِ، وَنَفَخَ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَىٰ رَبِّكَ، أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ مَا نَحْنُ فِيهِ؟ أَلَا تَرَىٰ إِلَىٰ مَا قَدْ بَلَغْنَا؟

فَيَقُولُ آدَمُ: إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ نَهَانِي عَنِ الشَّجَرَةِ فَعَصَيْتُهُ، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى نُوحٍ))، پېغه مېهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی نا له و پوژمې مهيدانی حشر و حيساب كه له يه كه مه كانه وه تا كوتا مهردووم و خه لگی كوده كړينه وه له يه كه دؤليدا له يه كه مهيدانيدا. له پاشان فهرمووی نه و كاتی وای لی دی كه چاوه كان بی هیژ دېن وه پوژ و هه تاو و خور له سهریان نزيك ده بیته وه، خه لگی له غم و په ژاره و دلته نگی وایان لی دی كه وا هیژیان نامینتی چی دی ته هه مول ناکه ن، وه له پاشان خه لگی به يه كتری ده لئین نایا نابینن نای نیمه به چ گه یشتین چیمان به سهر هات بوچی ناگه رینن له دواي كه سیکی كه وا تكامان بؤ بکات له لای خواي په رومردگارمان، هه نديکیان به هه نديکیان ده لئین بچینه لای نادم (عليه السلام) باشه. جا دینه لای نادم و پینی ده لئین نه ی نادم (عليه السلام) تۆ باوکی مرؤفایه تی خواي گه وره به دهستی خوی توی به ديهیناوه وه پوچی به تۆ به خشیوه و دروستی کردووه و وه بهر توی ناوه، وه مه لانیكه ت و فریشته کانی فهرمان پی کرد کړنوشت بؤ بهرن ریزت لی بگرن، تۆ تکاکار به له لای په رومردگارت بؤ نیمه، نابیننی نیمه له چ داین نابیننی نیمه گه یشتینه چ ناستیکی، نادمیش (عليه السلام) پینان ده لی به راستی په رومردگارم نه مرؤ توربه بوونیکی گرتووه و غه زه بیکی گرتووه نه و غه زه ب و توربه بوونه ی له پیشترا نموونه ی نه بووه وه له مه ودواش نموونه ی نابیت، جا نه و قه ده غه ی منی کرد من له بهری داره كه بخوم له بهری داره كه م خواردوو سهر پیچی فهرمانیم کرد، من نه و پو هه رخوم هه رخوم هه رخوم برؤنه لای يه کیکی تر برؤنه لای نوح (عليه السلام).

((فَيَأْتُونَ نُوحًا فَيَقُولُونَ: يَا نُوحُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَوَّلُ الرُّسُلِ إِلَى أَهْلِ الْأَرْضِ، وَقَدْ سَمَّاكَ اللَّهُ عَبْدًا شَكُورًا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ: إِنَّ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنَّهُ قَدْ كَانَتْ لِي دَعْوَةٌ دَعَوْتُهَا عَلَى قَوْمِي، نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى إِبْرَاهِيمَ)) کاتیك ده چنه لای نوحیش پینی ده لئین نه ی نوح تۆ يه كه م رهوانه کراو ره سولی له عه قیده ی نه هلی سوننه و جه ماعه، يه كه م ره سول کی بووه نوح بووه ره نی راجیح و په سهند به به لگه ی نه وه ی و چهن به لگه يه کی تریش هه يه به لام نادم نه بی بووه ره سول نه بووه، جا جیاوازیش له نیوان نه بی و ره سولیش هه يه زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه به دریژی باسیان کردوو نیړه شوینی نه وه ی نیه له شهرح و پاشه ی نامیلکه و په رتووه کانی تر دهرده که وی (ان شاء الله) به پستیوانی خواي گه وره که وا دهریده خه ین كه جیاوازیان له نیواندا چیه، جا له پاشان ده لئین نه ی نوح تۆ ده بیننی نیمه به چ گه یشتووین بؤمان و ابکه تکایه ك بکه ی له لای خواي په رومردگارت، نه مه تۆ خواي گه وره ناوی له تۆ ناوه به نده ی سوپاس کراو جا تکامان بؤ بکه له لای په رومردگارت، نابیننی نیمه به چ گه یشتووین، نه ویش وه کو نادم ده فهرمووی په رومردگارم نه مرؤ توربه بوونیکی گرتووه هیچ له پیشترا نه و توربه بوونه ی نه بووه نموونه ی نه و توربه بوونه ش نه بووه وه له دواتریش نموونه ی نه و توربه بوونه شی نابیت، وه من يه ك دوعا و پارانه و هم هه بوو نه ویش کردم به سهر قه ووم و گه له كه م خواي گه وره جیگیری کرد، نه و پو هه رخوم هه رخوم هه رخوم برؤنه لای جگه له من برؤنه لای نیبراهیم (عليه السلام).

((فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ فَيَقُولُونَ: يَا إِبْرَاهِيمُ أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ وَ خَلِيلُهُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ، فَيَقُولُ لَهُمْ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ كُنْتُ كَذَبْتُ ثَلَاثَ كَذِبَاتٍ نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي، إِذْهَبُوا إِلَى مُوسَى)) كاتيك ده‌چنه لای نیبراهیم پیی ده‌لین نه‌ی نیبراهیم نیمه هاتینه لای تو، تو پیغه‌مبه‌ری خوی تو خلیل و زور نزیکی و خوشه‌ویستی خوی، نه‌وه تکامان بو بکه له‌لای په‌روهردگارت نابینی نیمه که‌وتینه‌ته ناو چ حالیکه‌وه نه‌مړو، نه‌ویش ده‌لای نه‌مړو خوی په‌روهردگارت تووړه بوونیکي گرتووه نموونه‌ی نه‌و تووړه بوونه‌ی له پیشت نه‌بووه و له پاشتریش نابی، من سی جار قسه‌ی ناراستم کرد، نه‌وجا له پاشان ده‌فه‌رمووی خوی په‌روهردگارت نه‌وانه‌ی له‌سهر گوتم جا له فه‌رمووده و ریوایه‌ته‌کاندا هاتووه قسه‌کانی ناراست مه‌به‌ستی پی چ بووه، ده‌فه‌رمووی هه‌رخوم هه‌رخوم هه‌رخوم برپونه لای جگه له‌من برپونه لای موسا (عليه السلام)

((فَيَأْتُونَ مُوسَى فَيَقُولُونَ: يَا مُوسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ، فَصَلِّكَ اللَّهُ بِرِسَالَتِهِ وَبِكَلَامِهِ عَلَى النَّاسِ)) كاتيك ده‌چنه لای موسا پیی ده‌لین نه‌ی موسا تو ره‌وانه کراو و پیغه‌مبه‌ری خوی، خوی گه‌وره توی پله‌دار تر کردوه به په‌یامه‌که‌ت و قسه‌کردنت راسته‌وخو نه‌گه‌ل خوی په‌روهردگارت له‌سهر خه‌لکانی تر، ((إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ)) تکامان بو بکه له‌لای په‌روهردگارت، ((أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) نابینی نیمه به چ گه‌یشتن وه چمان به‌سهر هاتیه، ((فَيَقُولُ إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَإِنِّي قَدْ قَتَلْتُ نَفْسًا لَمْ أَوْمَرْ بِقَتْلِهَا، نَفْسِي نَفْسِي)) ده‌فه‌رمووی نه‌مړو خوی په‌روهردگارت تووړه‌بوونیکي هه‌یه که نموونه‌ی نه‌و تووړه‌بوونه‌ی له پیشترا نه‌بووه وه له پاشتردا نابی، وه من که‌سینکم کوشت که فه‌رمانم پی نه‌کراوو که بیکوژم، هه‌رخوم هه‌رخوم هه‌رخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي)) برپونه لای جگه له‌من، ((إِذْهَبُوا إِلَى عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ)) برپونه لای عیسی کورې مه‌ریه‌م (عليه السلام).

((فَيَأْتُونَ عِيسَى فَيَقُولُونَ: يَا عِيسَى أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَكَلَّمَتِ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا، إِشْفَعْ لَنَا إِلَى رَبِّكَ أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ؟ فَيَقُولُ عِيسَى إِنَّ رَبِّي قَدْ غَضِبَ الْيَوْمَ غَضَبًا لَمْ يَغْضَبْ قَبْلَهُ مِثْلَهُ قَطُّ، وَلَنْ يَغْضَبَ بَعْدَهُ مِثْلَهُ، وَلَمْ يَذْكُرْ ذَنْبًا)) كاتيك ده‌چنه لای عیسا پیی ده‌لین نه‌ی عیسا تو ره‌وانه‌کراو و پیغه‌مبه‌ری خوی، تو نه‌و وشه و فه‌رمانه‌ی خوی که بولای مه‌ریه‌م هات، وه تو نه‌و روحه‌ی که خوی په‌روهردگارت توی به‌دی هینا به‌بی باوک، تو له‌نیو بیشکه و لاندکا قسه‌ت کردووه به مندالی بو خه‌لکی، جا تو تکا‌کارب‌ه بولای په‌روهردگارت بومان، نابینی نیمه که‌وتینه‌ته چ و مزع و ناخوشیه‌کین، جا عیسا ده‌لای به‌راستی په‌روهردگارت نه‌مړو تووړه‌بوونیکي هه‌یه نموونه‌ی نه‌و تووړه‌بوونه‌ی نه‌بووه له پیشترا وه له پاشتریش نابی، ((نَفْسِي نَفْسِي)) نه‌ویش ده‌لای هه‌رخوم هه‌رخوم هه‌رخوم، ((إِذْهَبُوا إِلَى غَيْرِي إِذْهَبُوا إِلَى مُحَمَّدٍ)) برپونه لای جگه له‌من برپونه لای محمد (عليه الصلاة والسلام).

((فَيَأْتُونَ مُحَمَّدًا)) پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فه‌رمووی نه‌وانیش دینه لای من و دینه لای محمد (عليه الصلاة والسلام) پینی ده‌لین، ((فَيَقُولُونَ يَا مُحَمَّدَ أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَحَاتِمُ الْأَنْبِيَاءِ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ مَا تَأَخَّرَ إِشْفَعُ لَنَا إِلَى رَبِّكَ، أَلَا تَرَى إِلَى مَا نَحْنُ فِيهِ)) ده‌فه‌رمووی پیم ده‌لین نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) تو ره‌وانه‌کراوی خوای و کو‌تا و موری پيغه مبه‌رانی (عليهم الصلاة والسلام). وه خوای په‌روه‌ردگار له‌ گونا‌هه‌کانی پيشت‌ر و دوايت خوش بووه جا تو تکا‌کار به‌ له‌ لای په‌روه‌ردگار ت بومان، نابیني نی‌مه‌ که‌وتینه چ حال و وه‌زعی‌ک؟، جا ده‌لی ((فَأَنْطَلِقُ فَأَتِي تَحْتَ الْعَرْشِ فَأَقْعُ سَاجِدًا لِرَبِّي عَزَّ وَجَلَّ)) ده‌فه‌رمووی جا منیش ده‌رده‌چم له‌دوای قسه‌ی وان و ده‌چمه ژیر باره‌گا و عه‌رش خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌ومه‌ که‌نوش بردن بو خوای په‌روه‌ردگار، ((ثُمَّ يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَيَّ مِنْ مَحَامِدِهِ وَ حُسْنِ الشَّأْنِ عَلَيْهِ شَيْئًا لَمْ يَفْتَحْهُ عَلَيَّ أَحَدٍ قَبْلِي)) له‌ پاشان خوای په‌روه‌ردگار دلم ده‌کاته‌وه و زمانم راده‌بینی له‌سه‌ر چه‌ند سوپاس گوزاری و ستایشیکی خوای په‌روه‌ردگار چه‌ند ستایشیکی زور جوانی له‌جی بو خوای په‌روه‌ردگار، که‌ له‌ پیش من که‌سی دی پینی نه‌به‌خشیوه نه‌یتوانیوه و وابلن واسوپاس گوزار بی، ((ثُمَّ يُقَالُ يَا مُحَمَّدُ)) له‌ پاشان ده‌گوتری نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام)، ((ارْفَعْ رَأْسَكَ)) سه‌رت به‌رزکه، ((سَلْ تُعْطَى)) پرسپار بکه پیت ده‌به‌خشی، ((وَأَشْفَعْ تُشْفَعُ)) تکا بکه تکات رابگیری، ((فَأَرْفَعُ رَأْسِي فَأَقُولُ)) جا منیش ده‌لی سه‌رم بلند ده‌که‌م و ده‌لیم، ((أُمِّي يَا رَبِّ أُمِّي يَا رَبِّ)) نه‌ی خوای په‌روه‌ردگار نوممه‌ته‌که‌م نوممه‌ته‌که‌م، وه له‌ پاشانه‌که ((فَيُقَالُ يَا مُحَمَّدُ أَذْخَلَ مِنْ أُمَّتِكَ مَنْ لَا حِسَابَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْبَابِ الْأَيْمَنِ مِنَ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ)) پیم ده‌لی خوای په‌روه‌ردگار نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) له‌ نوممه‌ته‌که‌ت نه‌وانه‌ی حیسابیان له‌سه‌ر نیه له‌ دهرگای راست له‌ دهرگان‌ی به‌هشت بیانبه ژووری، ((وَهُمْ شُرَكَاءُ النَّاسِ فِيمَا سِوَى ذَلِكَ مِنَ الْأَنْوَاعِ)) جا جکه له‌ دهرگایه‌ش له‌ دهرگان‌ی تریش نوممه‌ته‌که‌ت هاویه‌شن له‌گه‌ل خه‌لکانی تر و هه‌ر ده‌چنه ژووری، له‌ پاشان ده‌لی ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّ مَا بَيْنَ الْمِصْرَاعَيْنِ مِنْ مَصَارِيحِ الْجَنَّةِ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَحَمِيرَ أَوْ كَمَا بَيْنَ مَكَّةَ وَ بَصْرَى)) پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فه‌رمووی جا سویند به‌ زاتی نه‌و خوایه‌ی که‌وا نه‌فس و گیانی منی به‌ ده‌سته له‌نیوان دهرگان‌ی به‌هشت له‌لایه‌ک بو لایه‌که‌ی تری و مکو نیوانی (مه‌که‌ه) و (حومه‌یره) یه، یان (مه‌که‌ه) و (بوسرا) یه که‌ له‌ شامه، وه له‌ هه‌ندی‌ک ریوايه‌ت گوتراوه ((مَا بَيْنَ مَكَّةَ وَهَجَرَ)) جا نه‌وه نه‌وه‌ی دهردیخی به‌ریزان فه‌رمووده‌که زور شیرین و به‌تام بوو وه سوود و که‌لکی لی و هه‌رده‌گیری، جا پله و پایه‌ی پيغه مبه‌رمان (عليه الصلاة والسلام) دهرده‌خات له‌به‌ر هه‌ندی و به‌ دریشی هیئامان که‌ پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) (شفاعة العظمى) ی بو هه‌یه بجیته لای خوای په‌روه‌ردگار هه‌موو خه‌لکه‌که له‌ مه‌یدانی حه‌شر و حیساب رزگاریان بی، حیساب له‌گه‌لیان ده‌ست پی بکات و له‌وی شه‌فاعه‌ت و تکای تاییه‌تیشی کرد بو نوممه‌ته‌که‌ی پيغه مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جا لی‌ره‌دا دینه‌ کوتایی وانه‌ی هه‌شته‌م .

وانه‌ی نویه‌م

له دهرس و وانه‌ی نویه‌م له راقه و لیکدانه‌وه‌ی و پونکردنه‌وه‌ی چوار بنه ماكهی (شیخ محمدی كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) گه‌یشتینه سهر نه‌وه‌ی له‌گه‌ل دهرس و وانه‌ی هه‌شتم لیکه‌ی گریزده‌ینه‌وه پێ رانه‌گه‌یشین له‌وه‌ی نیستا چهند فهرمووده و به‌لگه‌یه‌کی تر ده‌ینینه‌وه زۆر به‌ کورتی، نه‌وجا پرسیار و وه‌لامه‌کانی قاعیده و بنه‌مای دووهم ده‌ینینه‌وه، نه‌وجا ده‌چینه سهر بنه‌ماو قاعیده‌ی سێیه‌م به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره، لی‌ره ده‌لێن نه‌و فهرمووده دوور و درێژه‌مان هیناوه که سه‌لمانمان پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) (شفاعة العظماي) بۆ هه‌یه له‌مه‌یدانی هه‌شر و حیسابدا، وه‌ تکاو شه‌فاعه‌تی تاییه‌تیشی بۆ هه‌یه، ههر له‌و فهرمووده‌ی له‌ کوتاییه‌که‌ی فهرمووی که خوای په‌روه‌ردگار پێی ده‌فهرمووی سهرت بلند بکه ((إِزْفَعْ رَأْسَكَ سَلْ تَعْطَهُ وَاشْفَعْ تُشْفَعْ)) پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((فَأَرْفَعْ رَأْسِي فَأَقُولُ أُمِّي يَا رَبِّ)) یه‌که‌م جار سهرم بلند ده‌که‌م و ده‌لێم نومه‌ته‌که‌م نه‌ی خوای په‌روه‌ردگارم، که‌واته نه‌وه شه‌فاعه‌ت و تکای تاییه‌ته بۆ نومه‌ته‌که‌ی، (عظمی) یه‌که‌ش نه‌وه‌یه بۆ هه‌موو هه‌لکی و مه‌ردووم له‌وه‌ی بزگاریان ببن و حیساب و مه‌حکه‌مه شه‌ریعه‌که‌ ده‌ست پێ بکا، نه‌وجا خوشی نه‌وه‌ش له‌ کوتاییه‌ی فهرمووده‌که‌ی گوتمان پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) خوای گه‌وره به‌ نومه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) ده‌به‌خش پێی ده‌فهرمووی بپۆ نه‌وانه‌ی حیسابیان له‌سهر نیه له‌ ده‌رگای راست له‌ به‌هه‌شت بیانبه ژووری ههر هه‌موویان که پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) نه‌وه‌ی وه‌رگرت دوا‌یی خوای په‌روه‌ردگار فهرمووی نومه‌ته‌که‌ت له‌ ده‌رگا‌کانی تریش له‌گه‌ل هه‌موو خه‌لکی تر هاویه‌شن و ده‌چنه ژووری، نیوان ده‌رگا‌کانیش له‌ ده‌رگا‌یه‌ک بۆ ده‌رگا‌که‌ی تر نیوانه‌کانیان پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی وه‌کو نیوانی (مه‌که‌که) و (حیمه‌یره) یه‌ که دوو شوینن له‌یه‌ک دوورن، یان فهرمووی وه‌کو نیوانی (مه‌که‌که) و (بوسرا) یه‌ که له‌ شامه، نه‌وه‌نده فراوانه ده‌رگا‌که‌ی و نه‌وه‌نده گه‌وره‌یه واتا خه‌لکی زۆر زۆری پێ داده‌چی و ده‌روا له‌ نومه‌ته‌که‌ی پێغه‌مبه‌ریش (عليه الصلاة والسلام) نه‌وه زۆر د‌لخۆشکه‌ربوو.

وه به‌لگه‌یه‌کی تر که پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) له‌ قیامه‌تی نه‌وه‌ی بۆ هه‌یه له‌ (موسنده‌ی نیمامی نه‌حمد) داها‌توه که‌وا (طوفه‌یل) له‌ (نویه‌ی كوری که‌عب) ده‌گیریتوه نه‌ویش له‌ باوکی نه‌ویش له‌ پێغه‌مبه‌ریه‌وه (عليه الصلاة والسلام) که پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرموویه‌تی ((إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ كُنْتُ إِمَامَ النَّبِيِّنَ وَ خَطِيبَهُمْ وَصَاحِبَ شَفَاعَتِهِمْ غَيْرَ فَخْرٍ)) ده‌فهرمووی نه‌گه‌ر پۆزی دوا‌یی داها‌ت من پێشه‌وا‌ی پێغه‌مبه‌رانم (عليهم الصلاة والسلام) له‌وه‌ی وتار بیز و خه‌تیبیانم وه‌ من خاوه‌نی شه‌فاعه‌ت و تکیانم نه‌وه به‌ فخر و شانازیه‌وه نالێم نه‌وه راسته و جیگیره و خوای گه‌وره پێی به‌خشیوم که پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی .

یان له‌ به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش که نه‌ویش له‌ سه‌حیحی ها‌توه که پێغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) نه‌بو هه‌ره‌یه‌ (رضی الله عنه) ده‌گیرته‌وه که فهرمووده‌که له‌ سه‌حیحی بوخاری به‌ ژماره (99) تۆمار بووه ده‌فهرمووی نه‌بو هه‌ره‌یه‌ (رضی الله عنه) ده‌فهرمووی پرسیارم کرد له‌ پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وا (عليه الصلاة والسلام) گوتم ((مَنْ أَسْعَدَ النَّاسَ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) کێیه به‌خته‌وه‌ر له‌ خه‌لکی و مه‌ردووم به‌ تکای تۆ بۆی له‌ پۆزی دوا‌یی، جا (أسعد) لی‌ره زانیان ده‌فهرموون به‌ مانای سه‌عیدی دێ نه‌ک سیغه موباله‌غه‌که‌ی کێ به‌خته‌وه‌رترینه نا کێ به‌خته‌وه‌ره، واتا نه‌و به‌خته‌وه‌ر ده‌بێ نه‌و که‌سه‌ی که به‌ر شه‌فاعه‌ت و تکای پێغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) که بۆی ده‌کاو بۆی جیگیر ده‌بێ له‌ پۆزی دوا‌یی ،

فهرمووی پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أبا هُرَيْرَةَ أَنْ لَا يَسْأَلَنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلَ مِنْكَ)) فهرمووی من گومانم وا بوو كهس پيشی تو پرسيارم لی نهكا دهر بارهی نهو فهرمووده و قسهی نهی نه بو هوږه پره، واتا نه تو زور پرسيار دهكهی نه پرسياره شهر عيهكان و فهرموودهكان وه گرینگی ددهی به قسهكانی من. ((لَمَّا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ)) نه بهر نهوهی من تو ده بیتم زور پینداگیری نه سهر فهرموودهكان و قسهكانم ((أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) به خته وهری مروقه به تكای من نه پوژی دواپی و تمان (أسعد) لیزه به مانای به خته وهرترین نایی به مانای سه عیدی و به خته وهر دی زانایان فهرموویانه، فهرمووی به خته وهر به تكاو شه فاعهتی من نهو كهسهیه ((مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ)) نهوهی كه (لا إله إلا الله) بلی به یه كلا بوونهوه نه ناخ و دئیوه به پاك و بیگهردی بلی شيرك و ریایی له گهډا نه بی نا نهوه به خته وهره به تكا و شه فاعهتی من

كهواته شه فاعهت و تكا نهو فهرموودهی جیگیره بو پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام) وه نه پاشانه كه مخرجی نهوهش كه نهوهی شه فاعهتی بو دهكری وهكو نهو فهرموودهیهی هاتی به پروادار بی و خاومن لیخلاص بی نه نوممهتی پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام) جا شه فاعهت و تكاكانی پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام) نه روانگی عه قیدهی نههلی سونه و جه ماعه بریتیه نهوهی (شفاعة العظمی)، یان جار وایه شه فاعهت نو نههلی (كبائر) نهوانهی گوناھی گه ورو مهزنیان کردیبه نه نوممهتهكهی، یان نهوانهی چووینه ناگری دوزهخ بیته دهری نه ناگری دوزهخ و بچنه به ههشت، یان نهوانهی نه به ههشتن پله یان بهرتر بیتهوه كه پلهی تهواو بهرزیان به دهست نه هیناوه، یان نهوهیه كهوا نه عهزابی جهه تنهم بریار دراوه بچنه جهه تنهم وده پاریزرین نه سهر تكا و شه فاعهتی پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام)، كهواته شه فاعهت و تكاكان جوړو، جا نهوانهی شه فاعهت و تكاش دهكهن گوتمان پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام) و فریشتهكان وه شه هیدهكان وه پیاوچاكان و پرواداران نهوانه شه فاعهت و تكایان بو ههیه.

جا نه پاشان دینه سهر نهوهی كه نهو بنه مایه ی نایا چ وهرده گیریتن نه مه كویكهینهوه و پوختی كهینهوه تاوهكو سوودو كه لكی لی ببینن وهكو عه قیده و بیرو برپا وهكو جی به جی كردن نه ژیانی پوژانه ماندا، نهو قاعیدهو بنه مایه ی (شیخ محمدي كوری عبدالوهاب) (رحمه الله) نهوهی لی وهرده گیریت كهوا شه فاعهت و تكا جار وایه نه گهر بكری نه كه سیکی كه نهو كهسه داوایه كهی لی دهكری جگه نه خوا نه مردووهكان نه گور نه بتهكان نه ههر شتیك نهوانه كه نه توانایاندا نیه هیچت بو بكهن هیج زیانیكت نه سهر لابدهن وه هیج سوودیکت پی بگهینن نهو بابته تكایه شیركه نه شیرکی گه ورو شه نه نیسلام ده تباته دهری، چونكه دوعا عیبادت و په رسته پارانوه و تكا كردن عیبادت و په رسته بو جگه نه خوی په روه دگار نابی نه هیج كه سیکی تر داوا بكریت و راسته وخو نه خوی داوا دهكری، كهواته نهوه نهوه مان بو دهرده خات نهو بنه مایه نهوهی لی وهرده گرین كهوا نهوهی هاویه شی گه ورو و ناشكرا بكا وه موشريك بی نه تكای بو ههیه وه نه تكاشی بو دهكری وه قه بو نیه.

وه نه پاشان نهوهی لی وهرده گیریت نهوهی ده په رستریت جگه نه خوی په روه دگار ده توانین بلین دوو جوړه جار وایه چاكه په رستراوه كه جار وایه خراپه، چاكه كه ده په رستریت وهكو پیغه مبهري(عليه الصلاة والسلام) نهوان بوخویان لیی بهرین

و خه لكانيك دين دهيانكه نه هاوېهش و دهيان پهرستن، نا نه وه هاوېه شيه كه به سهر نهواني هاوېهشي پهيدا دهكهن و موشريكن داده گهرېته وه، پېغه مېهران (عليهم الصلاة والسلام) پياوچاكان فرېشته كان نهوانه هه موويان ليی بهرين ، وه جاروايه خراپن و شهيتانن وه جنوكه شهيتانيه كانن وه بت وصه نه مه كانن ده پهرستړن دار و بهرده كانن يان مروقه تاغوته كانن يان ډيياز و بهرنامه يه كي تره جگه له ډيياز و بهرنامه ي نيسلام سهد له سهد جي به جي ده كړي و كاري پي ده كړيت و ده پهرستړي له جياتي خوي په رومردگار يان ده كړيته شهرېك، جا په رستراوه كه باش بيت يان خراپ بيت په رستني غهيري خوي په رومردگار شيركه وه هاوار بردنه بهري بو شتيكي كهوا له تواناي دا نبييه بو ت بكا نه وه شيان شيرك و هاوېه شيه ، كه سه كه ي له نيسلام ده باته دهرې ده بيته خاوهن شيرك و هاوېه شي گه وړه په نا به خوي گه وړه وه نه وه شي لي و ه رده گړي تكا هديه شه فاعه ت هديه له عه قېده ي نه هلي سوتنه و جه ماعه بهس نهو تكاو شه فاعه ته سنورداره مهرجي بو دانراوه له لاي خوي په رومردگار، هه روه كو له رابردوو گوتمان ده بي نهو كه سه ي تكا ي ده كا له توانيدا هه بي وه نهو كه سه ي كهوا تكا ي بو ده كړي موسوئمان بي، وه له پاشان خاليكي تر خوي تعالي ليی پازي بي له هه ردوو كيان نه وه ي تكا كه ده كا نه وه ي تكا كه شي بو ده كړي نه و جا نهو نيزن و مؤنه تي خوايشي و ه رگرتبي، و اتا له دواي نيزن و مؤنه تي خوي تكا كه ي بكا، نه گهر نهو مهر جانه ي لي هاته جي نه وه نهو كاتي دروسته و شهرعيه، جا له پاشان نهوانه لهو بنه مايه ي و ه رگيرا ديننه سهر پرسیار و وه لاهه كاني له سهر نهو بنه مايه ي دامن ناوه .

پرسیار و وه لآمه گان

یه کهم: هاوبهش پهیداکاران له پیناوچ هاوار و په رستش بۆت و سه نه مه گان و په رستراوه کانیان دهبرد و دهیکهن؟
وه لآم: له پیناو نه وهی تاوه کو له خوايان نزيك بکه نه وه په نا به خواي گه وړه به نیازی خویان، وه تکایان بۆ بکه ن وه کو له نایه ته گان ده رکوت .

دووهم: نایا هاوبهش پهیداکاران کار و په رستشه کانیان که بۆت و په رستراوه کانیان نه تجمام دها پینان وابوو نه و په رستشانه بۆیان دهیکهن و جی به جی دهکهن وه چ بۆچوونیکیان هه بوو؟

وه لآم: پینان وابوو نه و په رستشانهی که دهیکهن و دهیپه رستن که ناژه لیان بۆ سهر ده برن بۆت و سه نه مه کانیان که به ده وریاندا ده سورانه وه و له بهریان ده پارانه وه، که سه برینی ناژه ل و به ده وریا سورانه وه و ته و اف نه وانه تاییه تن به په رستش ته نها بۆ خواي په رومردگار بریاره و نابی بۆ هیج کهس و شتیکی تر بگری نه وان پینان وا نه بوو نه وانه په رستراوی سه ربه خون و دهیان په رستن دهیان گوت نه وانه ده کهینه نیوه ند له نیوان خومان و خواي په رومردگار تا نزيكمان بکه نه وه وه کو دهیان گوت ﴿مَا نَعْلَهُمْ إِلَّا لَيَقَرَّبُنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر آیه: 3) وه دهیان گوت ﴿وَيَقُولُونَ

هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ (یونس آیه: 18) واته: دهیان گوت نه وانه دهینه تکاکاری نیمه له لای خوا، که واته نه و پیناوهی بوو دهیان په رستن هه رومکو له سه رده می خوشمان په نا به خواي ده لیان غه وسه که ی ما ل له به غدا یی په نا به خواي مه بهستی پی له (شیخ عبدالقادی گه یلانی) یه یه عنی له هانام و مره، یان کاتیک ده که ونه ناو ناخوشیه ک و زحمه تییه کی هاواری غهیری خواي په رومردگار دهکهن، یه عنی ده لیان یا (شیخ عبدالقادی گه یلانی) هاواریه فلانه هاواریه ناگات لیمان بی پیری فلان، شاهو نازانم چ مه رقه دی فلانی نه وه مه له سه ر بی بۆت بکه م پرگاران بی، نه وانه هه موو شیرکی گه وریه، با که سه که نویژی بکه رژی بگری زه کاتی بده بجیته حه ج و عومره ی هه موو هورنانشی له بهر بی نا نه وه بلی و بکا له شیرکه ناشکرا و گه وره کانه هری به سه ر نیسلامه وه نامینی و له نیسلام ده رده چن په نا به خواي .

سێ یه م: نموونه یه ک بهینه وه له سه ر بت و په رستراوه کانی هاوبهش پهیداکارانی سه رده می پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام)؟

وه لآم: (لات و عوزا و مه نات) نه وانه سێ بتی ناشکرا و دیاری په رستراو بوون له لایان هاوبهش پهیداکاران، که جگه له خواي نه وانیان ده په رست و هانیان بۆ ده بردن و وه دهیان گوت له خومان نزيك ده که نه وه په نا به خوا.

چوارهم: به گشتی تکا و شه فاعه ت ده بیته چه ند جوړ؟

وه لآم: ده بیته دوو جوړی سه رده می تکای ره تکراره (الشفاعة المنفیه) و تکای جیگیر (الشفاعة المثبته) .

پینجه م: پیناسه ی تکای ره تکراره (الشفاعة المنفیه) بکه به نموونه و به لگه وه؟

وه لآم: تکای ره تکراره (الشفاعة منفیه) بریتییه له و شه فاعه ت و تکایه ی که داوا ده کریت له جگه له خواي په رومردگار بۆ کارو نیشیک که نه و کارو نیشه ته نها له توانای خواي په رومردگاره و له ده سه لاتی نه و دایه،

وه کو نه وه ی تکا بکه ی که که سیک بتباته به هه شت یان نه هیلی تو بمری یان زیانت پی بیه خشی یان پرگارت بکا له ته نگه شه یه کی نه هیلیت زیانت پی بگات یان سوودت پی بگه ینی په نا به الله، نا نه وانه نموونه که یتیان وه ک خواي

گه وره ده رموويه تى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (البقرة آية: 254).

شه شه م: پیناسه تى تکای جیگیر (الشفاعة المثبتة) بکه به نموونه و به لگه وه؟

وه لام: تکای جیگیر نه و تکایه به که نه خوی په رومردگار داوا ده کړیت وه نه پاشان بو که سیکى ده کړى که موسولمانه وه نه دواى مؤله ت و مرگرتن نه خوی په رومردگار که خوی گه وره نه و که سهى رازييه که تکای بو ده کړیتن و وه نه و که سه ش رازييه که تکاکه ده کاتن وه مؤله تیش دمدات، که واته به و مهرجانه دروسته وه کو خوی گه وره ده رمووى ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة آية: 255) کى هه به بتوانى تکای نه لای خوی په رومردگار بکات مه گه ر به مؤله تى خوی نه وکات ده توانى بیکات.

حه و ته م: جیوازی نه نیوان تکای په تکراره و تکای جیگیر چیه ؟

وه لام: جیوازی نه نیوانیان ده توانین بلیین نه و خالانه ن :-

1- تکای جیگیر ده بیت به په زامه ندی خوا بیت و ده بیت خوا نه تکا بو کراوه که رازی بو بیت .

2- تکای جیگیر ده بیت خوا مؤله تى دابیت که تکاکه بکړیت .

3- تکای جیگیر نه خوی داوا ده کړیت و نابیت نه که س و شتیکی تر داوا بکړیت، بو نموونه ده لى خوی به پیغه مبه ر که ت (عليه الصلاة والسلام) بکه تکاکرم، ناتوانى بلیى نه ی پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) تکاکرم به، چونکه نه ده سه لاتی خوی دا نییه پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) تکاکرت بیت، جا نه وه نه وه ی ناگه یینیت بى ریزی نه گه ل پیغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) به لکو نه وه خوی به تى خوی جیگیر ده که ی و وه خوی تعالی ریگه ت پیغه مبه ر داواى لى ده که ی که پیغه مبه ر ت (عليه الصلاة والسلام) بو بکاته تکاکر .

4- تکای جیگیر خاوه نه که ی تکا بو کراو سوو دى لى ده بینیت و قازانجى لى ده کات یان پله ی به رز ده بیت وه یا خود تو نه ی نه سه ر لا ده که وى یان که م ده بیت وه یان نه گونا هى ده بووردیت .

5- به لام تکای په تکراره جگه نه خوی داوا ده کړى یان بو که سیک داوا ده کړى که خودا لى رازی نه یان خوا مؤله تى پیغه دایه وه سوو دیشى بو تکا بو کراو نابیتن به لکو جار وه یه زمره رو زیانى بوى ده بیت نه گه ر بروای پى هه بى .

وانهى دهيهم

وَالْقَاعِدَةُ الثَّلَاثَةُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهَرَ عَلَى أَنَاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ مِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ. وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ. وَقَاتَلَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَفَرِّقْ بَيْنَهُمْ.

وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ} (الأنفال آية: 39)

وَالدَّلِيلُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ} (فصلت آية: 37)

وَالدَّلِيلُ الْمَلَائِكَةِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا} (ال عمران آية: 80) وَالدَّلِيلُ الْأَنْبِيَاءِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ} (المائدة آية: 116).

وَالدَّلِيلُ الصَّالِحِينَ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ} (الإسراء آية: 57).

وَالدَّلِيلُ الْأَشْجَارِ وَالْأَحْجَارِ قَوْلُهُ تَعَالَى: {أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ} (النجم آية: 19-20).

وَحَدِيثُ أَبِي وَقْدٍ اللَّيْثِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: "خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى حُنَيْنٍ وَنَحْنُ حُدَاةُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَلِلْمُشْرِكِينَ سِدْرَةٌ يَعْكَفُونَ عِنْدَهَا وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ. فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ". الْحَدِيثُ.

گه یشتینه سهر قاعیده و بنه مای سنیهم (القاعدة الثالثة) بنه مای سنیهم (شیخ محمدی کوری عبد الوهاب (رحمه الله) دهغه رمووی ﴿أَنَّ السَّيِّدَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهَرَ عَلَى أَنَاسٍ مُتَفَرِّقِينَ فِي عِبَادَاتِهِمْ﴾ بهراستی پیغه مبهرا (عليه الصلاة والسلام) به دیار کهوت له ناو خه لکانیک که جیاواز بوون له په رستشیان و له وانهی که دهیان په رست

﴿مِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ﴾ ههیان بوو فریشتهیان ده په رست، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَنْبِيَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ وههیان بوو پیغه مبهرا (عليهم الصلاة والسلام) و پیاوچا کانیان ده په رست، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الْأَشْجَارَ وَالْأَحْجَارَ﴾ وههیان بوو داریان ده په رست و بهردیان ده په رست، ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَعْبُدُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وههیان بوو خوړو مانگیان ده په رست.

﴿وَقَاتِلْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَفِرْقَ بَيْنَهُمْ﴾ وه پښه مېهران (عليه الصلاة والسلام) كوشتار و جهنگي نه گهڼ هه موويان كرد جياوازي نه خسته نيوانيان، بلي نه وانه‌ی پښه مېهران (عليه الصلاة والسلام) ده پهرستن با كوشتار و شهريان نه گهڼ نه كهه به كافر و مشريكيان دانه نيم چونكه پښه مېهران (عليه الصلاة والسلام) ده پهرستن، يان نه وانه‌ی پياوچاكانيان ده پهرست نه گهڼ نه وانه‌ی دار و بهرديان ده پهرست يان خور و مانگيان ده پهرست هه موو نه يه ك بازنه‌ی كډونه وه، بازنه‌ی نه وه‌ی كه مشريكن و هاوېش پيداكارن كه كافر و بن بړوانه به بن جياوازي پښه مېهران (عليه الصلاة والسلام) كوشتار و جهنگي نه گهڼ هه مووان كرد ﴿وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ به لگهش هه رمووده‌ی خواي بهرزه ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَتَّخِذُوا الدِّينَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ (الأنفال آية: 39) واته: خواي پهروهردگار هه رمووي شهر و كوشتاريان نه گهڼ بكه هه تا نه وانه نه بڼه فيتته و شهر و ناشوب، واز بينن نه شيرك و هاوېشي و كوفر وه ناين و رڼياز هه موو ببيتته هي خواي پهروهردگار و كار و نيشي پي بكري.

﴿وَالدَّلِيلُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه به لگه‌ی خور و مانگ كه ده پهرستړان نه وه يه ﴿قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ هه رمووده‌ی خواي بهرزه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آية: 37). واته: نه نايهت و نيشانه‌كان و به لگه‌كاني بووني خواي پهروهردگار ده سه لا تي شه و و پوره وه مانگ و خوره نيوه كړنوش مه بهن بو خور و مانگ به لگو كړنوش بهرن بو خواي پهروهردگار كه نه وانه‌ی به ديه يناوه نه گه رنيوه ده تانه ویت به تاك و ته نهايي خواي بپهرستن و بڼه بړوادار.

﴿وَالدَّلِيلُ الْمَلَائِكَةُ﴾ وه به لگهش نه سهر نه وه‌ی فرشته‌كان ده پهرستړان ﴿قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ هه رمووده‌ی خواي بهرزه ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آية: 80) واته: نيوه هه رمانتان پښه كراوه فرشته و مه لانيكه ته‌كان و پښه مېهران (عليه الصلاة والسلام) به پهروهردگار و خواو په رستړاو دابنن و بيان په رستن.

﴿وَالدَّلِيلُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ وه به لگهش نه سهر نه وه‌ی پښه مېهران (عليه الصلاة والسلام) ده پهرستړان په نا به خوا ﴿قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ هه رمووده‌ی خواي بهرزه ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آية: 116) واته: خواي گه وړه ده هه رمووي نه و كاته‌ی خواي پهروهردگار هه رمووي نه‌ی عيساي كورې مهريه توه به خه لگيت گوتووه من و دايكم به دوو په رستړاو بگرن و بيجگه نه خواي يمان په رستن عيساش ده هه رمووي پاك و بيگه ردي بو تو خواي پهروهردگار نه قسه و شتيكي كه حقه و په واه نيه بيكهه وه واه نيه نه گهرواشم گوتبا تو عيلم و زانستيت پي هه بوو نه‌ی خواي پهروهردگار تو نه وه‌ی نه ناخ و دلي منه ده يزاني من نه وانه نازانم كه نه نه فسي تويه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ واته: تو به راستي زور زاناي به شته نادياره‌كان.

﴿والدليل الصالحين﴾ وه به لگه‌ی نه‌وه‌ی پیاوچاكان ده‌په‌رستان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آية: 57). واته: نا نه‌وانه‌ی که‌وا دوعا و پارانه‌وه‌یان ده‌کرد و بولای خو‌یان وه‌سیله و نیوه‌ندیان داده‌نا له پیاوچاكان که‌هاواریان ده‌کرد که‌له‌نیو نیمه‌ش هه‌یه یا شیخ فلان یا فلانه‌که‌س که‌به‌حساب پیاوی چاکه‌ده‌بته نیوه‌نگیر له نیوان نه‌و و خوی که‌تکای بو‌که‌په‌نا به‌خوی گه‌وره‌یان نزیک‌ی بخاته‌وه.

﴿والدليل الأشجار والأحجار﴾ وه به‌لگه‌ش له‌سهر دار و به‌رد که‌ده‌په‌رستان ﴿قوله تعالى﴾ فهرمووده‌ی خوی به‌رزه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ (النجم آية: 19-20) واته: نایا نیوه‌لات و عوزاتان بینیه‌یان مه‌ناتان بینیه‌نه‌و س‌یه‌یه ده‌په‌رستن بېجگه‌له‌خوی په‌روه‌دگار و هاناو هاواری بو‌ده‌بن بو‌تان وایه‌که‌له‌خواتان نزیک‌ده‌خاته‌وه نه‌وانه‌نه‌وه‌شیان له‌ده‌سه‌لات و ده‌ست دانیه، جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی (لات) پیناسه‌مان کرد وتمان یان به‌ردنیک‌بووه‌که‌ده‌په‌رسترا چونکه‌له‌سهر نه‌و به‌رده‌ی پیاونیک‌هه‌بووه‌که‌وا ده‌هات گه‌نمی ده‌هاری یان ناردی په‌یداده‌کرد یان که‌په‌کی په‌یداده‌کرد یان پیرخه‌نی وه‌کو له‌گورده‌واری خوماندا ده‌لین له‌گه‌ل ناو‌تیکه‌لی یه‌کی ده‌کرد و له‌سهر نه‌و به‌رده‌ی دایده‌نا و ده‌یه‌خشی به‌وانه‌ی که‌وا ده‌هاتن بو‌حه‌جی مائی خوا، له‌وه‌سهرده‌می که‌که‌سه‌که‌که‌سیکی باش بووه (ابن عباس) (رضي الله عنهما) ده‌لی له‌دوای نه‌وه‌ی که‌مردیه‌نه‌وانی که‌له‌سهرده‌می نه‌وی بووینه‌له‌به‌ر باشی وی به‌یاده‌نیانه‌وه‌ی نه‌وی هاتینه‌به‌ده‌وره‌یه‌ری به‌رده‌که‌ی ده‌سوپانه‌وه‌و هاواریان لی ده‌کرد و یان خو‌نیان بو‌ده‌رشت و ریزیان لیده‌گرت و ده‌یان په‌رست په‌نا به‌خوی رب‌العالمین، وه‌عوززاش نه‌و داره‌بوو که‌وتمان شه‌یتانیکی مینیه‌ی تیدا بووه‌که‌وا سهرنجی راده‌کیشان نه‌وه‌بوو (خالیدی کورې وه‌لید) (رضي الله عنه) له‌گه‌ل سی‌که‌سی پیغه‌مبه‌ر(عليه الصلاة والسلام) نه‌وانی نارد و عوززایان له‌بن هیناو کوشتیان عوززایان نه‌ما جاریکی تر‌بیه‌رستن، وه‌مه‌ناتیش به‌هه‌مان شیوه‌که‌واته‌نه‌وانه‌به‌لگه‌یه‌له‌سهر نه‌وه‌یدار و به‌رد ده‌په‌رستان.

وه‌له‌پاشان هه‌دیسیکی هینایت‌ه‌وه (شیخ محمدي کورې عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌کو‌تایی بنه‌مای س‌یه‌م که‌نه‌ویش به‌لگه‌یه‌له‌سهر نه‌وه‌ی داره‌کان ده‌په‌رستان و یان پیت و به‌ره‌که‌تیان لی داوا ده‌کرا و ومرده‌گیرا نه‌ویش ده‌فهرمووی ﴿وحدیث أبي واقد الليثي رضي الله عنه قال﴾ وه‌فهرمووده‌ی باوکی واقیدی له‌یثی (رضي الله عنه) له‌(به‌نو له‌یث) بووه‌که‌نه‌وانه‌بوون که‌مه‌ناتیان ده‌په‌رست، وه‌له‌پاشانه‌که‌نه‌و پیاوه‌نایا له‌جه‌نگی به‌در موسولمان بووه‌یان له‌فه‌تجی مه‌که‌یه‌وه‌موسولمان بووه‌جیاواری هه‌یه‌له‌نیوان زانایان وه‌قسه‌ی زوری له‌سهر ده‌که‌ن، وه‌نه‌و پیاوه‌به‌رزه‌صه‌حابی پیغه‌مبه‌ری(عليه الصلاة والسلام) بووه‌فهرمووی ﴿خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَىٰ حُنَيْنٍ﴾ نیمه‌له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری(عليه الصلاة والسلام) ده‌رچووین به‌ره‌و (حونه‌ین)، که‌شوینیک‌بوو له‌نیوان (تانیف) و (مه‌که‌ی) ﴿وَنَحْنُ خُذْنَا عَهْدَ يَكْفُر﴾ وه‌نیمه‌تازه‌له‌کافرایه‌تی ببووینه‌موسولمان واتا نزیک‌بووین له‌کوفر له‌میژ نه‌بووینو ببووینه‌موسولمان، ﴿وَالْمُشْرِكِينَ سِدْرَةً يَغْكُفُونَ عَندها﴾ وه‌موشریک و کافره‌کان داریک‌هه‌بوو که‌(نه‌به‌قی) پی‌ده‌گوتری (سیدرة) له‌کوردی واتا دره‌ختی تاوب‌یان تاوگ‌یان تایله‌یان نه‌به‌گ‌پنی ده‌گوتری نه‌وه‌ده‌چوون نه‌و داره‌یان هه‌بوو،

﴿وَيَنْوُطُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ وه موشريك و هاوبهش پهيداكاران چهكه گاني خويان پيوه دهكرد، پييان وابوو نه گهر چهكي پيوه بگهن دوايي چهكه كهی له شان بگهن و بچن شهرو كوشتاري پيېكهن سهردهكهون و پيت و بهر كه تي نهوهيان بو دي سهرده خرين بههوي نهوهی چهكه گانيان به داره گانيان وهكرديه، ﴿يُقَالُ لَهَا ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ بهو دارهيان دهگوت خاوه تي (نه نواط) و اتا شوي تي هه ئواسيني چهكه گانيان، ﴿فَمَرَرْنَا بِسِدْرَةٍ﴾ نيمهش به لای داريك داچووين به لای دره ختي (تاوب) تايله يه كي داچووين، ﴿فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ﴾ گوتمان نهی پيغه مبهري خوا: (عليه الصلاة والسلام) ﴿اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ، كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ﴾ تو بو نيمهش نهوها نه نواتي كمان بو داني داريك بيت چهكه گانمان پيوه بگهين وهكو كافر و موشريكه كان كهوايان وتووه و وايان كردووه، پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) له وه لامياندا قسه يه كي پي گوتن نهویش قسه كه زور له جي بوو كه نيختيلاف و جياوازيش له سهر نهووش دروست بووه هه ندي دهين نهوه (عذر به جهل) ه وه بيانووي نهفامي بو نهو كه سانهی كهوا نازانن نه گهر شيركي گهورهش داوابكهن و يان نه نجامي بدهن هه يه پي موشريك و كافر نابن، جا نهوه وانيه پای په سهندي نههلي سوتنه و جهماعه ي له سهر وهيه نهو فهرمووده ئي نهوهی بوو كه پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) له وه لامياندا فهرمووي نيوه قسه يه كي دهكهن ههروهكو قهومي موسای به موسايان گوت ، گوتيان نهوانه په رستراويان ههيه توش په رستراويكي دابتاشه بو نيمه بو نهوهی نيمهش بيپه رستين په نا به خوي گهوره نيوه قسه يه كي گهورهتان كرد،

جا نهوه نهوهی ئي و مرناگيري بهلكو نهوه نهوهی ئي و مرده گيري كه نهوانه بو خوي باوكي واقيدی له يثي دهلي نيمه تازه ببووينه موسوئمان و نزيك بووين له كوهر جا بهيهك دهنگي زاناياني نههلي سوتنه و جهماعه نه گهر كه سيك تازه بوويته موسوئمان نه شارمزابيت نه گهر شيركي گهورهشي كرد و كوهری گهورهشي كرد نهو كاته بهبي حوجه خوي تي حه لان نابيت وه نه گهر ناوي ئي نه نريت موحيد و موسوئمان و برواداريش، به لام برياري له سهر نادري له دواي حوجه كه يه وه نه گهر ماوه له سهر شيرك و هاوبهشي يان له سهر كوهره ناشكراو گهوره كهی نهوه نهو كاتي خوي تي حه لانيش دهبی وه نهو كاته كوشتاري له گه ن دهكري وه به كافرو موشريكيش ناو دهبردري حيسابي حيسابي نهوان دهبيت جا هه نديك دهين نهوه له فه تحي مهككي موسوئمان بووه (حونهين) يش هه رسته وخو بهره و ويندهر چووينه، وه هه نديك دهين مهسه لهی نهوه يه عوزريان نهوه بوو كه تازه ببوونه موسوئمان هه موو صه حابيه كان نهو داوايه يان نه كرد نهوانه داوايان كرد كه نه يانده زاني و شارمزانه بوويون وهكو پرسياريك بوو پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) حوجه ي به سهر كردن و پوني كردهوه يه كسهر نهوان برواي وايان له دن و ميشكي نه ما وه به كار و كردهوه نه نجاميان نه دا، كهواته نهوه نابيته به لگه بو نهوهی بلين (عذر به جهل) و اتا بيانووي نهفامي ههيه بو نهو كه سانهی كهوا شيركي گهوره و كوهری گهوره و ناشكرا بگهن، يان نهوانه ي زمروراتي دينه نه گهر برپواشيان پي نهبي يان كاري پي نهكهن به كافر و موشريك حيساب نابن هه تاكو حوجه يان له سهر نهكري .

وانهى يازدهيه

تهواوگهري وانهى دهيه له سهر قاعیده و بنه ماى سیهه وه ستابووین شهر و پراقه یه کی کورت و پوختمان کرد، نیستاجه ند هه ئه وه سته کی له سهر دهکین، یه کهم هه ئه وه سته له سهری نه وه یه کهوا له سهرده می نیه شدا زور نه وانهى که ده په رستری جار وه یه پیاوچاکن په نا به خوی گه وه جار وه یه پیغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) جا نه وه نه وه ناگهینی نه گهر پیاوچاکن په رست نه گهر پیغه مبه رانن (عليهم الصلاة والسلام) په رست لیت قبوئه و به شيرک و هاویه شی حیساب نیه له بهر نه وهی خوی گه وه هه مووی په تکر دیتته وه شيرک و هاویه شی نه وه ش ناگهینی که بیانوو نه وهی ده گرن ده ئین باشه بو (شیخ عبدالقادر گهیلانی) که نیه دوعای له بوی بکهین و پیاپیینه وه له بهری بیکهینه نیه و نیوان له نیوان خومان و خوی په رومردگار (شیخ عبدالقادر گهیلانی) پیاویکی خراپ بووه، نه خیر به دنیایه وه نیه بریاری نه وهی نادهین پیاویکی خراپ بووه به لکو به باشه ناوی توماریووه و هاتیه، زانایان یه که دهنگیان هیه له پاش وه فاتیسی به باشه ناویان بردووه که سیکی نه هلی سونه و جهماعه ی بووه (رحمه الله)، به لام نه وه نه وهی ناگهینی که نه و خراپ بووه نه وهی ده گهینی عه مه ل و کردار و قسه و گوتن و په رستش و شيرک و عیباده ته که ی وان که ده یکه ن بو نه وهی که به شيرک حیسابه نه وه یان خراپه و تاوانه له ته رازووی قورئان و سونه، که واته (شیخ عبدالقادر) ناگاشی لی نیه وه نه وه حیسابیسی پی له سهر ناکری، نه دی نه وه نه بوو خوی په رومردگار ده رباری عیسی (علی نبینا وعلیه الصلاة والسلام) هه رمووی له نایه ته که ی و روونمان کرده وه که خوی گه وه هه رمووی ﴿أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوا مِنِّي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ واته: نایه تو به خه لکیت گوته وه نه ی عیسا من و دایکم بیجگه له خوی بکه نه دوو په رستراو و بمان په رستن، ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ﴾ (المائدة ایه: 116) واته: به دنیاییه وه ده هه رمووی نه مه حه ق و ده وانیه من نه و قسه یه ی ناکه م و پاکی و بیگه ردی بو تو خوی په رومردگار، من بوم نه هاتووه و ابلیس و وام نه گوته وه هاتا کوتایی نایه ته که ی، که واته پیاوچاکنیش به دنیاییه وه له مهیدانی حه شر و حیساب نه گهر پرسیاریان لی بکه ن به رینن وه له گه ل نه وهی دانینه بکرینه شيرک و هاویه ش بو خوی په رومردگار په نا به خوی.

جا له پاشان نه وانهى ده په رستری جوراوجورن وه کو له سهرده می نیه ش جاروایه دار ده په رستری جاروایه به رد ده په رستری جاروایه مرقه ده په رستری جاروایه مرقه که باشه یان خراپ جاروایه جنوکه ده په رستری جاروایه فریشته ده په رستری، مرقه کان له باشه کان پیغه مبه رانن (عليه الصلاة والسلام) پیاوچاکن نه وانه هه ر هه مووی به شيرک حیسابه، له سهرده می نیه ش نه وه ش هیه که جاروایه به رنامه و رنیا ز ده په رستری بیجگه له به رنامه و رنیا زی خوی په رومردگار به رنامه و رنیا زکی تر له عه لمانیه ت و دیموکراتیه ت و سوشیال دیموکراتیه ت ... هتد. نه وانه ده په رستری و دوی ده که ون و هه رمانه کانی جی به جی ده که ن، که سه که ده شری شيرک و هاویه شیم نه کردووه وه کوفریشم نه کردووه من موسوئمانیشم، جا نه وانه هه ر هه مووی هه ر که س و شتیك په رستری بیجگه له خوی په رومردگار که په رستراوه کان جوراوجور بووه له کونه وه وه کو (شیخ محمد کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) هه رمووی تاوه کو نیستاش وه هی نویتیش ده نگه بیته کایه وه له هه ر سهرده م و کاتیکی،

گرینگ بنه‌ماكه نه‌وه‌یه هه‌ركه‌س و شتيك بيجگه نه‌ خواي په‌روم‌دگار هانا و هاواري بېردرېته‌به‌روه نه‌ شتيكي كه‌ ته‌نھا نه‌ تواناي خوا په‌روم‌دگار دا هه‌يه يان په‌رستري يان ده‌لاټ بو حه‌رام بكه يان حه‌رامت بو ده‌لاټ بكه نه‌وانه نيجماعيان له‌سهره تو به‌فسه‌ي بكه‌ي يان به‌دواي بكه‌وي يان كړنوشي بو به‌ري يان به‌دموريدا بسورنپه‌وه و ته‌وافي بكه‌ي نه‌وكه‌سه مردوو بي يان زيندوو بي نه‌وجه نه‌ پاشانه‌كه‌ حه‌يوان وناژه‌ئي بو سه‌ربېري نه‌وه نه‌وكاته شيركت كردوو په‌نا به‌ خواي گه‌وره‌وه موسولمانه‌تي و بېروادارنيتيت نامينيت و نه‌وكاتي خواي په‌روم‌دگار نيت و مرناگري، وگو خواي گه‌وره ده‌فهرمووي ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَٰثُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ * لَوْ كَانَ هَٰؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا﴾ (الأنبياء آية: 98-99) واته: ده‌فهرمووي نيوه وه نه‌گه‌ن نه‌وانه‌ي ده‌په‌رستن بيجگه نه‌ خواي په‌روم‌دگار نيوه ده‌بنه ناگر خوشكه‌ر وه سوتهمه‌ني ناگري دوزه‌خ وه ده‌چنه ناو ناگري دوزه‌خ، جا خو نه‌گه‌ر نه‌وه په‌رستراوانه‌ي نيوه ده‌په‌رستن نه‌وه مه‌به‌ست بي نه‌وه‌يه جگه نه‌ پيغه‌مه‌به‌ران (عليهم الصلاة والسلام) و پياوچاكان شته‌كاني تر و كه‌سه‌كاني تر كه‌ ده‌په‌رستري كه‌ تاغوتن و رازينه به‌وه په‌رستنه‌ي بويان نه‌ نجام ده‌ري خواي په‌روم‌دگار ده‌فهرمووي جا نه‌گه‌ر نه‌وان په‌رستراون و خوانه و ده‌سه‌لاتيان هه‌يه بوچي ده‌چنه ناو جه‌ه‌ننهم و ده‌بردرينه ناو جه‌ه‌ننهم و هيچيان نه‌ ده‌ست نايه‌ت، جا نه‌به‌ر نه‌وه‌ي بوو ده‌ئين عه‌ربه‌كان نه‌وه كاتي گوتيان نيمه كه‌واته نه‌گه‌ن عيساي ده‌بين نه‌گه‌ن عوزه‌يري ده‌بين فلان ناوي پيغه‌مه‌به‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌بين، خواي گه‌وره نه‌وه نايه‌ته‌شي دابه‌زاند فهرمووي ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ * لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَتَهَا﴾ (الأنبياء آية: 101-102) وه نه‌ پاشانه‌كه‌ ده‌شبين جار وه‌يه بيانوي به‌وه‌ش ده‌گرن نه‌وانه‌ي هاوبه‌ش و شيركي په‌يداده‌كه‌ن ده‌ئين خواي په‌روم‌دگار نه‌وه قورنانه‌ي كه‌ فهرموويه‌تي ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المؤمنون آية: 117) واته: نه‌وه‌ي كه‌وا بيجگه نه‌ خواي په‌روم‌دگار به‌خوا و په‌رستراو بزاني هيچ به‌نگه‌يه‌كي له‌سهر نه‌بي بيگومان نه‌وانه حيسايان بو لاي خوايه وه خواي په‌روم‌دگار كافر و بيپروايان سه‌رفراز ناكاتن، ده‌ئين نه‌دي نه‌گه‌ر نيمه به‌نگه‌مان بو هي‌ناوه كه‌ نه‌وه‌ي ده‌په‌رستين و نه‌ نجامي ده‌مين نه‌گه‌ن خواي په‌روم‌دگار ده‌ئين مه‌فه‌وومي موخاله‌فه‌ي نه‌وه نايه‌ته‌ي نه‌وه‌ي لي ده‌وه‌شپته‌وه، په‌نا به‌خوا نه‌وه نه‌وه‌ي لي ناوه‌شپته‌وه به‌لكو نه‌وه نايه‌ته مه‌فه‌ووم موخاله‌فه‌ي نيه، چونكه نه‌وه‌ي به‌به‌نگه و بي به‌نگه به‌نگه‌ي بو ده‌مينه‌وه به‌نگه‌يان نيه كه‌ ده‌په‌رستري بيجگه نه‌ خواي په‌روم‌دگاريان نه‌گه‌ن خواي په‌روم‌دگار نه‌وه هه‌ر شيرك و هاوبه‌شيه، وگو نه‌وه نايه‌ته‌ي كه‌ خواي گه‌وره ده‌فهرمووي ﴿وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيٰتِكُمْ عَلَىٰ الْبِغَاءِ إِنِ ارْدُنَّ تَحْصِيًّا﴾ (النور آية: 33) واته: نيوه نه‌وانه‌ي كه‌ ده‌يانه‌وي داوين پاريزين نه‌وانه‌ي نه‌ جاريه‌كان و نه‌وانه‌ي نه‌ ژيړده‌ستان نيوه ناچارين مه‌كه‌ن به‌وه‌ي كه‌وا به‌دېره‌وشي بكه‌ن په‌نا به‌خواي گه‌وره نه‌وانه‌ي ده‌يانه‌وي داوينپاريزين، نه‌گه‌ر بلين مه‌فه‌وومي موخاله‌فه‌ي بو نه‌وه نايه‌ته‌ي هه‌يه په‌نا به‌خواي گه‌وره يه‌عني نه‌وه‌ي نايه‌وي داوين پاريزيت حه‌زي به‌زينا و فاحيشه‌يه ده‌بي لي بگه‌رين كه‌وا ده‌بي به‌ گويره‌ي نه‌وه نايه‌ته‌ي بي و به‌و تيگه‌يشتنی نه‌هلي شيرك و كوهر و گومرايي ده‌ئين كه‌وا زيناكه‌ي بكه‌ن مادام به‌خويان حه‌زيان نه‌وه‌ي نيه كه‌ داوينيان پاريزاوي، نه‌خير ريگريان لي ده‌كه‌ري نه‌گه‌ر حه‌زيان پينه‌بي حه‌زيان نه‌ زينا بي هه‌ر ريگه‌يان پينادري چونكه نه‌وه نايه‌ته و نه‌وه نايه‌ش كه‌ نه‌ پيشترش گوتمان ﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ﴾ (المؤمنون آية: 117).

که مه‌فهووم موخاله‌فهیان نیه و نه‌وه‌یان نیی و نه‌ناگیریت نه‌وه‌ی به‌نگه‌ی هه‌بی بۆ نه‌وه‌ی شیرک و هاویه‌شی بکات و یان به‌نگه‌ی بۆ بیئیتته‌وه په‌نا به‌ خوا گه‌وره.

جا له پاشان نه‌وه نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات نه‌وانه‌ی نه‌و شیرک و هاویه‌شیه‌یان کردیه و نه‌نجامیاندایه هیچ یه‌کیکیان پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) جیاوازی نه‌خسته نیوانیان یان خوی په‌روه‌ردگار،

پرسیاره‌که نه‌وه‌یه پرسیار له خۆت بکه نایا خوی په‌روه‌ردگار جیاوازی خسته نیوان نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌په‌رستن یان نه‌وانه‌ی پیاوچاکان ده‌په‌رستن یان نه‌وانه‌ی خۆر و مانگی ده‌په‌رستن یان نه‌وانه‌ی دار و به‌ردی ده‌په‌رست یان نه‌وانه‌ی جنۆکه و شه‌یتانی ده‌په‌رستی هیچ جیاوازیه‌کی خسته نیوان، نه‌ی محمد (عليه الصلاة والسلام) کوشتاری بکه له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی داری ده‌په‌رستن به‌لام نه‌وانه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ده‌په‌رستن کوشتاریان له‌گه‌ل مه‌که نه‌وانه‌ی که‌وا فریشته و پیاوچاکان ده‌په‌رستن کوشتار و شه‌ر و جه‌نگیان له‌گه‌ل مه‌که و پییان مه‌لی موشریک و کافر به‌تکو نه‌وانه‌ی جنۆکه و شه‌یتانی ده‌په‌رستن به‌وان بلی موشریک و کافر، نه‌خیر له وه‌لامدا نه‌و پرسیاره وه‌لامی نه‌وه‌یه که خوی گه‌وره هیچ جیاوازیه‌کی نه‌خسته نیوانیان به‌وه‌ی که نه‌وان جیاوازن له په‌رستراوه‌کانیانداو چ نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) به‌رستی چ فریشته‌کان به‌رستی چ پیاوچاکان به‌رستی چ جنۆکه و شه‌یتان به‌رستی چ رنپاز و به‌رنامه‌یه‌کی ده‌ستکرد به‌رستی چ شه‌خس و که‌سینک به‌رستی چ هه‌واو نه‌فس به‌رستی بکاته شه‌ریک له‌گه‌ل خوی په‌روه‌ردگار چ هه‌ر که‌س و شتیکی به‌رستی باش بی یان خراب بی دار بی یان به‌رد به‌گیان بی یان بیگیان بی وشک بی یان ته‌ر بی هه‌ر هه‌مووی حیسانی نه‌وه‌ی بۆ ده‌کری موشریکه کافره بۆ به‌روایه خوینی جه‌لاله پاریزراو نیه شه‌ر و کوشتار و جه‌نگی له‌گه‌ل ده‌کری، خوی گه‌وره به‌ عام و گشتی فه‌رمووی ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آیه: 36) واته: هه‌ر هه‌موو موشریک و کافره‌کان کوشتاریان له‌گه‌ل بکه‌ن هه‌ر وه‌کو نه‌وانیش کوشتار له‌گه‌ل هه‌مووتان ده‌که‌ن، نه‌وه که‌واته نه‌وه عام و گشتیه.

که‌واته نه‌تیجه‌که‌ی نه‌و قاعیده و بنه‌مایه‌ی چیه نه‌وه‌یه که‌وا بۆ به‌روا و هاویه‌ش په‌یداکاران هه‌ر جوهر په‌رستراویک به‌رستن بیجگه له خوی په‌روه‌ردگار نه‌وه مادام تازه نه‌بوویته موسوئمان وه یان حوججه‌شی له‌سه‌ر کرابی نه‌وه نه‌و کاتی ده‌بی له‌سه‌ر نه‌و کاره‌ی پیی ده‌گوتری موشریک و هاویه‌ش په‌یداکار پیی ده‌گوتری کافر وه خوینی جه‌لاله وه کوشتاری له‌گه‌ل ده‌کری وه خوینی پاریزراو نیه به‌ موسوئمان و به‌روادار ناوی نابردری، وه‌کو نه‌وه‌ی نیستا خۆمان هه‌لخه‌لاتاندوه له‌سه‌رده‌می نیمه که‌سینک که‌وا ده‌گوتری وه‌لا کاکه چۆن پیی بلیم بیروا چۆن پیی بلیم کافر نه‌وه زۆر گه‌وره‌یه له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌سه‌که نه‌من گویم لی بوو سه‌لاواتی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری (عليه الصلاة والسلام) لی‌دما که‌سه‌که ده‌یگوت خوا هه‌یه، په‌نا به‌ خوی کو ده‌بی به‌وه‌ی بلین کافر کو ده‌بی پیی بلین بیروا، که‌سه‌که نویژی ده‌کرد سوننه‌تی چیشته‌نگاوی ده‌کرد که‌سه‌که پرسیار له من کرد ده‌باره‌ی نویژی سوننه‌ت چهند پکاهه‌ته وتی شه‌وان کوه و چۆنه، نا نه‌وانه هیچیان له لای نه‌های سوننه و جه‌ماعه نابیتته به‌نگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی نه‌و پرسیاره‌ی ده‌کا ناوا ده‌کا و ناوا ده‌لی پیی بگوتری موسوئمان به‌روادار مادام شیرک و هاویه‌شی گه‌وره یان کوفری هه‌بی یان هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌ک له هه‌لوه‌شیننه‌ره‌وه‌کانی نیسلام و به‌روای لی هاتیبیتته جی نه‌وانه به‌ نیجماع گوتراوه له لای نه‌هلی سوننه و جه‌ماعه، وه جیاوازی و فه‌رق ناخستریته نیوانیان، موسوئمان له‌گه‌لیان رویه‌روو ده‌بیته‌وه جا خوینیان جه‌لال ده‌بی و وه له پاشانه‌که پاریزراو نابی به‌و بیانوه‌ی که بلین نه‌گه‌روابی زۆرینه‌ی خه‌لکی له‌نیو موسوئماناندا به‌ به‌روادار و موسوئمان

حيساب دهبى نهك زۆرينه يان به كافر و موشريك حيساب بى په نا به خوى كه بت و سه نه مى جۇراو جۇر داتاشراوه و نه و سهردهمى ده پهرستين دهبى زور هوشيار و ناگدارين.

وه له پاشان هه لوهسته له سهر نه وهش دهكەين كه نه و فهرموودهى نه و سه حابيه به ريزه گيرايه وه بۇمان كه (نه بو واقيدى لهيشى) (رضى الله عنه) كه فهرمووى له گه ل پيغه مبهرى (عليه الصلاة والسلام) ده رچووين بو (حونهين) كه شوينيكه له نيوان (تانيق) و (مهككه)، له ويذا كه نه و ده فهرمووى به پيغه مبهريمان (عليه الصلاة والسلام) گوت چۆن موشريك و كافرهكان دارتيكان هه بووه و چهكه كانيان پيوه هه لدهواسى به نوميدي نه وهى كهوا به رهكه تدارين و له شهر و جهنگه كانيان سهركهون توش دارتيكى بو نيمه دابنى نيمهش چهكه كانمان پى هه لبواسين، جا نه و قسه يان كهوا كرد چاوليكهري بو كافرهكان، پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرمووى ((قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى (اَخْلَعْ لَنَا اِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ) (سورة الاعراف : آية 138) اِنهَا السُّنُّ لَتَرْكَبَنَّ سُنَّ يان سَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) به هه ر دووى ده خويندرينه وه فهرمووى نه وه رينگا و رينبازى نه وانه، نيوه به دنيايه وه نه گهر وابكه ن شوينى رينگا و رينبازى نه وانه ييش خوتان دهكهون وهكو جولهكه و ديانهكان په نا به خوى، كه واته دهبى هوشيار و ناگدار بين ليره دا هه لوهسته ي نه وهى له سهر دهكەين خه لكهك دهيكاته بيانوو بو نه وهى ده لى بيانوى نه فامى هه يه بو نه وهى كه شيركى گه و ره و كوفرى گه و رهش كه سه كه كردى پى نابيته موشريك و پى نابيته كافر هه تا حوجهى ته و اوى له سهر نه كرى هيچ مه رجيكيان بو دانه نايه و به گشتى وا ده ليين، نيمه ده ليين عوزرى شهرى عوزر بو نه وهى كهوا عوزر به جه هل وه بيانوى نه فامى نايه هه يه يان نا نيختيلاف و جياوازي كه و تيته نيوان زانايان له سهردهمى سه له فه وه ده توانين بلين هه تاكو ده گاته وه سهر (نيين تيميه) (رحمه الله) و له پاشه و يش و هه تاكو سهردهمى (محمدى كورى عبدالوهاب) (رحمه الله) ده توانين بلين جياوازيه كى نه و تو نيه هه موو پوونكر دهنه و كان له سهر نه وه يه له دين زه و راته وه ناشكرايه وه شيركى گه و ره وه كوفرى گه و ره هه ركه سيك بيكه نه و كه سه پى ده بيته موشريك پى ده بيته كافر نه گهر نه شيزانيبى بيانوى نه زانين ناخوا وه گوئى لى (انا گيريت، له بهر نه وهى نه وه پوونكرايته وه له قورئانى پيرۆز وه له سونه ته كانى پيغه مبهري دلسۆز (عليه الصلاة والسلام) كه سه كه بيانوى بو نه ماوه ته وه ته نها نه وه ده مينيتن نايه نه گهر كه سه كه تازه بوويته موسولمان نزيك بيه نه وهى كهوا پيشتر كافر بووه نه واهه نه و كاتى پييناگوتري نه هلى ته و حيد و موسولمان و بروادارى ته واهه تاوهكو حوجهى له سهر ده كرى، نه و جه له پاش حوجهى نه گهر وازى هينا له شيرك و كوفره كه ي برواداره موسولمانه موحيده، نه گهر وازى نه ينا و پيداگيري كرد به دنيايه وه نه و كاته موشريكه كافره نه و كاتى خوئنى جه لاله و پاريزراو نيه، جا يان كه سيك له دووره و لات و جيبه كى ژيابى كه زاناو زانستى عه قيد و بير و بر و اوى شهرى له لا دمست نه كه و تبي نه و يش هه ر حيساب نه وهى بو ده كرى، بيجگه نه وانهش كهوا نيكر اهيان له سهره و مه رجه كانى نيكر اهي هاتبته جى كه به ناچارى كوفر و شيركه كه ي بلين به مه رجه شهر عيه كانى نيكر اهي نه و انيش له سهر يان حيساب نيه نه گهر نا نه وى ماوه ته وه نه وانى تر نه و كاته ي كهوا شيرك و كوفرى ناشكرا و گه و ره دهكەن عوزر به جه هليان بو نيه نه وه پاى په سهند و شهر عيه نه و فهرموودهش كه ده كريت به لگه ي نه وهى هه ر نه وهى تيدايه له سهر وهى هاتبته وه و زانايان دهيكه نه به لگه كه ده ليين نيمه نزيك بووين له كوفر تازه ببويته موسولمان .

وانه‌ی دوازدهیه‌م

پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای سئیه‌م بۆمان نه‌گوتبور ده‌ییلین و نه‌وجا ده‌چینه‌ سه‌ر شه‌رح و ڤاڤه‌ی بنه‌مای چواره‌م به‌ پشتیوانی خوای گه‌وره، نه‌و پرسیارانه‌ی هه‌ ئه‌مانه‌ینجاوه و دهرمان هیناوه له بنه‌مای سئیه‌م نه‌وانه‌ن :-

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م : خه‌لکی و مه‌ردووم له‌ جو‌راو‌جو‌ری په‌رستراوه‌کان چۆن بوون ؟

وه‌لام : په‌رستراوی جو‌راو‌جو‌ریان ده‌په‌رست، هه‌بووه له پیغه‌مبه‌ران (عليه‌م‌الصلاة والسلام) ی په‌رستووه هه‌بووه فریشته هه‌بووه پیاوچاکان هه‌بووه جنۆکه و شه‌یتانی په‌رستووه هه‌بووه دار و به‌ردی په‌رستووه هه‌بووه خو‌رو مانگی په‌رستووه هه‌تا دوا‌یی په‌رستراوه‌کانیان جو‌راو‌جو‌ر بووه .

دووهم : به‌لگه‌کان له‌ سه‌ر جو‌راو‌جو‌ری په‌رستراوه‌کانیان له‌ قورنانی پی‌رۆز بینه‌وه ؟

وه‌لام : یه‌که‌م په‌رستنی فریشته و پیغه‌مبه‌ران (عليه‌م‌الصلاة والسلام) خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا﴾ (آل عمران آیه: 80) واته :خوای گه‌وره ئه‌رك و فه‌رمانی پی نه‌داون كه‌وا فریشته‌کان و پیغه‌مبه‌ران (عليه‌م‌الصلاة والسلام) به‌ په‌رستراو‌بزانن بێجگه له‌ خوای په‌روه‌ردگار یان بیا نكه‌نه شيرك و هاو‌به‌ش له‌ گه‌ن خودا، یان ده‌فه‌رمووی خوای په‌روه‌ردگار ده‌بارهی پیغه‌مبه‌ر عیسا كه ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة آیه: 116). واته :خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی له‌و‌کاته‌ی كه خودا به‌ عیسا‌ی ده‌لی و ده‌فه‌رمووی نه‌ی عیسا‌ی كوری مه‌ریه‌م ئایا تو به‌ خه‌لكت گوتووه من و دایکم به‌ دوو په‌رستراو‌بگرن بێجگه له‌ خوای به‌مان په‌رستن، عیسا‌ش له‌ ولامدا فه‌رمووی پاکی و بێگه‌ردی بو‌ تو خوای په‌روه‌ردگار له‌ قسه و شتیکی كه بۆمن حه‌ق و ږه‌وا نیه بۆم بیکه‌م وه‌ وانیه، نه‌گه‌رواشم گوتبا تو عیلم و زانستیت پی هه‌بوو نه‌ی خوای په‌روه‌ردگار تو نه‌وه‌ی له‌ ناخ و دلی منه‌ ده‌یزانی جا تو نه‌وه‌ی له‌ ناخ و دلمه‌وه‌یه ده‌زانی له‌ نه‌فسه‌وه‌یه ده‌زانی جا من له‌وانه‌ نازانم كه له‌ نه‌فسی تو‌یه، به‌ راستی خوا‌یه تو زۆر زانای به‌ شته نادیارم‌کان، جا له‌و ئایه‌ته‌ی به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش ده‌ست ده‌که‌وینت كه نه‌هلی سوتنه و جه‌ماعه‌ی ده‌فه‌رموون خوای په‌روه‌ردگار خاوه‌نی نه‌فسه‌ نه‌فسیک كه بۆی ده‌وه‌شیتته‌وه بی نه‌وه‌ی ئیمه‌ چۆنیه‌ته‌که‌ی ئیمه‌ بزانی .

له‌ پاشان به‌لگه له‌ سه‌ر په‌رستنی پیاوچاکان خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَتَقُونَ إِلَى رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ﴾ (الإسراء آیه: 57).

وه به‌لگه‌ش له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی كه دار و به‌ردیان په‌رستیه ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْمَزْيَ * وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَى﴾ (النجم آیه: 19-20) وه به‌لگه‌ش له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی داریان په‌رستیه نه‌وه‌ حه‌دیه‌ی پیغه‌مبه‌ریشه (عليه‌م‌الصلاة والسلام) كه (باوکی واقیدی له‌یثی) (رضي الله عنه) كه ده‌گی‌ریته‌وه ده‌فه‌رمووی له‌ گه‌ن پیغه‌مبه‌ری (عليه‌م‌الصلاة والسلام) چووین به‌ره‌و (حونه‌ین) كه شوینیكه ده‌که‌وینته نیوان (تالیف) و (مه‌که‌که) ده‌لی ئیمه تازه نو‌ی بووین به‌ کو‌فر وانا له‌ می‌ژ نه‌بوو‌بوو

بېووينه موسولمان، وه موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران دار و دره ختيكيان هه‌بوو كه له‌لای دهمانه‌وه و چه‌كه‌كانيان پي هه‌لده‌واسی پي ده‌گوترا (ذات انواط) و اتا خاوم نيشانه و خه‌لات، نيمه‌ش به‌لای داريكي و ا داريشتين كه گوتمان نه‌ی پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) بو نيمه‌ش (ذات انواط) يك دابتي نيشان بكه تاوه‌كو نيمه چه‌كه‌كانمان پيوه بكه‌ين، ده‌لي پيغه‌مبهر (عليه الصلاة والسلام) له‌وه‌لامدا سه‌ره‌نشتي كردن كه له دواتر ده‌قي فهرمووده‌كه‌ی ده‌ينينه‌وه له وه‌لامی پرسياريكی تر له‌بهر نه‌وه نيمه نيستا نه‌وه‌نده‌ی له‌سهر ناروين، كه‌واته به‌لگه‌يه له‌سهر نه‌وه‌ی موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران جار و ه‌بوو پيت و به‌رمكه‌تيان له‌داری و مرده‌گرت يان ده‌يان په‌رستن.

وه به‌لگه‌ش له‌سهر نه‌وه‌ی كه خور و مانگ په‌رستراوه‌ خوی په‌روه‌ردگار ده‌فهرمووي ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (فصلت آية: 37). واته: له‌به‌لگه و نيشانه‌كاني خوی په‌روه‌ردگار شه‌و و روزه و مانگ و خوره نيوه كړنوش مبه‌ن بو مانگ و خور به‌لكو كړنوش به‌رن بو خوی كه نه‌واني به‌ده‌يننه‌وه نه‌گه‌ر نيوه ده‌تانه‌وي ته‌نھا خوی بپه‌رستن په‌رستشي بو نه‌ نجام بده‌ن، كه‌واته دياره سوژده‌يان دمبرد موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران بو خور و مانگ له‌بهر نه‌وه خوی گه‌وره‌ وای فهرموو.

س‌يه‌م: نایا جياوازی په‌رستراوه‌كان هيچ جياوازيه‌ك په‌يدا ده‌كات بو حوكم دان له‌سهر نه‌وانه‌ی كه ده‌يان په‌رستن؟ وه‌لام: نه‌خير هه‌موويان هر هاوبه‌ش برياردر و موشريك ناوبراون و خوئينيان نه‌پاريزراوه و خوئينيان بو پيغه‌مبهر (عليه الصلاة والسلام) و موسولمانان خه‌لات بووه، وه‌كو خوی په‌روه‌ردگار له‌قورناني پيروزا فهرموويه‌تی نه‌وانه‌ی شريك و هاوبه‌شی په‌يداده‌كن بيانكوژن و كوشتاريان له‌گه‌ل بكه‌ن، جياوازی نه‌خسته نيوانيان ده‌فهرمووي كه موشريك گوتمان نه‌وه‌ی هر په‌رستراويكي بپه‌رستی له‌گه‌ل خوی په‌روه‌ردگار به‌موشريك حيسابه، كه‌واته نه‌و نايه‌ته ده‌يگرينه‌وه خوی گه‌وره هر به موشريك ناوی بردينه و نه‌وه‌ی هر په‌رستراويكي بپه‌رستی هر به موشريك ناوده‌بردري خوی گه‌وره هيچيانی لی هه‌لنه‌هينجاوه وه ده‌فهرمووي هر هه‌موويان كوشتاريان له‌گه‌ل بكه‌ن نه‌وانه‌ی كه‌وا موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران، خوی گه‌وره ده‌فهرمووي ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ (التوبة آية: 36) واته: وه نه‌وانه‌ی شريك و هاوبه‌شيان په‌يداكرده‌ شه‌ر و كوشتاريان له‌گه‌ل بكه‌ن.

له پاشان ديننه‌ سه‌ر نه‌وه‌ی فهرمووده‌كه‌ی (باوكی واقيدی له‌يثي) (ر‌صي الله عنه) بينينه‌وه نه‌وه پرسياره‌كه‌يه وه چه‌ند په‌ند و وانه‌يه‌کی لينده‌بينين (باوكیواقيدی له‌يثي) له وه‌لامدا ده‌ليين گوتی له‌گه‌ل پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) دمرچووين به‌ره‌و (خونه‌ين) كه شوينيكه ده‌كه‌ويته نيوان (تانييف) و (مه‌كه‌ه) ی نيمه نزيك و نوی بووين به‌سهرده‌می كوفره‌وه و اتا تازه‌بووين له‌بروا هينان و موسولمانه‌تيمان، هاوبه‌ش بريارده‌ران دار و دره‌ختيكيان هه‌بوو له‌لای دهمانه‌وه و چه‌كه‌كانيان پي هه‌لده‌واسی پي ده‌گوترا (ذات انواط) و اتا خاوم نيشانه و خه‌لات داريشتين به‌لای داريكي (تاوگ، تايله) و اتا (نه‌به‌ق) و تمان نه‌ی پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) بو نيمه‌ش خاوم نيشانه و خه‌لات دابتي هه‌روه‌كو نه‌وان (ذات انواط) يان هه‌يه پيغه‌مبهری خوا (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي ((قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ)) (سورة الاعراف آية 138)) و اتا نيوه قسه‌يه‌كتان كرد سويند به‌و زاته‌ی كه‌نه‌فس و گيانی منی به‌ده‌سته پيغه‌مبهر (عليه الصلاة والسلام) فهرمووي كه به‌نو نيسرائيل به‌موسای پيغه‌مبهریان گوت تو په‌رستراويك بو نيمه دابتي هه‌روه‌كو نه‌وانه‌ی موشريك و هاوبه‌ش پيداكاران په‌رستراويان هه‌يه، موساش پي گوتن نيوه گه‌ليكي نه‌زان و نه‌فامن،

نه و جا پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) فهرمووی ((لَتَرْكَبُنَّ سَنَنْ مِّنْ كَانَ قَبْلَكُمْ)) نیوه دهرپون بهرې و شونې پښازی نه وانهی له پیش نیوه هاتوون له جوته که و دیان و کافره کان. (سنن ترمزی 2181) (نیام نه حمده 218 / 5) په ند و وانه کانی له و فهرموودهی وهرده گیری :-

یه که م: نه و هیه هاوه لانی پیغه مبه (عليه الصلاة والسلام) خوا لیان رازی بیت بهرمو جهنگ و جیهاد دهرپوشتن. که جهنگ و جیهادیش لوتکهی بهرزی نیسلامه و عیبادت و پهرستشکی چاک و له جیه به لام نه و هیه ده بیته مایه ی هاویه شی و هاویه شی دانانه وهرناگیریت ههرکه سینک که بهرمو هدر عیبادت و پهرستشکی بچی یان بیهوی هدر پله و پایه کی به ده ست بیئی نه گهر جهنگ و جیهادیش بیت رت ده کړیته وه به سهریدا.

دووم: هه ندی له هاوه لانی نه و پرسیاره یان کرد که تازه بوو بوونه موسولمان نریک بوون له سهرده می کوفر. نه گهر نا هاوه لانی زانایه کان و نه وانه ی تر که له میزبوو بوو بوونه موسولمان وایان نه گوتووه .

سئیم: نه و هیه لی وهرده گیری دوو را هیه له سهر کاتی موسولمان بوونی (باوکی واقیدی له یثی) راو بووونی یه که م ده لی له جهنگی بهر موسولمان بووه و جهنگی (به در) ی بینیه کو مه لیک له زانایان وایان گوتووه له وانه (صه نغانی) نه و رایه ی پی په سنده، رای دووم که په سنده و صه حیحه تره له هی یه که م ده لی پی رزگار کردنی (مه که) موسولمان بووه یان نه گهل رزگار کردنی (مه که) موسولمان بووه زورینه ی زانایان نه وه رایانه و نه و ه شی راسترو په سنده تره (والله اعلم) .

چوارم: نه و فهرمووده یه نابیته به لکه بو نه و هیه (عذر به جهل) بیانوی نه قامی و نه زانی ده بیته عوزر و بیانوو بو کافر نه کردنی نه و هیه به نه زانین شریک و کوفری گه وره بکه تاوه کو حوجهی له سهر ده گیری، چونکه له دهقی قسه کانی داهاتووه (باوکی واقیدی له یثی) ده لی ((وَنَحْنُ حَدَّثَاءُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ)) نیمه نریک و نوی بووین به کات و سهرده می کوفره وه، جا زانایانی نه هلی سونه و جه ماعه یه ک دهنگن له سهر نه و هیه که نه و هیه شریک و کوفری گه وره و ناشکرا بکات تازه بوو بووینه موسولمان تا کو دوی بیانوو و برینی نه زانین و حوجه له سهر کردنی پی ناگوتری کافر و خوینی جه لانی ناکری، به لام که حوجهی له سهر کرا بیانوی برا له پاشتر پی ده گوتری کافر و بی بروا وه خوینیشی جه رام نامینیته وه وه به فیرو ده چی و له پاشانه که له کاتی نه و شریک و هاویه شییه ی نه گهر حوجه شی له سهر نه کرابی ههر پی ناگوتری موسولمان و مو حید و خوا به یه کگر، به لکو ناوی دهردری به مشریک.

وه وه لامینکی تر نه و هیه که هاوه نه کان نه و هیه گوتیان وه سیله و نامرازی شریک بووه له لای هه ندیک له زانایان به لکو هاویه شی و شریک نه بووه خودی هاویه شی و شریکه که ی نه گرتوته وه ته نها پرسیاریان دهرباره ی کردوو و نه نجامیان نه دا و نه یان کرد و بروایان وانه بوو، پیغه مبه ریش (عليه الصلاة والسلام) له سهر پرسیاره که یان سهرزه نشتی کردن و وه قه ده غه ی کردن نه و انیش وازیان هی نا له پرسیاره که یان و په شیمان بوونه وه و نه نجامیان نه دا .

جا نه و نه دهمان دهره ی نا بوو له پرسیار و وه لامه کانی بنه مای سئیم ، جا ده چیننه سهر شرح و راقه ی بنه مای چوارم.

بنه ماى چوارهم

القاعدة الرابعة: أَنَّ مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَهُمُ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَةِ. **وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى: {فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ}** (العنكبوت آية: 65).

دهفهرمووى ﴿أَن مُشْرِكِي زَمَانِنَا أَغْلَظُ شُرَكَاءَ مِنَ الْأَوَّلِينَ، لِأَنَّ الْأَوَّلِينَ يُشْرِكُونَ فِي الرَّخَاءِ وَيُخْلِصُونَ فِي الشَّدَةِ، وَمُشْرِكُو زَمَانِنَا شُرَكَهُمُ دَائِمًا فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَةِ﴾ دهفهرمووى هاوبهش پهيداكارانى سهردهمى نيمه تونتر و خراپترن له شيرك و هاوبهشى له هاوبهش پهيداكارانى پيشين و سهرهتاي سهردهمى پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام)، چونكه بهراستى نهوانه پيشين و سهردهمى پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) شيرك و هاوبه شيان دهكرد لهكاتى شينه يى و فره ژيانى و ژيان خوښى بهلام يهكلاده بوونه وه بو خواى و تهنها هاوارى خوايان دهكرد و نيخلاصيان دهبوو وازيان دهينا له شيرك و هاوبهشى لهكاتى تهنكه شه و ناخوښى و زحمهت، بهلام موشرىك و هاوبهش پهيداكارانى سهردهمى نيمه شيرك و هاوبه شيه كهيان بهردهوامه لهكاتى شينه يى و خوښى وه لهكاتى توندى و ناخوښى و تهنكه شه يى، ﴿وَالدَّلِيلُ قَوْلُهُ تَعَالَى﴾ وه بهلگهش لهسهرى نهويه خواى بهرز فهرموويه تى ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت آية: 65). واته: خواى پهرومردگار دهفهرمووى نهگهر سوارى كهشتى بووبان هاوارى خوايان دهكرد كاتيك شه پؤل لني ددهان يكلاده بوونه وه بو خواى شيرك و هاوبه شيان نه نجام نه ددها كه بزگارمان دهكردن و دهچوونه وشكاني دهستيان دهكردمه به شيرك و هاوبهشى.

بهلام موشرىكه كاني سهردهمى نيمه نهگهر نيمهش سهرنجيان بدهين لهكاتى ناخوښى و تهنكه شه كانيش هانا و هاوار دهبن پهنا به خواى بو مردووه كان بو گوره كان بو شينه كان بو جنوكه و شهيتان هانا و هاوار نابهن بو خواى پهرومردگار، هره دهلين غهوسه كهى مال له بهغداى له هانامان وهره پيره فلان له هانامان وهره نهى فلانه مرقهده نهوهم لهسهر بى نهگهر بزگارم بكه پهنه به خواى نهوانه ههموو شيرك و هاوبه شيه بو خواى پهرومردگار و قهبول نيه، جا ليژمدا دهگهينه سهر نهوهى كه خواى گهوره دهفهرمووى نهمن نهو كردهوانه كه شيرك و هاوبهشى تيدابى قهبولم نيه و پهتكراويه بهسهر خاوه نه كانيان، دهفهرمووى له فهرمووده يه كى قودسى كه پيغه مبهري (عليه الصلاة والسلام) فهرموويه تى خواى گهوره دهفهرمووى ((أَنَا أَغْنَى الشُّرَكَاءَ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشُرَكَهُ)) (مسليم 2985) نهبو هورپيره (رضي الله عنه) رپوايه تى كرده دهفهرمووى (من دهوله مهندم له شيرك و هاوبهشى كه بوم نه نجام بدرى هره يه ك كار و كردهويه كى كرد جگه لهمنى كرده شهريك و هاوبهشى لهگهڼ من كار و كردهويه كى و شيركه كهى و هه مووى وه لا دهنيم و پهتدهكه موه و نامهوى و لني وهرناگرم).

جا ده‌بی ناگه‌دار بین نه‌گهر شيرك و هاوېه‌شی بکه‌ین عیبادت و په‌رسته‌شه‌کانمان قه‌بوڼ نابیتن جا خراپی نه‌وانه‌ی که نه‌سهرده‌می خوی شيرك و هاوېه‌شیان نه‌سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله) ده‌کرد ده‌توانین بلیین نه دوو خالی‌دا توندتر و خراپ‌ترن، نه‌وانی سهرده‌می نیمه‌ش له‌گه‌ل هی به‌راورد به سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام).

خالی په‌که‌م له‌کاتی خوشی و ناخوشیدا نه‌وانه شيرکی ده‌که‌ن هی سهرده‌مه‌کانی نیمه و سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله)، نه‌وان ته‌نھا له‌کاتی خوشیه‌کاندا شيرکیان ده‌کرد له‌کاتی ناخوشیدا نه‌یان ده‌کرد وه خالی دووهم نه‌وانه‌ی ده‌یان په‌رستن و ده‌یانکه‌نه شيرک و هاوېه‌ش نه‌سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) و سهرده‌می نیمه‌ش به‌راستی خه‌لکه خراپه‌کانن زیناکاره‌کانن تاوانباره‌کانن شه‌یتان و جنوکه شه‌یتانیه‌کانن به‌لام نه‌وانه‌ی نه‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام) ده‌کرانه شيرک و هاوېه‌ش هه‌رچه‌نده نه‌وه بیانوو نیه هه‌ردووکیان هه‌ر به‌شيرك نه قه‌لهم ده‌درین وه خاوه‌نه‌کانیان هه‌ر موشريک به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌ی دا په‌رستراوه‌کانی نه‌وان پیاوچاکه‌کان بوون یان پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) بوون یان فریسته‌کان بوون له‌به‌ر هه‌ندی شيرك و هاوېه‌شی سهرده‌می (شیخ محمدي كورې عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمه توند و تیزتر و خراپ‌تره نه‌هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (عليه الصلاة والسلام).

جا له‌و بنه‌مایه‌ی که‌واته تیگه‌یشتین نه‌وه وهرده‌گیری هاوېه‌شی مه‌زن و ناشکرا نه‌گهر هه‌رکه‌سیک بیکات مه‌گهر به ناچاری و مه‌رجه‌کانی ناچاری و نیکراهی لی بیته‌جی یان تازه هاتبیته ناو نیسلام و یان که‌سی زانا و زانستی عه‌قیده و بیروبوړوای ده‌ست نه‌که‌وتبیټ و دووره ولات و دووره ده‌ست بووبیټ نه‌وشتانه نه‌وانه بیانوو بۆ نه‌وه‌ی هه‌تا حوججه‌ی نه‌سهر نه‌کری پنی ناگوتري کافر و نه‌گهر پيشی بگوتري موشريک وه پيشی نه‌گوتري موحید و خوا به‌یه‌کگر وه خوینی جه‌لال نابی، به‌لام جگه نه‌وانه‌ی نه‌و بیانوو‌دیان هه‌یه هه‌که‌سیک شيرك و هاوېه‌شی گه‌وره و مه‌زن یان کوفری گه‌وره و مه‌زن و ناشکرا بکا نا نه‌و که‌سه پنی ده‌گوتري موشريک و کافر بیانوو‌ی نه‌فامی و نه‌زانینی لی وهرناگیریټ و وه عیبادت و په‌رسته‌شه‌کان به‌سهریدا رت ده‌کریته‌وه جا نه‌گهر جه‌یش بکا عومره‌ش بکا نویژیش بکا زه‌کاتیش بدا وه نه‌پاشانیش هه‌موو قورنانی له‌به‌ری هه‌ر کاریکی خیر و چاکه‌ی تر بکا چونکه شيرك و هاوېه‌شی کار و خیره چاکه‌کان و عیبادته‌کان هه‌لده‌وه‌شینیت‌وه، جا له‌کوټاییه‌که‌یدا پرسیار و وه‌لامه‌کانی بنه‌مای چواره‌م ده‌خه‌ینه بوو ته‌نھا دوو پرسیاره .

پرسیار و وه‌لامه‌کان

یه‌که‌م: هاوبه‌شی په‌یداکارانی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) له‌گه‌ل سهرده‌می (محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة جیاوازیان چیه وه کامه‌یان خراپتر و توندتره ؟

وه‌لام: هی سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة خراپتر و توندتره له هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام)، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی سهرده‌می پیشان و سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) له‌کاتی شینه‌یی و زیان خو‌شی و فره‌وانی هاوبه‌شیان نه‌نجام ده‌دا به‌لام له‌کاتی ناخو‌شی و ته‌نگه‌شه‌یی یه‌کلاده‌بوونه‌وه بو‌خوای په‌روه‌ردگار و شیرک و هاوبه‌شیان نه‌نجام نه‌ده‌دا، به‌لام هی سهرده‌می نیمة و سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) له‌هه‌ردوو کاته‌کان له‌خو‌شی و ناخو‌شی شیریک بریارده‌دن و شیرکی ده‌که‌ن، به‌نگه‌ش له‌سه‌ری نه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنکبوت آیه: 65). یان خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمووی ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ (لقمان آیه: 32). نه‌وانه‌ش به‌نگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا کافر و موشریکه‌کانی کون له‌کاتی فره‌حناهی و خو‌شی دا شیرک و هاوبه‌شیان ده‌کرد وه له‌کاتی توندی و ناخو‌شی و ته‌نگه‌شه‌یی دا پرویان ده‌کرده خوای و وا‌زیان ده‌ینا له شیرک و هاوبه‌شی،

وه نه‌و په‌رستراوانه‌ی ده‌په‌رستراشن له‌سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمةش خراپترن له‌و په‌رستراوانه‌ی که ده‌په‌رستراڼ له‌سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام) چونکه هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ری (علیه الصلاة والسلام) یان پیغه‌مبه‌ران (علیهم الصلاة والسلام) بووه یان فریشته‌کان بووه یان پیاوچا‌کان بووه به‌لام هی سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة نینسان و مرقه‌ دزو خراپ و زیناکار و خوینرپیژ و به‌درموشت و ته‌نانه‌ت موشریک و کافر و جنوکه‌ی شه‌یتانی و شه‌یتان ده‌په‌رستریڼ که نه‌وه‌شیان خالیکی تره له‌وه‌ی که‌وا نیشان ده‌دا موشریک و هاوبه‌ش په‌یداکارانی سهرده‌می (شیخ محمدی کوری عبدالوهاب) (رحمه الله) و سهرده‌می نیمة خراپتر و توندترن له هی سهرده‌می پیغه‌مبه‌ر (علیه الصلاة والسلام).

دووم: نه وهى هاوبهش له گه ن پرستش بکات نایا پرستنه کانی لی و مرده گیرى یان نا ؟
 وه لام: هاوبهش پرستش و عبادته ته کان به تال ده کاته وه و خاوه نه که ی دست به تال ده مینیتته وه نه گهر نویژ بکات و
 پوژیش بگریت و جهیش بکات و عومر هس بکات ته نانه ته هموو قورنانشی له بهر بی نه وه به دنیا یه وه موسولمان نیه
 و پروادار نیه و لی و مرنا گیریت و به سهریدا رت ده کریته وه، که له بار و زروفه کانی نه مرؤی نیستای نیمه دا
 په نا به خوی گه وره جاروایه پشتگیری کردنی کافر و مشریکه کان نیسلامه تیت لی هه لده وه شینیتته وه وه ههر کار و
 عبادته ته کی تر بکه ی نه وه نه وکاتی لیت و مرنا گیریت و به سهرت داده دریتته وه.
 با لی هوشیار و ناگادار بین نه و بنه مایانه لی تی بگه یین له شریک و هاوبه شی خومان دوور بجه یینه وه خومان بکه یینه
 خاوه نی خوا به یه کگرتن و ته وحید به لکو خوی په رومردگار له سهر نیسلام و پروا بمان ژیینی وه له سهر نه وه ی بمان
 مرینی وه له سهر بیرو پروایه کی که به خوی پی رازیه زیندوومان بکاته وه .

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ